

LECȚII BIBLICE PENTRU SABAT

SECȚIUNEA ADULȚI

Studii din Epistola lui Iacov

octombrie — decembrie 2024

Cuprins

1. Mesajul lui Dumnezeu prin Iacov
2. Înțelepciune pentru a face față provocărilor
3. Înfruntând ispita
4. Punând credința în practică
5. Depășind prejudecăți
6. Credință în acțiune
7. Rugându-ne înainte de a deschide gura
8. Alegând la ce să ne gândim
9. Blândețea înțelepciunii
10. Biruind problemele noastre de atitudine
11. Adoptând o părere mai umilă
12. Concentrându-ne asupra cerului
13. Răbdând până la sfârșit

Ilustrații: GoodSalt pe prima copertă; Map Resources și Adobe Stock — la paginile cu Darul Primului Sabat

Datorită faptului că lecțiile sunt concepute de frați vorbitori de limbă engleză, ei referindu-se la texte din versiunea engleză King James, în cazul în care textele biblice românești sunt diferite de cele engleze, s-a ales traducerea acestora sau varianta română BTF (Biblia Traducerea Fidelă), astfel încât cititorul să poată înțelege la ce se referă întrebarea și să poată găsi cu ușurință răspunsul.

Editura Păzitorul Adevărului

str. Morii, nr. 27

505200 Făgăraș, jud. Brașov

Tel: 0268 213 714

e-mail: info@farulsperantei.ro

www.farulsperantei.ro

Lecțiile Școlii de Sabat, un program de studiu zilnic, se bazează doar pe Biblie și Spiritul Profetic, fără comentarii adiționale. Citațele sunt cât de scurte posibil, pentru a oferi gânduri concise, directe. Parantezele [] sunt folosite în unele cazuri pentru a asigura claritatea, contextul adecvat și o lizibilitate ușoară. Se recomandă cu căldură studierea suplimentară a materialelor sursă.

Lecții biblice pentru Sabat (USPS 005-118) Vol. 100, Nr. 4, octombrie – decembrie 2024. Publicate trimestrial de Conferința Generală a Adventiștilor de Ziua a Șaptea – Mișcarea de Reformă, Departamentul Școlii de Sabat. Copyright 2024, tipărite și distribuite de Asociația de Publicații Reformation Herald 5240 Hollins Road, Roanoke, Virginia 24022 – 9993 SUA.

Cuvânt înainte

Epistola lui Iacov e directă. Cât de mare nevoie avem acum de mesajele conținute în ea! Ca urmare, pentru următoarele trei luni, studenții Școlii de Sabat din întreaga lume vor aprofunda Studiul din Epistola lui Iacov. Puncte vitale privitoare la influența (spre bine sau spre rău) a limbii, la ascultarea de Dumnezeu prin credință, la puterea rugăciunii, și exemplul lui Ilie sunt doar câteva subiecte cheie. De ce sunt toate acestea atât de relevante astăzi?

„Păcatul acestui secol este desconsiderarea poruncilor expresive ale lui Dumnezeu. Puterea influenței într-o direcție greșită este foarte mare.”—*Mărturii pentru comunitate*, vol. 3, p. 483 (42, *Încumetarea*).

„Nimeni să nu se înșele, crezând că poate deveni sfânt în timp ce încălcă în mod voit una dintre cerințele lui Dumnezeu. Comiterea unui păcat cunoscut reduce la tăcere vocea mărturisitoare a Duhului și separă sufletul de Hristos. ‚Păcatul este fără-delege (engl. ‚călcarea legii’). Și ‚oricine păcătuiește [încalcă legea] nu L-a văzut, nici nu Îl cunoaște.’ (1 Ioan 3:16).” — *Marea luptă*, p. 472 engl. (cap. 27, *Redeșteptări moderne*).

„Astăzi este nevoie de vocea unei mustrări aspre; pentru că păcate cumplite au separat poporul de Dumnezeu. Necredința devine cu repeziciune ‚la modă’. ‚Nu vrem ca omul acesta să domnească peste noi,’ este limbajul a mii. (Luca 19:14). Predicile gingașe atât de adesea predicate nu fac nicio impresie de durată; trâmbița nu dă un sunet clar. Oamenii nu sunt străpunși în inimă de adevărurile simple, tăioase, ale cuvântului lui Dumnezeu.

Sunt mulți preținși creștini care, dacă și-ar exprima sentimentele reale, ar spune: ‚De ce este nevoie să vorbim atât de direct?’ Ei ar putea la fel de bine să întrebe: ‚De ce era nevoie să spună Ioan Botezătorul fariseilor: ‚O, neam de năpârci, cine v-a avertizat să fugiți de mânia care va veni?’ (Luca 3:7)? De ce era nevoie să provoace mânia lui Irod, spunându-i că era nelegitim ca el să trăiască cu soția fratelui său? Premergătorul lui Hristos și-a pierdut viața prin vorbirea sa directă. De ce nu ar fi putut să continue fără să își atragă neplăcerea celor care trăiau în păcat?

Așa au argumentat bărbați care ar trebui să stea ca santinele credincioase ale legii lui Dumnezeu, până când diplomația a luat locul credințioșiei, și păcatului i s-a permis să treacă nemustrat. Când se va mai auzi din nou în biserică vocea mustrării credincioase?”—*Profeți și regi*, p. 140, 141 engl. (cap. 10, *Vocea unei mustrări aspre*).

„S-au luat măsuri ample ca fiecare fiu și fiecare fiică a lui Adam să obțină în mod individual o cunoaștere a voii divine, pentru a desăvârși un caracter creștin și a fi curățiți prin adevăr.”—*Mărturii pentru comunitate*, vol. 2, p. 644 engl. (cap. 78, *Cauza în Vermont*).

Cu adevărat avem nevoie de ajutorul lui Dumnezeu și suntem asigurați în mod clar că „pentru fiecare rugăciune înălțată prin credință, cerând vreun lucru, vor veni *răspunsuri*. Acestea s-ar putea să nu vină așa cum am așteptat; dar vor veni, probabil nu cum am plănuit noi, ci chiar la timpul când avem nevoie de ele cel mai mult.”—*Ibid.*, vol. 3, p. 209 engl. (cap. 22, *Lucrarea misionară*).

Departamentul Școlii de Sabat al Conferinței Generale

Sabat, 5 octombrie 2024

Darul Sabatului Întâi pentru o capelă în Reading, Pennsylvania, SUA

Câmpul de Est al Statelor Unite (EUSF) este împărțit în opt regiuni geografice compuse din Statele Pennsylvania, New York, Connecticut, Rhode Island, Massachusetts, Maine, Vermont, New Hampshire. Lucrarea din Pennsylvania experimentează o creștere rapidă.

Se estimează că peste 53% din populația acestui stat este religioasă — formată din metodisti, luterani, baptiști, pentecostali și alții, 28,3% fiind catolici. În zilele de început ale coloniilor, Pennsylvania fusese un loc de refugiu pentru peregrinii care căutau libertate religioasă pentru a scăpa de persecuția din Europa. Această istorie este încă evidentă în numărul mare de credincioși de tradiție Amish, care continuă să trăiască în comunități fermiere mari în întregul județ Lancaster, purtând îmbrăcăminte foarte simplă și călătorind cu trăsurile trase de cai.

De-a lungul anilor, câțiva membri AZSMR au locuit în Pennsylvania și aici s-a oferit și instruire misionară. Însă reînvierea actuală a interesului pentru adevărul prezent a început în 2016 în orașul Reading, după ce doi membri s-au mutat aici din New York. Grupul s-a dezvoltat și a început să se întâlnească în fiecare Sabat după amiază, adunându-se într-un parc, în timpul verii, și în căminul unei surori, în timpul iernii. După câteva luni de studiu, mulți au fost botezați în credința Mișcării de Reformă.

Orașul Reading are o populație de peste 95.000 locuitori și este un centru industrial pentru producerea de componente electronice, aparatură medicală, tehnologie de stocare a energiei și multe altele. Biserica noastră de aici este acum cea mai mare din Câmpul de Est al Statelor Unite. Mai multe suflete noi se pregătesc să se unească cu poporul lui Dumnezeu. În prezent, ne închinăm într-un local închiriat și am vrea să ne fundamentăm prezența și să ne dezvoltăm pentru o lucrare evanghelică mai mare. „Oriunde se dezvoltă un grup de credincioși, trebuie să fie construită o casă de închinare.... În multe locuri unde solia a fost predicată și suflete au acceptat-o, ei sunt limitați de circumstanțe, și pot face doar puțin pentru a-și asigura avantajele care ar da forță lucrării. Adesea, aceasta face dificilă extinderea lucrării.” — *Evanghelizarea*, p. 376 engl. (cap. 10, *Găsirea și menținerea noilor convertiți*).

Ca atare, apelăm la frații și simpatizanții din întreaga lume să ne ajute să obținem o casă de rugăciune în regiunea Reading, pentru ca mai multe suflete să fie aduse în staul. Generozitatea voastră amabilă va fi foarte apreciată, și Domnul vă va binecuvânta în schimb.

Frații voștri din Câmpul de Est al Statelor Unite

Mesajul lui Dumnezeu prin Iacov

Textul de memorat: „Iacov, rob al lui Dumnezeu și al Domnului Isus Hristos, către cele douăsprezece seminții care sunt împrăștiate: Sănătate!” (Iacov 1:1).

„Nu există nicio persoană, nicio națiune, care să fie perfectă în orice obicei și gând. Unii trebuie să învețe de la ceilalți. De aceea, Dumnezeu vrea ca diferitele naționalități să interacționeze, să fie una în judecată, una în scop. Atunci, unitatea care există în Hristos va fi exemplificată.” —*Mărturii pentru comunitate*, vol. 9, pag. 180, 181 (secțiunea 5, cap. *Spiritul de Unitate*, subcap. *Unitatea între diferite naționalități*).

Recomandare pentru studiu: *Mărturii pentru comunitate*, vol. 9, p. 190-203 (secțiunea 5, cap. *Spiritul de Unitate*, subcap. *Relația lui Hristos cu 'Naționalitatea'* - secțiunea 5, cap. *Între oamenii de culoare*, subcap. „*Lucrători împreună cu Dumnezeu*”).

Duminică

29 septembrie

1. UCENICI AI LUI HRISTOS

a. Cine au fost cei trei bărbați numiți „Iacov”, care erau în anturajul lui Hristos - și pe care îl observăm de obicei? Matei 10:2, 3; 13:55.

Matei 10:2, 3: „Iată numele celor doisprezece apostoli: Cel dintâi, Simon, zis Petru, și Andrei, fratele lui; Iacov, fiul lui Zebedei, și Ioan, fratele lui; Filip și Bartolomeu; Toma și Matei, vameșul; Iacov, fiul lui Alfeu, și Levi, zis și Tadeu..”

Matei 13:55: „Oare nu este El fiul tâmplarului? Nu este Maria mama Lui? Și Iacov, Iosif, Simon și Iuda, nu sunt ei frații Lui?”

b. Numiți câteva momente speciale pe care le-a experimentat Isus cu Iacov, fratele lui Ioan. Luca 8:51-55; Matei 17:1, 2; Marcu 14:32-34.

Luca 8:51-55: „Când a ajuns la casa fruntașului, n-a lăsat pe niciunul să intre împreună cu El, decât pe Petru, pe Iacov, pe Ioan, pe tatăl și mama fetei. Toți plângeau și o boceau. Atunci Isus a zis: „Nu plângeți; fetița n-a murit, ci doarme.” Ei își băteau joc de El, căci știau că murise. Dar El, după ce i-a scos pe toți afară, a apucat-o de mână și a strigat cu glas tare: „Fetițo, scoală-te!” Și duhul ei s-a întors în ea, iar fata s-a sculat numaidecât. Isus a poruncit să-i dea să mănânce.”

Matei 17:1, 2: „După șase zile, Isus a luat cu El pe Petru, Iacov și Ioan, fratele lui, și i-a dus la o parte pe un munte înalt. El S-a schimbat la față înaintea lor; fața Lui a strălucit ca soarele, și hainele I s-au făcut albe ca lumina.”

Marcu 14:32-34: „S-au dus apoi într-un loc îngrădit, numit Ghetsimani. Și Isus a zis ucenicilor Săi: „Sedeți aici până Mă voi ruga.” A luat cu El pe Petru, pe Iacov și pe Ioan și a început să Se înspăimânte și să Se mâhnească foarte tare. El le-a zis: „Sufletul Meu este cuprins de o întristare de moarte; rămâneți aici și vegheați!”

„Ioan, fiul lui Zebedei, fusese unul dintre cei doi ucenici care Îl urmaseră pe Isus. El și fratele său, Iacov, fuseseră din primul grup care părăsiseră totul pentru serviciul Său. Cu bucurie, ei părăsiseră cămin și prieteni, ca să poată fi cu El; ei umblaseră și vorbiseră cu El; ei fuseseră cu El în intimitatea căminului, și în adunările publice. El le liniștise temerile, îi scăpase de pericol, le alinase suferințele, îi mângâiase în mâhnirea lor, și cu răbdare și gingășie îi învățase, până când inimile lor păreau legate de a Sa, și în ardoarea dragostei lor ei tânjeau să fie cel mai aproape de El în împărăția Sa.” —*Hristos, Lumina lumii*, p. 548 engl. (cap. 60, *Legea noii împărății*).

„Aproape de intrarea în grădină, Isus i-a lăsat pe toți, mai puțin pe cei trei ucenici, rugându-i să se roage pentru ei înșiși și pentru El. Cu Petru, Iacov și Ioan, El a intrat în desigururile retrase. Acești trei ucenici erau cei mai apropiați tovarăși ai lui Hristos... Acum, în această mare luptă, Hristos Își dorea aproape de El prezența lor... Adesea ei petrecuseră noaptea cu El în acest loc retras.” — *Ibid.*, p. 686 (cap. 74, *Ghetsimani*).

Luni

30 septembrie

2. BÂND PAHARUL

a. Descrieți scopul inițial al lui Iacov, fiul lui Zebedei, și al fratelui său, Ioan. Marcu 10:35-38.

Marcu 10:35-38: „Fiii lui Zebedei, Iacov și Ioan, au venit la Isus și I-au zis: „Învățătorule, am vrea să ne faci ce-Ți vom cere.” El le-a zis: „Ce voiți să vă fac?” „Dă-ne”, I-au zis ei, „să ședem unul la dreapta Ta, și altul la stânga Ta, când vei fi îmbrăcat în slava Ta.” Isus le-a răspuns: „Nu știți ce cereți. Puteți voi să beți paharul pe care am să-l beau Eu sau să fiți botezați cu botezul cu care am să fiu botezat Eu?”

„La fiecare ocazie posibilă, Ioan lua loc lângă Mântuitorul, și Iacov tânjea să fie onorat cu o legătură la fel de strânsă cu El.

Mama lor era o urmașă a lui Hristos și Îi slujise cu generozitate prin bunurile ei. Cu dragostea unei mame și ambiție pentru fiii ei, ea râvnea la locul cel mai onorat pentru ei în noua împărăție. Pentru aceasta, ea i-a încurajat să îl ceară.

Împreună, mama și fiii ei au venit la Isus, cerându-I ca El să le împlinească o cerere care era fermă în inimile lor. ‚Ce vreți să vă fac?’ a întreat El.

Mama a răspuns: ‚Fă ca acești doi fii ai mei să stea, unul la dreapta și celălalt la stânga în împărăția ta.’

Isus are răbdare în mod gingaș cu ei, fără să mustre egoismul lor în căutarea locului de frunte deasupra fraților lor. El le citește inimile, le cunoaște profunzimea atașamentului lor față de El. Dragostea lor nu este o simplă afecțiune umană; deși e mânjită de caracterul pământesc al canalului ei uman, ea este o revărsare din fântâna propriei Sale iubiri răscumpărătoare. El nu va mustra, ci va aprofunda și purifica. El a spus: ‚Puteți voi să beți cupa pe care o voi bea eu, și să fiți botezați cu botezul cu care voi fi botezat Eu?’ Ei își amintesc cuvintele Lui tainice, care indicau spre judecarea și suferința Lui, totuși răspund cu încredere: ‚Putem.’ Ei ar fi considerat drept cea mai mare onoare să își dovedească loialitatea împărțându-se din tot ceea ce avea să I se întâmple Domnului lor.

‚Este adevărat că paharul pe care îl voi bea Eu, îl veți bea, și cu botezul cu care voi fi botezat, veți fi botezați,’ a spus El; înaintea Lui stătea o cruce în loc de un tron, doi rău-făcători ca tovarăși ai Săi, la stânga și la dreapta.” – *Hristos, Lumina lumii*, p. 548, 549 (cap. 60, *Legea împărăției celei noi*).

b. Exact așa cum prezisese Hristos, ce s-a întâmplat cu Iacov și fratele său, Ioan, după înălțarea Domnului? Fapte 12:1, 2; Apocalipsa 1:9.

Fapte 12:1, 2: „Cam în aceeași vreme, împăratul Irod a pus mâinile pe unii din biserică, pentru ca să-i chinuiască; și a ucis cu sabia pe Iacov, fratele lui Ioan.”

Apocalipsa 1:9: „Eu, Ioan, fratele vostru, care sunt părtaș cu voi la necaz, la Împărăție și la răbdarea în Isus Hristos, mă aflam în ostrovul care se cheamă Patmos, din pricina Cuvântului lui Dumnezeu și din pricina mărturiei lui Isus Hristos.”

„Ioan și Iacov urma să aibă parte de suferință împreună cu Maestrul lor; unul, primul dintre frați murind de sabie; celălalt, îndurând cel mai mult timp dintre toți suferință, și reproș și persecuție.”—*Ibid.*, p. 549.

Marți

1 octombrie

3. CINE A SCRIS EPISTOLA?

a. Cum îl descrie inspirația pe Iacov, fiul lui Alfeu — unul dintre cei doisprezece (totuși nu Iacov, fratele lui Ioan, unul din frații Zebedei)? Marcu 15:40.

Marcu 15:40: „Acolo erau și niște femei care priveau de departe. Printre ele erau Maria Magdalena, Maria, mama lui Iacov cel mic și a lui Iose, și Salome.”

„Se aflau acolo Levi-Matei, vameșul, chemat de la o viață de activități de afaceri, și pusă în slujba Romei; zelutul Simon, inamicul necompromis al autorității imperiale; Petru cel impulsiv, auto-suficient, cu inima caldă, și Andrei, fratele său; Iuda, iudeul, rafinat, capabil și cu un spirit rău; Filip și Toma, credincioși și serioși, totuși înceți de inimă când e vorba de a crede; Iacov cel mic și Iuda, mai puțin proeminenți între frați, însă bărbați puternici, remarcabili atât în defectele cât și în virtuțile lor; Natanael, un copil în sinceritate și încredere; și fiii lui Zebedei, ambițioși, cu inimile iubitoare.” —*Educația*, p. 85, 86 (cap. 9, *O ilustrare a metodelor Sale*).

b. De ce este probabil ca autorul epistolei lui Iacov (la care se face referire ca ,apostol', întrucât l-a cunoscut în persoană pe Domnul), să fie fratele vitreg al lui Hristos — și cum arată această descriere despre sine însuși faptul că prin influența Domnului, caracterul său fusese transformat? Iacov 1:1 (p.p.)

Iacov 1:1 p.p.: „Iacov, rob al lui Dumnezeu și al Domnului Isus Hristos...”

„Hristos a fost înțeles greșit de frații Săi; pentru că El nu era ca ei. El lucra pentru a alina fiecare caz de suferință pe care Îl vedea; și avea întotdeauna succes. El avea doar puțini bani de oferit, însă adesea dădea din hrana Sa simplă celor despre care credea că erau mai nevoiași decât El. Frații Săi simțeau că influența Sa ajungea departe în a o contracara pe cea a lor; pentru că atunci când ei vorbeau cu asprime sufletelor sărmame, degradate, cu care ei veneau în contact, Hristos îi căutau tocmai pe aceștia, și le rostea cuvinte de încurajare. Dacă atunci când era în cerul familiei, El nu putea să facă mai mult, în modul cel mai tăcut și tainic posibil le dădea ființelor nenorocite pe care încerca să le ajute, cupa de apă rece, și apoi le punea în mâini propria Sa hrană.” — *Astăzi cu Dumnezeu*, p. 59 (cap. 51, *Chiar din copilărie se cunoaște*).

c. Cum a arătat Pavel respectul său față de Iacov, fratele lui Isus? Galateni 1:17-19; Fapte 21:18.

Galateni 1:17-19: „Nici nu m-am suit la Ierusalim la cei ce au fost apostoli înainte de mine, ci m-am dus în Arabia. Apoi m-am întors din nou la Damasc. După trei ani, m-am suit la Ierusalim să fac cunoștință cu Chifa și am rămas la el cincisprezece zile. Dar n-am văzut pe niciun altul dintre apostoli decât pe Iacov, fratele Domnului.”

Fapte 21:18: „A doua zi, Pavel a mers cu noi la Iacov, și toți prezbiterii s-au adunat acolo.”

Miercuri

2 octombrie

4. CLARIFICÂND UNELE PROBLEME

- a. Ce dovadă avem că Iacov, fratele lui Hristos, era un om cu influență la un consiliu important din biserica timpurie?**
Fapte 15:5, 6, 13, 19, 20.

Fapte 15:5, 6, 13, 19, 20: „Atunci unii din partida fariseilor, care crezuseră, s-au ridicat și au zis că Neamurile trebuie să fie tăiate împrejur și să li se ceară să păzească Legea lui Moise. Apostolii și prezbiterii s-au adunat laolaltă, ca să vadă ce este de făcut...⁽¹³⁾Când au încetat ei de vorbit, Iacov a luat cuvântul și a zis: „Fraților, ascultați-mă!...^(19,20)De aceea, eu sunt de părere să nu se pună greutăți aceluia dintre Neamuri care se întorc la Dumnezeu; ci să li se scrie doar să se ferească de pângăririle idolilor, de curvie, de dobitoace sugrumate și de sânge.”

„În această instanță, Iacov pare să fi fost ales ca cel care să anunțe decizia la care a ajuns consiliul. Hotărârea sa a fost că legea ceremonială, și în special rânduiala circumciziei, nu trebuia să fie impusă neamurilor, sau nici măcar să nu le fie recomandată. Iacov a încercat să impresioneze mințile fraților săi cu faptul că, întorcându-se la Dumnezeu, neamurile făcuseră o mare schimbare în viețile lor și că trebuia exercitată multă precauție pentru a nu-i tulbura cu întrebări de importanță minoră, încurcătoare și pline de îndoială, ca ei să nu fie descurajați de la a-L urma pe Hristos.” — *Istoria faptelor apostolilor*, p. 195 (cap. 19, *Iudei și neamuri*).

- b. Ce pretenție susținută în mod obișnuit — dar eronată — este combătută de rolul lui Iacov la acest consiliu important? Matei 16:18.**

Matei 16:18: „Și Eu îți spun: tu ești Petru, și pe această piatră voi zidi Biserica Mea, și porțile Locuinței morților nu o vor birui. ”

„Iacov a prezidat la consiliu, și decizia sa finală a fost: „De aceea, sentința mea este să nu le pricinuim greutăți aceluia dintre neamuri care se întorc la Dumnezeu. (engl. KJV)’-

Aceasta a pus capăt discuției. În această instanță avem o combatere a doctrinei susținute de Biserica Romano-Catolică, prin care se susține că Petru a fost capul bisericii. Cei care, în calitate de papi, au pretins că sunt succesorii săi, nu au niciun fundament biblic pentru pretențiile lor. Nimic din viața lui Petru nu susține pretenția că el a fost înălțat deasupra fraților săi

ca viceregent al Celui Preaînalt. Dacă cei care sunt declarați succesori ai lui Petru ar fi urmat exemplul său, ei ar fi fost întotdeauna mulțumiți să rămână la egalitate cu frații lor.” — Ibid., p. 194, 195 (cap. 19, *Iudei și neamuri*).

„Salvatorul nu a încredințat lui Petru în mod individual lucrarea evangheliei. Ulterior, repetând cuvintele care au fost adresate lui Petru, El le-a aplicat direct bisericii. Și același lucru a fost rostit celor doisprezece ca reprezentanți ai corpului credincioșilor. Dacă Isus ar fi delegat vreo autoritate specială unuia dintre ucenici deasupra celorlalți, nu i-am fi găsit atât de des certându-se cu privire la cine să fie cel mai mare. Ei s-ar fi supus dorinței Stăpânului lor, și l-ar fi onorat pe cel pe care îl alesese El.” — *Hristos, Lumina lumii*, p. 414 (cap. 45, *Umbrele crucii*).

Joi

3 octombrie

5. ISRAELUL LUI DUMNEZEU

- a. Către cine este scrisă această epistolă — și cum îi include aceasta pe toți cei care îl acceptă pe Isus ca Domn?
Iacov 1:1 u.p.; Galateni 3:27-29.**

Iacov 1:1 u.p.: „...către cele douăsprezece seminții care sunt împărțiate: Sănătate!”

Galateni 3:27-29: „Toți care ați fost botezați pentru Hristos v-ați îmbrăcat cu Hristos. Nu mai este nici iudeu, nici grec; nu mai este nici rob, nici slobod; nu mai este nici parte bărbătească, nici parte femeiască, fiindcă toți sunteți una în Hristos Isus. Și, dacă sunteți ai lui Hristos, sunteți „sămânța” lui Avraam, moștenitori prin făgăduință.”

„Între cei din Israelul lui Dumnezeu aveau să fie numărați mulți care nu erau descendenți ai lui Avraam, după trup.” — *Profeți și regi*, p. 367 (cap. 31, *Speranță pentru păgâni*).

„Viața lui Hristos a pus temelia unei religii în care nu există castă, o religie prin care iudei și neamuri, slobozi și robi, sunt uniți într-o frățietate comună, egali înaintea lui Dumnezeu.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 9, p. 191 (secțiunea 5, cap. *Spiritul de Unitate*, subcap. *Relația lui Hristos cu conceptul de „naționalitate”*).

„Creștinismul face o legătură puternică între stăpân și sclav, între împărat și supus, între slujitorul evangheliei și păcătosul degradat care a găsit în Hristos curățire de păcat.” — *Istoria faptelor apostolilor*, p. 460 (cap. 43, *În Roma*).

b. În profetie, ce nume este dat Israelului spiritual final — și cum este descrisă experiența lor chiar înainte de revenirea lui Hristos? Apocalipsa 7:4.

Apocalipsa 7:4: „Și am auzit numărul celor ce fuseseră pecetluiți: o sută patruzeci și patru de mii, din toate semințiile fiilor lui Israel.”

„În curând am auzit vocea lui Dumnezeu ca multe ape, care ne-a spus ziua și ora venirii lui Isus. Sfinții cei vii, 144.000 la număr, au înțeles și au auzit vocea, în timp ce cei răi credeau că era un tunet și cutremur...”

Cei 144.000 erau toți sigilați și în perfectă unitate. Pe frunțile lor erau cuvintele ‚Dumnezeu’, ‚Noul Ierusalim’ și o stea glorioasă ce conținea numele cel nou al lui Isus. Văzând starea noastră sfântă, fericită, cei răi au fost cuprinși de furie, și își ridicau cu grabă, în mod violent, mâinile pentru a ne captura pentru a ne arunca în închisoare, în timp ce noi ne întindeam mâna în numele Domnului, și ei cădeau neajutorați la pământ. Atunci sinagoga lui Satan a știut că Dumnezeu ne iubise, [pe noi, cei] care puteam să spălăm picioarele unii altora, și să îi salutăm pe frați cu o sărutare sfântă. Și ei s-au închinat la picioarele noastre” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 1, p. 59 (cap. 7, *Prima mea viziune*).

Vineri

4 octombrie

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

- 1. Cum a crescut Iacov, fiul lui Zebedei, devenind mai asemănător lui Hristos?**
- 2. Cum a crescut Iacov, fratele vitreg al lui Hristos, devenind mai asemănător lui Hristos?**
- 3. Ce dovezi avem în Scriptură că Petru nu a fost apostolul-șef?**
- 4. Cum explică Pavel unitatea și valoarea egală a tuturor creștinilor?**
- 5. Ce ilustrează victoria finală a Israelului spiritual al lui Dumnezeu?**

Înțelepciune pentru a face față provocărilor

Text de memorat: „Dacă vreunui dintre voi îi lipsește înțelepciunea, s-o ceară de la Dumnezeu, care dă tuturor cu mână largă, fără mustrare; și ea îi va fi dată” (Iacov 1:5).

„Nu e nevoie să mergi la capătul pământului pentru înțelepciune, pentru că Dumnezeu este aproape. Nu capacitățile pe care le ai acum sau cândva îți vor da succes, ci ceea ce poate face Domnul pentru tine... El tânjește să îți dea pricepere în lucrurile temporale precum și în cele spirituale. El poate ascuți intelectul. El poate da tact și îndemânare. Pune-ți talentele la lucru, cere-I lui Dumnezeu înțelepciune, și ea îți va fi dată.” — *Pildele Domnului*, p. 146 (cap. 12, *Cerând pentru a da*).

Recomandare pentru studiu: *Mărturii pentru comunitate*, vol. 1, p. 120, 121 (cap. 19, *Credința în Dumnezeu*); vol. 2, p. 232-235 (cap. 33, *Zelul creștin*).

Duminică

6 octombrie

1. CERÂND ÎNȚELEPCIUNE

a. De ce avem cu adevărat nevoie de înțelepciune mai mult decât omenească, și cum ne este aceasta accesibilă? Iacov 1:5.

Iacov 1:5: „Dacă vreunui dintre voi îi lipsește înțelepciunea, s-o ceară de la Dumnezeu, care dă tuturor cu mână largă și fără mustrare, și ea îi va fi dată.”

„Avem nevoie să avem mult mai puțină încredere în ceea ce poate face omul și mult mai multă încredere în ceea ce poate face Dumnezeu pentru fiecare suflet care crede. El tânjește ca tu să te întinzi spre El în credință. El tânjește ca tu să aștepti lucruri mari de la El.” — *Pildele Domnului*, p. 146 (cap. 12, *Cerând pentru a da*).

„Simpla ascultare a predicilor Sabat după Sabat, citirea repetată a Bibliiei de la un cap la celălalt, sau explicarea acesteia verset cu verset, nu ne vor fi de folos nouă sau celor care ne ascultă, dacă nu aducem adevărurile Bibliiei în experiența noastră individuală. Înțelegerea, voința, afecțiunile, trebuie să fie predate controlului cuvântului lui Dumnezeu. Atunci, prin lucrarea Duhului Sfânt, preceptele cuvântului vor deveni principiile vieții.

Cere-I lui Dumnezeu să te ajute, onorează-L pe Salvatorul crezând că tu vei primi binecuvântarea Sa. Toată puterea și toată înțelepciunea sunt la dispoziția noastră. Trebuie doar să cerem.” — *Pe urmele Marelui Medic*, p. 514 (cap. 43, *O experiență mai înaltă*).

Luni

7 octombrie

2. ÎNTĂRIT PRIN ÎNCREDERE

a. Ce beneficiu vom avea dacă privim înțelepciunea lui Dumnezeu ca fiind mult superioară celei a noastre, chiar în lucrurile comune ale vieții? Proverbe 3:3-8.

Proverbe 3:3-8: „Să nu te părăsească bunătatea și credințioșia: leagă-ți-le la gât, scrie-le pe tăblița inimii tale. Și astfel vei căpăta trecere și minte sănătoasă, înaintea lui Dumnezeu și înaintea oamenilor. Încrede-te în Domnul din toată inima ta și nu te bizui pe înțelepciunea ta! Recunoaște-L în toate căile tale, și El îți va netezi cărările. Nu te socoti singur înțelept; teme-te de Domnul și abate-te de la rău! Aceasta va aduce sănătate trupului tău și răcorire oaselor tale.”

„Dacă vreunui dintre voi îi lipsește înțelepciunea, s-o ceară de la Dumnezeu, care dă tuturor cu mână largă, fără mustrare; și ea îi va fi dată.’ O astfel de promisiune este de mai mare valoare decât aurul sau argintul. Dacă vei căuta, cu inimă umilă, călăuzirea divină în fiecare încercare și nedumerire, cuvântul Său stă ca garanție că ți se va da un răspuns plin de îndurare. Și cuvântul Său nu poate greși niciodată. Cerul și pământul pot trece, dar cuvântul Său nu va trece niciodată. Încrede-te în Domnul și nu vei fi niciodată confuz, nici dat de rușine. Este mai bine să te încrezi în Domnul decât să te încrezi în om. Mai bine să te încrezi în Domnul decât să îți pui încrederea în prinți.’

Oricare ar fi poziția în viață pe care o putem ocupa, oricare ar fi ocupația noastră, trebuie să fim suficient de umili pentru a ne simți nevoia de ajutor; trebuie să ne sprijinim în mod implicit pe învățăturile Cuvântului lui Dumnezeu, să recunoaștem providența Sa în toate lucrurile, și să fim credincioși în a ne revărsa sufletele în rugăciune. Sprijiniți-vă pe propria voastră înțelepciune, dragi frați, în timp ce vă croiți drumul prin lume, și veți strânge suferință și dezamăgire. Încredeți-vă în Domnul cu toată inima voastră, și El vă va conduce pașii în înțelepciune și interesele voastre vor fi sigure în această lume și în cea următoare. Aveți nevoie de lumină și cunoaștere. Vă veți sfătui fie cu Dumnezeu sau cu propria voastră inimă; veți umbla în scânteile voastre proprii, sau veți strânge pentru voi lumina divină de la Soarele Neprihănirii.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 5, p. 427 (cap. 49, *Afacerile și religia*).

b. De ce avem nevoie să ne dezvoltăm de la a ne sprijini din greu pe alți oameni pentru călăuzire? Ieremia 17:5-8.

Ieremia 17:5-8: „Așa vorbește Domnul: „Blestemat să fie omul care se încrede în om, care se sprijină pe un muritor și își abate inima de la Domnul! Căci este ca un nenorocit în pustiu și nu vede venind fericirea; locuiește în locurile arse ale pustiu-lui, într-un pământ sărat și fără locuitori. Binecuvântat să fie omul care se încrede în Domnul și a cărui nădejde este Domnul! Căci el este ca un pom sădit lângă ape care-și întinde rădăcinile spre râu; nu se teme de căldură când vine, și frunzișul lui rămâne verde; în anul secetei nu se teme și nu încetează să aducă rod.”

„Când apar nedumeriri și sunteți confrunțați cu greutăți, nu priviți spre oameni pentru ajutor. Încredințați-I totul lui Dumnezeu. Practica de a povesti altora dificultățile noastre ne face slabi, și nu le aduce nici lor nicio putere. Aceasta așază asupra lor povara infirmităților noastre spirituale, pe care ei nu o pot ușura. Căutăm puterea omului greșit, limitat, când am putea avea tăria Dumnezeului infinit, care nu greșește.” — *Pildele Domnului*, p. 146 (cap. 12, *Cerând pentru a da*).

Marți

8 octombrie

3. DEZVOLTÂND O STABILITATE MAI MARE

a. Ce condiție trebuie să îndeplinim înainte ca Domnul să poată răspunde la cererea noastră? Iacov 1:6 (prima parte); Marcu 11:24. Explicați un exemplu despre cum putem hotărî să dezvoltăm tărie în această privință. 1 Corinteni 6:3-5.

Iacov 1:6 p.p.: „Dar s-o ceară cu credință, fără să se îndoiască deloc...”

Marcu 11:24: „De aceea vă spun că orice lucru veți cere, când vă rugați, să credeți că l-ați și primit, și-l veți avea.”

1 Corinteni 6:3-5: „Nu știți că noi vom judeca pe îngeri? Cu cât mai mult lucrurile vieții acesteia? Deci când aveți neînțelegeri pentru lucrurile vieții acesteia, voi puneți judecători pe aceia pe care biserica nu-i bagă în seamă? Spre rușinea voastră zic lucrul acesta. Astfel, nu este între voi nici măcar un singur om înțelept, care să fie în stare să judece între frate și frate?”

„Puțini realizează responsabilitățile care zac asupra puținilor predicatori care poartă poverile în această cauză. Frații cheamă frecvent pe acești bărbați de la lucru pentru a se ocupa de micile lor chestiuni, sau pentru a rezolva unele probleme din biserică, de care ei pot și ar trebui să se ocupe singuri. Dacă vreunui dintre voi îi lipsește înțelepciunea, să ceară de la

Dumnezeu, care dă tuturor cu mână largă, și fără muștrare; și ea îi va fi dată. Dar să ceară cu credință, fără să se îndoiască.' El trebuie să fie hotărât și perseverent. Dacă nu este hotărât, îndoindu-se în mod continuu dacă Domnul va face într-adevăr așa cum a promis, el nu va primi nimic.

Mulți privesc spre predicatorii lor ca aceștia să le aducă lumină de la Dumnezeu, părând a crede că aceasta este o cale mai ieftină decât deranjul de a merge personal la Dumnezeu pentru ea. Aceștia pierd mult. Dacă L-ar urma zilnic pe Hristos și ar face din El ghidul și sfătuitoarea lor, ei ar putea obține o cunoaștere clară a voci Lui, și astfel ar câștiga o experiență valoroasă. Din lipsă de această experiență, frații care mărturisesc adevărul umblă în lumina scânteilor aprinse de alții; ei sunt nefamiliarizați cu Duhul lui Dumnezeu și nu au o cunoaștere a voci Sale, și de aceea sunt ușor mișcați de la credința lor. Ei sunt instabili, pentru că s-au încrezut în alții, ca aceștia să obțină o experiență pentru ei." — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 2, p. 643, 644 (cap. 78, *Cauza în Vermont*).

b. Cu ce este comparat un creștin cu numele, a cărui credință începe să se clatine? Iacov 1:6 u.p.; Geneza 49:4 p.p. Cum putem evita aceasta?

Iacov 1:6 u.p.: „... pentru că cine se îndoiește seamănă cu valul mării, tulburat și împins de vânt încoace și încolo.”

Geneza 49:4 p.p.: „năvalnic ca apele – tu nu vei mai avea întâietatea! Căci te-ai suit în patul tatălui tău, mi-ai spurcat patul, suindu-te în el.”

„Credința celor mai mulți creștini se va clătina, dacă ei neglijează în mod constant să se unească pentru conferințe și rugăciune.” — *Ibid*, vol. 4, p.106 (cap. 10, *Influența anturajului social*).

„Ia cuvântul lui Hristos ca asigurare a ta. Nu te-a invitat El să vii la El? Nu îți permite niciodată să vorbești într-un mod lipsit de speranță, descurajat. Dacă vei face aceasta, vei pierde mult. Privind la aparențe și plângându-te când vin dificultăți și presiune, dai dovadă de o credință bolnăvicioasă, slabă. Vorbește și acționează ca și când credința ta ar fi invincibilă.” — *Pildele Domnului*, p. 146, 147 (cap. 12, *Cerând pentru a da*).

Miercuri

9 octombrie

4. EVITÂND O INIMĂ ÎMPĂRȚITĂ

a. Cum putem să ne asigurăm că rugăciunea noastră pentru înțelepciune va primi răspuns? Luca 18:1; Iacov 1:6, 7.

Luca 18:1: „Isus le-a spus o pildă, ca să le arate că trebuie să se roage necurmat și să nu se lase.”

Iacov 1:6, 7: „Dar s-o ceară cu credință, fără să se îndoiască deloc: pentru că cine se îndoiește seamănă cu valul mării, tulburat și împins de vânt încoace și încolo. Un astfel de om să nu se aștepte să primească ceva de la Domnul.”

„Cererea pentru înțelepciune nu trebuie să fie o rugăciune lipsită de semnificație, care să fie uitată imediat ce e terminată. Este o rugăciune care exprimă dorința puternică, serioasă, a inimii, pornind dintr-o conștientă lipsă de înțelepciune de a discerne voia lui Dumnezeu.

După ce e făcută rugăciunea, dacă răspunsul nu vine imediat, nu obosiți de așteptare și nu deveniți instabili. Nu vă clătinați. Prindeți-vă de promisiunea, ‚Credincios este Cel ce vă cheamă, care va îndeplini aceasta.’ Asemenea văduvei insistente, prezentați-vă cazul, fiind fermi în scopul vostru. Este scopul important pentru voi, și de mari consecințe? Cu siguranță că este. Atunci nu vă clătinați, pentru că credința voastră poate fi încercată. Dacă lucrul pe care vi-l doriți este valoros, merită un efort puternic, serios. Aveți promisiunea; vegheați și rugați-vă. Fiți statornici și rugăciunea voastră va primi răspuns; pentru că nu este Dumnezeu cel care a promis? Dacă te costă ceva pentru a-l obține, îl vei prețui cu atât mai mult când îl vei primi. Ți se spune în mod clar că dacă te clătini nu trebuie să crezi că vei primi ceva de la Domnul. Ni se dă aici o avertizare să nu devenim obosiți, ci să rămânem în mod ferm pe promisiune. Dacă ceri, El îți va da cu mână largă și fără mustrare.

Aici este punctul în care mulți greșesc. Ei oscilează în ce privește scopul lor, și credința lor dă greș. Acesta este motivul pentru care ei nu primesc nimic de la Domnul, care este Sursa a toată tăria. Nimeni nu e nevoie să meargă în întuneric, împiedicându-se ca un om orb; pentru că Domnul a pus la dispoziție lumină, dacă ei vor să o accepte în modul stabilit de El, și să nu își aleagă propria cale. El cere de la toți o îndeplinire sârguincioasă a datoriilor de fiecare zi.” – *Mărturii pentru comunitate*, vol. 2, p. 130, 131 (cap.17, *Separarea de lume*).

b. De ce trebuie să evităm mintea împărțită? Iacov 1:8; Psalmi 86:11.

Iacov 1:8 engl. KJV: „Un om cu mintea împărțită este nestatornic în toate căile lui.”

Psalmi 86:11 engl. KJV: „Învață-mă calea Ta, o, Doamne; voi umbla în adevărul Tău; unește-mi inima să se teamă de numele Tău.”

„În timp ce susțin că sunt creștini, mulți au amprenta lumii asupra lor, și afecțiunile lor nu sunt fixate asupra lui Dumnezeu. Ei sunt cu inima împărțită, încercând să Îi slujească lui Dumnezeu și mamonei în același

timp... Încercând să slujească la doi stăpâni, ei sunt nestatornici în toate căile lor, și nu poți să te bazezi pe ei...

Ce folosește să spui lucruri frumoase, să deplângi lucrarea lui Satan, și totuși în același timp să împlinești toate scopurile sale? Aceasta înseamnă a fi cu mintea împărțită.” — *Comentarii Biblice ale Noului Testament* [E. G. White Comments], vol.7, p. 938 (cap. referitor la Iacov 4).

Joi

10 octombrie

5. AMINTINDU-NE DE IACOV

a. Cum ilustrează Isus intensitatea cu care ar trebui să prezentăm cererile noastre pentru tăria de a îndeplini voia lui Dumnezeu? **Matei 11:12.**

Matei 11:12: „Din zilele lui Ioan Botezătorul până acum, Împărăția cerurilor se ia cu năvală, și cei ce dau năvală pun mâna pe ea.”

„Împărăția cerurilor se ia cu năvală, și cei ce dau năvală, pun mâna pe ea’ (engl. KJV: „Împărăția cerurilor suferă violență, și cei violenți o iau cu forța.”) Această violență cuprinde întreaga inimă. A fi cu mintea împărțită înseamnă a fi instabil. Hotărâre, tăgăduire de sine și efort consacrat sunt cerute pentru lucrarea de pregătire. Înțelegerea și conștiința pot fi unite; dar dacă voința nu este pusă la lucru, vom da greș. Fiecare facultate și sentiment trebuie angajate. Ardoarea și rugăciunea serioasă trebuie să ia locul letargiei și indiferenței. Doar prin efort hotărât, serios, și credință în meritele lui Hristos putem noi să biruim, și să câștigăm împărăția cerurilor. Timpul nostru pentru a lucra este scurt. Hristos va veni curând a doua oară.” — *Comentarii Biblice ale Vechiului Testament* [E. G. White Comments], vol. 1, p. 1096 (cap. referitor la Geneza 34).

„Cu marele adevăr pe care am avut privilegiul să îl primim, ar trebui, și sub puterea Duhului Sfânt am putea, să devenim canale vii de lumină. Am putea atunci să ne apropiem de tronul harului; și văzând curcubeul făgăduinței, [am putea] să îngenunchem cu inimi căite, și să căutăm împărăția cerurilor cu o violență spirituală care ar aduce propria ei răsplată. Am lua-o cu forța, așa cum a făcut Iacov. Atunci solia noastră ar fi puterea lui Dumnezeu spre mântuire. Cererile noastre ar fi pline de seriozitate, pline de un sentiment al marii noastre nevoi; și nu ne-ar fi refuzate. Adevărul ar fi exprimat prin viață și caracter, și prin buze atinse de cărbunele aprins de pe altarul lui Dumnezeu.

Când aceasta este experiența noastră, vom fi înălțați, scoși din eul nostru sărman, ieftin, pe care l-am nutrit cu atâta gingășie. Ne vom goli inimile

de puterea corozivă a egoismului, și vom fi umpluți cu laudă și recunoștință față de Dumnezeu. Îl vom mări pe Domnul, Dumnezeul harului, care L-a mărit pe Hristos. Și El va revela puterea Sa prin noi, făcându-ne ca niște seceri ascuțite în câmpul gata de recoltat. Dumnezeu cheamă poporul Său să Îl reveleze.” — *Asemenea lui Hristos*, p. 217 (cap. 203, *Puterea transformatoare a Duhului Sfânt*).

Vineri

11 octombrie

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

- 1. Descrieți câteva chei vitale pentru dobândirea celei mai mari înțelepciuni din Cer.**
- 2. Ce se întâmplă când ne mulțumim să ne bazăm pe cunoștința omească?**
- 3. Cum pot să îmi îndeplinesc partea pentru a da predicatorilor libertatea de a se ocupa de suflete noi?**
- 4. În ce domenii ale vieții s-ar putea să am o minte mai împărțită decât realizez?**
- 5. Explicați puterea și relevanța luptei lui Iacov în contextul ultimelor zile.**

Înfruntând ispita

Text de memorat: „Ferice de omul care rabdă ispita, pentru că după ce este încercat, va primi cununa vieții, pe care a promis-o Domnul celor care Îl iubesc” (Iacov 1:12).

„Vorbiți și acționați în armonie cu rugăciunile voastre. Va face o diferență infinită în ce vă privește, dacă încercarea va dovedi credința voastră ca fiind autentică, sau dacă va dovedi că rugăciunile voastre sunt doar o formă.” – *Pildele Domnului*, p.146 (cap. 12, *Cerând pentru a da*).

Recomandare pentru studiu: *Mărturii pentru comunitate*, vol. 3, p. 477-492 (cap. 41, *Iubirea de lume*, cap. 42, *Încumetarea*, cap. 43, *Puterea apetitului*).

Duminică

13 octombrie

1. UN FACTOR DE CREȘTERE SPIRITUALĂ

a. Descrieți secretul privitor la modul în care poate fi împlinit în noi Iacov 1:2; Neemia 8:10.

Iacov 1:2: „Frații mei, să priviți ca o mare bucurie când treceți prin felurite încercări.”

Neemia 8:10: „Ei le-au zis: „Duceți-vă de mâncați cărnuri grase și beți băuturi dulci și trimiteți câte o parte și celor ce n-au nimic pregătit, căci ziua aceasta este închinată Domnului nostru; nu vă mâhniți, căci bucuria Domnului va fi tăria voastră.”

„Toate încercările care sunt primite ca educatori vor produce bucurie. Întreaga viață spirituală va fi înălțătoare, înnobilitoare, parfumată cu cuvinte și fapte bune. Vrajmașul este cu totul mulțumit ca sufletele să fie deprimare, abătute, tânguind și văitându-se; el vrea ca tocmai astfel de impresii să se creeze cu privire la rezultatul credinței noastre. Însă Dumnezeu dorește ca mintea să nu ia un nivel scăzut. El dorește ca fiecare suflet să triumfe în puterea păstrătoare a Salvatorului.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 6, p. 365, 366 (secțiunea 6, *Avertizări și sfaturi*, cap. *Întâlnirile de Sabat*).

b. De ce permite Dumnezeu ca încercările să vină asupra noastră? Iacov 1:3; Romani 5:3.

Iacov 1:3: „ca unii care știți că încercarea credinței voastre lucrează răbdare.”

Romani 5:3: „Ba mai mult, ne bucurăm chiar și în necazurile noastre; căci știm că necazul aduce răbdare.”

„Dacă biruim încercările noastre și obținem victoria asupra ispitelor lui Satan, atunci răbdăm încercarea credinței noastre, care este mai prețioasă decât aurul, și suntem mai puternici și mai bine pregătiți să o înfruntăm pe următoarea. Dar dacă ne scufundăm și cedăm în fața ispitelor lui Satan, vom deveni tot mai slabi și nu vom obține nicio răsplată pentru încercare și nu vom fi atât de bine pregătiți pentru următoarea. În acest mod, vom deveni din ce în ce mai slabi, până când suntem conduși captivi de către Satan, față de voia lui. Trebuie să purtăm întreaga armură a lui Dumnezeu și să fim în fiecare moment gata de un conflict cu puterile întunericului.” — *Experiențe și viziuni*, p. 46 (cap. *Încercarea credinței noastre*).

Luni

14 octombrie

2. REZULTATE MAI BUNE DECÂT NE-AM IMAGINAT

a. Explicați beneficiile exercitării răbdării. Iacov 1:4; Luca 21:19.

Iacov 1:4: „Dar răbdarea trebuie să-și facă desăvârșit lucrarea, ca să fiți desăvârșiți, întregi și să nu duceți lipsă de nimic.”

Luca 21:19: „Prin răbdarea voastră, vă veți câștiga sufletele voastre.”

„Dumnezeu este prea înțelept și prea bun să răspundă la rugăciunile noastre exact la timpul și exact în modul în care dorim noi. El va face mai mult și mai bine pentru noi decât să ne îndeplinească toate dorințele. Și pentru că putem să ne încredem în înțelepciunea și dragostea Sa, nu ar trebui să Îi cerem să cedeze în fața voinței noastre, ci ar trebui să căutăm să ajungem la nivelul scopului Său și să Îl îndeplinim. Dorințele și interesele noastre ar trebui să se piardă în voia Lui. Aceste experiențe care testează credința sunt pentru beneficiul nostru. Prin ele devine vizibil dacă credința noastră este autentică și sinceră, bazându-se doar pe Cuvântul lui Dumnezeu, sau dacă, depinzând de circumstanțe, ea este nesigură și schimbătoare. Credința este întărită prin exercițiu. Trebuie să lăsăm răbdarea să își îndeplinească lucrarea ei perfectă, amintindu-ne că există promisiuni prețioase în Scripturi pentru cei care așteaptă pe Domnul.” — *Pe urmele Marelui Medic*, p. 231 (cap. 16, *Rugăciunea pentru cei bolnavi*).

b. Cum și de ce ne arată Iacov o imagine mai largă decât doar perspectiva temporară a puterii și prosperității din această lume coruptă? Iacov 1:9-11.

Iacov 1:9-11: „Fratele dintr-o stare de jos să se laude cu înălțarea lui. Bogatul, dimpotrivă, să se laude cu smerirea lui: căci va trece ca floarea ierbii. Răsare soa-

rele cu căldura lui arzătoare și usucă iarba: floarea ei cade jos, și frumusețea înfățișării ei piere; așa se va vesteji bogatul în umbletele lui.”

„În acest timp, înaintea mării crize finale, la fel ca și înainte de prima distrugere a lumii, oamenii erau absorbiți în plăcerile și dorințele simțurilor. Capturați de lucrurile vizibile și trecătoare, ei au pierdut din vedere pe cele nevăzute și veșnice. Pentru lucrurile care pier cu întrebuintărea lor, ei sacrifică bogățiile nepieritoare. Mințile lor trebuie să fie înălțate, perspectivele lor asupra vieții [trebuie] să fie lărgite. Ei au nevoie să fie treziți din letargia visărilor lumești.

Din ridicarea și căderea națiunilor, așa cum sunt ele lămurite în paginile Sfintei Scripturi, ei au nevoie să învețe cât de lipsită de valoare este gloria exterioară și lumească. Babilonul, cu toată puterea și măreția lui, asemenea căreia lumea noastră nu a mai văzut de atunci—puterea și măreția care pentru oamenii acelor zile păreau atât de stabile și de durabile—cât de complet a trecut! Ca ‚floarea ierbii’ a pierit. La fel piere tot ceea ce nu Îl are pe Dumnezeu la temelie. Doar ceea ce este întretesut cu scopul Său și care exprimă caracterul Său poate să dureze. Principiile Sale sunt singurul lucru trainic pe care îl cunoaște lumea.” — *Educația*, p. 183 (cap. 19, *Istoria și profetaia*).

„Comoara lumească este trecătoare. Doar prin Hristos putem obține bogățiile eterne.” — *The Review and Herald*, 10 decembrie 1901.

Martți

15 octombrie

3. ÎN FOCUL LUPTEI

a. Când înfruntăm ispita, ce trebuie să facem cu rugăciune, și de ce? Iacov 1:12.

Iacov 1:12: „Ferice de cel ce rabdă ispita. Căci, după ce a fost găsit bun, va primi cununa vieții pe care a fâgăduit-o Dumnezeu celor ce-L iubesc.”

„Dați la o parte toată prefăcătoră și afectarea. Acționați în modul vostru simplu, natural. Fiți onești în orice gând și cuvânt și faptă, și în smerenie a minții, fiecare să îi aprecieze pe alții mai bine decât pe sine însuși. Amintiți-vă întotdeauna că natura morală are nevoie să fie fortificată cu veghere constantă și rugăciune. Cât timp privești la Hristos, ești în siguranță; însă în momentul în care te gândești la sacrificiile și dificultățile tale, și începi să simpatizezi cu tine însuși și să te compătimești, pierzi încrederea în Dumnezeu și ești în mare pericol.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 4, p. 522 (cap. 49, *Folosirea talanților*).

„Ar trebui să înaintăm constant, fără să ne pierdem inima sau speranța în lucrarea bună, indiferent ce încercări ar fi pe calea noastră, oricare ar fi

întinericul moral care ne-ar putea învălui. Răbdarea, credința și dragostea pentru datorie sunt lecțiile pe care trebuie să le învățăm. Supunerea eului și contemplarea lui Isus sunt o lucrare de fiecare zi. Domnul nu va părăsi niciodată sufletul care se încrede în El și care caută ajutorul Său. Cununa vieții este așezată doar pe fruntea biruitorului.” — Ibid., vol. 5, p. 70, 71 (cap. 6, *Mărturiile trecute cu vederea*).

b. De ce este greșit să spunem că Dumnezeu trimite încercări și ispite? Iacov 1:13.

Iacov 1:13: „Nimeni, când este ispitit, să nu zică: „Sunt ispitit de Dumnezeu.” Căci Dumnezeu nu poate fi ispitit ca să facă rău, și El însuși nu ispitește pe nimeni.”

„Nu ar trebui să încercăm să ne reducem vina scuzând păcatul. Trebuie să acceptăm aprecierea lui Dumnezeu cu privire la păcat, și aceea este grea, într-adevăr. Doar Calvarul poate revela enormitatea teribilă a păcatului...”

Ispita este ademenirea la păcat și aceasta nu vine de la Dumnezeu, ci de la Satan și din răul inimilor noastre. „Dumnezeu nu poate fi ispitit cu rău, și El Însuși nu ispitește pe nimeni.” Iacov 1:13 RV.

Satan încearcă să ne ducă în ispită, ca să se manifeste în fața oamenilor și a îngerilor răul caracterelor noastre, pentru ca el să ne poată pretinde drept ai săi... Vrajmașul ne conduce în păcat, și apoi ne acuză în fața întregului univers ca nedemni de iubirea lui Dumnezeu.” — *Cugetări de pe Muntele Fericirilor*, p.116, 117 (cap. 5, *Rugăciunea domnească*).

c. Când caracterul nostru pătat este atacat de acuzator, cum ne apăra Domnul? Zaharia 3:1-4; 1 Ioan 1:9—2:1.

Zaharia 3:1-4: „El (îngerul) mi-a arătat pe marele preot Iosua stând în picioare înaintea Îngerului Domnului și pe Satana stând la dreapta lui ca să-l pârască. Domnul a zis Satanei: „Domnul să te mustre, Satano! Domnul să te mustre, El care a ales Ierusalimul! Nu este el, Iosua, un tăciune scos din foc?” Dar Iosua era îmbrăcat cu haine murdare și totuși stătea în picioare înaintea Îngerului. Iar Îngerul, luând cuvântul, a zis celor ce erau înaintea Lui: „Dezbrăcați-l de hainele murdare de pe el!” Apoi a zis lui Iosua: „Iată că îndepărtez de la tine nelegiuirea și te îmbrac cu haine de sărbătoare!”

1 Ioan 1:9—2:1: „Dacă ne mărturisim păcatele, El este credincios și drept ca să ne ierte păcatele și să ne curețe de orice nelegiuire. Dacă zicem că n-am păcătuit, Îl facem mincinos, și Cuvântul Lui nu este în noi. ^(2:1) Copilașii mei, vă scriu acestea, ca să nu păcătuiți. Și dacă cineva păcătuiește, avem un mijlocitor la Tatăl, pe Isus Cristos cel drept.”

4. PUTEREA LUI DUMNEZEU ÎN SLĂBICIUNEA NOASTRĂ

a. Explicați expresia din rugăciunea domnească, „Nu ne duce pe noi în ispite”. Matei 6:13 (p.p.); Isaia 30:21.

Matei 6:13 (p.p.): „și nu ne duce în ispită, ci izbăvește-ne de cel rău...”

Isaia 30:21: „Urechile tale vor auzi după tine glasul care va zice: „Iată drumul, mergeți pe el!”, când veți voi să vă mai abateți la dreapta sau la stânga.”

„[Dumnezeu] ne permite să întâmpinăm obstacole, persecuție și greutate, nu ca un blestem, ci ca cele mai mari binecuvântări din viețile noastre. Fiecare ispită căreia îi rezistăm, fiecare încercare suportată cu curaj, ne dă o experiență nouă și ne avansează în lucrarea de clădire a caracterului. Sufletul care prin putere divină rezistă ispitei, revelează lumii și întregului univers eficiența harului lui Hristos.

Însă în timp ce nu trebuie să fim descurajați de încercare, oricât ar fi de amară, ar trebui să ne rugăm ca Dumnezeu să nu permită să fim conduși acolo unde vom fi îndepărtați prin dorințele propriilor noastre inimi rele. Rugându-ne rugăciunea pe care a rostit-o Hristos, noi ne supunem călăuzirii lui Dumnezeu, cerându-I să ne conducă pe căi sigure. Nu putem oferi cu sinceritate această rugăciune, și totuși să decidem să umblăm în vreo cale aleasă de noi înșine. Vom aștepta ca mâna Sa să ne conducă...

Nu este sigur pentru noi să zăbovim contemplând avantajele care pot fi obținute cedând sugestiilor lui Satan. Păcatul înseamnă dezonoare și dezastru pentru fiecare suflet care și-l îngăduie; dar el este orbitor și înșelător în natura sa, și ne va ademini cu prezentări încântătoare. Dacă ne aventurăm pe terenul lui Satan, nu avem nicio asigurare de protecție față de puterea sa. În ceea ce depinde de noi, ar trebui să închidem fiecare cale prin care ispititorul poate avea acces la noi.

Rugăciunea ‚Nu ne duce pe noi în ispite’ este în ea însăși o promisiune.”
— *Cugetări de pe Muntele Fericirilor*, p.117, 118 (cap. 5, *Rugăciunea domnească*).

b. Ce apel și asigurare ne face Dumnezeu cu privire la ispită? Iacov 1:14-16; 1 Corinteni 10:13.

Iacov 1:14-16: „Ci fiecare este ispitit, când este atras de pofta lui însuși și momit. Apoi pofta, când a zămislit, dă naștere păcatului; și păcatul, odată făptuit, aduce moartea. Nu vă înșelați preaiubiții mei frați.”

1 Corinteni 10:13: „Nu v-a ajuns nicio ispită care să nu fi fost potrivită cu puterea omenească. Și Dumnezeu, care este credincios, nu va îngădui să fiți ispitiți peste puterile voastre; ci, împreună cu ispita, a pregătit și mijlocul să ieșiți din ea, ca s-o puteți răbda.”

„Ce este ispita? Este mijlocul prin care cei care susțin că sunt copii ai lui Dumnezeu sunt testați și încercați. Citim că Dumnezeu l-a ispitit pe Avraam, că i-a ispitit pe copiii lui Israel. Aceasta înseamnă că El a permis să apară circumstanțe care să le testeze credința și să îi conducă să caute la El ajutor. Dumnezeu permite să vină la poporul Său ispite astăzi, ca ei să poată realiza că El este ajutorul lor. Dacă ei se apropie de El când sunt ispitiți, El îi întărește să facă față ispitei.” — *In Heavenly Places*, p. 251.

Joi

17 octombrie

5. ÎNCERCĂRI ÎN PERSPECTIVĂ

a. Pentru a rămâne în Hristos și a fi astfel eliberat din ispite, ce trebuie să alegem întotdeauna? Luca 4:8; Filipeni 1:21.

Luca 4:8: „Drept răspuns, Isus i-a zis: „Înapoia Mea, Satano! Este scris: „Să te închini Domnului Dumnezeului tău și numai Lui să-I slujești.”

Filipeni 1:21: „Căci pentru mine a trăi este Hristos, și a muri este un câștig.”

„Ispititorul nu ne poate constrânge niciodată să facem răul. El nu ne poate controla mințile, dacă ele nu sunt supuse controlului său. Voința trebuie să consimtă, credința trebuie să se desprindă de Hristos, înainte ca Satan să își poată exercita puterea asupra noastră. Însă fiecare dorință păcătoasă pe care o nutrim, îi oferă un teren. Fiecare punct în care noi nu reușim să atingem standardul divin, este o ușă deschisă prin care el poate intra să ne ispitească și să ne distrugă. Și fiecare eșec sau înfrângere a noastră îi oferă ocazia să aducă reproșuri lui Hristos.” — *Hristos, Lumina lumii*, p.125 (cap. 13, *Victoria*).

b. Ce ar trebui să ne motiveze să înaintăm spre victorie în Hristos? Filipeni 4:13; Apocalipsa 2:10 (ultima parte); 3:21.

Filipeni 4:13: „Pot totul în Hristos care mă întărește.”

Apocalipsa 2:10 u.p.: „...Fii credincios până la moarte, și-ți voi da cununa vieții.”

Apocalipsa 3:21: „Celui ce va birui îi voi da să șadă cu Mine pe scaunul Meu de domnie, după cum și Eu am biruit și am șezut cu Tatăl Meu pe scaunul Lui de domnie.”

„Cel care este pătruns de Spiritul lui Hristos rămâne în Hristos. Lovitura care este îndreptată spre el, cade asupra Salvatorului, care îl înconjoară cu prezența Sa. Orice vine spre el, vine de la Hristos. El nu are nevoie să se împotrivescă răului, pentru că Hristos este apărarea sa. Nimic nu poate să Îl atingă, decât cu permisiunea Domnului, și ‚toate lucrurile’ care sunt îngăduite ‚lucrează împreună spre binele celor care Îl iubesc pe Dumnezeu.’ Romani 8:28.” — *Cugetări de pe Muntele Fericirilor*, p. 71 (cap. 3, *Spiritualitatea Legii*).

„Cununa vieții este așezată doar pe fruntea biruitorului. Există, pentru fiecare, o lucrare serioasă, solemnă, pentru Dumnezeu, cât timp durează viața.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 5, p. 71 (cap. 6, *Mărturiile trecute cu vederea*).

Vineri

18 octombrie

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

- 1. Ce e nevoie să îmi amintesc data viitoare când în calea mea apare o încercare dificilă?**
- 2. Ce trebuie să realizez cu privire la modul în care Dumnezeu răspunde la rugăciuni?**
- 3. De unde vin încercările și ispitele, și de ce?**
- 4. Ce se întâmplă de fiecare dată când rezistăm ispitei?**
- 5. Cum trebuie să rămân mai deplin în Hristos?**

Punând credința în practică

TEXT DE MEMORAT: „Dar fiți împlinatori ai cuvântului, nu doar ascultători, înșelându-vă singuri” (Iacov 1:22).

„[Omul] este ales să fie ascultător de fiecare cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu, și să fie nu doar un ascultător, ci un împlinator al cuvântului.” — *Mărturii pentru predicatori*, p. 454 (cap. 16, *Înălțați standardul, subcap. Pentru ce suntem aleși?*).

Recomandare pentru studiu: *Mărturii pentru comunitate*, vol. 2, p. 24-26 (cap. 2, *Făcând pentru Hristos*), 50-55 (cap. 4, *Vorbirea de rău*), 164, 165 (cap. 25, *Combativitatea mustată*).

Duminică

20 octombrie

1. DĂTĂTORUL PERFECT

a. Ce arată bunătatea enormă a lui Dumnezeu față de noi?
Iacov 1:17.

Iacov 1:17: „*orice ni se dă bun și orice dar desăvârșit este de sus, coborându-se de la Tatăl luminilor, în care nu este nici schimbare, nici umbră de mutare. (Iacov 1:17).*”

„Dragostea lui Hristos pentru copiii Săi este pe cât de gingașă, pe atât de puternică. Și ea este mai puternică decât moartea; pentru că El a murit pentru a cumpăra mântuirea noastră, și pentru a ne face una cu El, uniți în mod tainic și etern. Atât de puternică este dragostea Sa, că ea controlează toate puterile Sale, și angajează resursele vaste ale cerului pentru a face bine poporului Său. Ea este fără schimbare sau umbră de mutare—aceeași ieri, astăzi și întotdeauna. Deși păcatul a existat de secole, încercând să contracareze această dragoste și să obstrucționeze cursul ei spre pământ, ea curge încă în torente abundente spre cei pentru care a murit Hristos.

Dumnezeu îi iubește pe îngerii fără păcat, care îndeplinesc serviciul Său și sunt ascultători de toate poruncile Sale; dar El nu le dă har; ei nu au avut niciodată nevoie de el, pentru că ei nu au păcătuțit niciodată. Harul este un atribut arătat ființelor umane care nu îl merită. Noi nu l-am căutat; el a fost trimis să ne caute. Dumnezeu se bucură să reverse har asupra tuturor celor care flămânez și însetează după el, nu pentru că ei sunt vrednici, ci pentru că noi suntem nevrednici. Nevoia noastră este calificarea care ne dă asigurarea că vom primi darul.” — *Mărturii pentru predicatori*, p. 519 (cap. 18, *Principii vitale în relații*, subcap. *Viața victorioasă*).

**b. Cum și de ce suntem născuți din Dumnezeu? Iacov 1:18;
1 Petru 1:23; 2:9.**

Iacov 1:18: „El, de bunăvoia Lui, ne-a născut prin Cuvântul adevărului, ca să fim un fel de pârgă a făpturilor Lui.”

1 Petru 1:23: „fiindcă ați fost născuți din nou nu dintr-o sămânță care poate putrezi, ci dintr-una care nu poate putrezi, prin Cuvântul lui Dumnezeu, care este viu și care rămâne în veac.”

1 Petru 2:9: „Voi însă sunteți o seminție aleasă, o preoție împărătească, un neam sfânt, un popor pe care Dumnezeu și l-a câștigat ca să fie al Lui, ca să vestiți puterile minunate ale Celui ce v-a chemat din întuneric la lumina Sa minunată.”

Luni

21 octombrie

2. REDUCÂND FIERBÂNȚEALA

**a. Într-o lume a mâniei, cum și de ce trebuie să fim diferiți?
Iacov 1:19.**

Iacov 1:19: „Știți bine lucrul acesta, preaiubiții mei frați! Orice om să fie grabnic la ascultare, încet la vorbire, zăbavnic la mânie...”

„Faceți o regulă din a nu rosti niciodată un cuvânt de critică aspră unul față de altul, ci încurajați și lăudați oricând puteți.

Unii cred că este o virtute să fii fără restricții, și ei vor vorbi laudându-se cu obiceiul lor neînfrânat de a exprima lucrurile dezagreabile care sunt în inimă. Ei permit ca un spirit mâniaș să se descarce într-un torent de reproș și găsim de greșeli. Cu cât vorbesc mai mult, cu atât mai agitați devin ei, și Satan stă alături pentru a-i ajuta în lucrare, pentru că i se potrivește. Cuvintele îl irită pe cel căruia îi sunt adresate, și ele vor fi aruncate înapoi, provocând la cuvinte și mai grele, până când o chestiune mică s-a aprins într-o flacăra mare. Amândoi simțiți că aveți toate încercările pe care le poate răbda și că viețile voastre sunt cât se poate de nefericite. Începeți cu hotărâre lucrarea de a vă controla gândurile, cuvintele, acțiunile. Când unul dintre voi, oricare, simte cum crește resentimentul, faceți o regulă din a merge singur deoparte și de a vă ruga în mod umil lui Dumnezeu.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 4, p. 243 (cap. 21, *Împotrivirea față de avertismentele credincioase*).

b. De ce îi displace lui Dumnezeu un temperament aprins — și cum se tratează acesta? Iacov 1:20.

Iacov 1:20: „căci mânia omului nu lucrează neprihănirea lui Dumnezeu.”

„Unii sunt nervoși, iar dacă încep să își piardă autocontrolul în cuvânt și spirit sub provocare, ei sunt la fel de intoxicați de mânie ca cel necumpătat cu alcool. Ei sunt nerezonabili, și nu sunt ușor de înduplecat sau de convins. Ei nu sunt sănătoși psihic; Satan are pentru o vreme control deplin. Fiecare dintre aceste manifestări de mânie slăbește sistemul nervos și puterile morale și face să fie mai dificil de a restrânge mânia la o următoare provocare.

Pentru această clasă există un singur remediu—auto-control ferm în toate circumstanțele. Efortul de a ajunge într-un loc favorabil, în care eul nu va fi enervat, poate avea succes pentru un timp; dar Satan știe unde să găsească aceste suflete sărmene, și le va asalta în punctele lor slabe, din nou și din nou. Ele vor fi în mod continuu tulburate, atâta vreme cât se gândesc atât de mult la ele însele... Însă există speranță pentru ele. Această viață, atât de furtunoasă, cu conflicte și îngrijorări, să fie adusă în legătură cu Hristos, și atunci eul nu va mai ridica pretenții la suprație... Ei ar trebui să se umilească, spunând în mod franc: „Am greșit. Vrei să mă ierți? Pentru că Dumnezeu a spus că nu trebuie să lăsăm ca soarele să apună peste mânia noastră.” Aceasta este singura cale sigură spre biruință.” — *Fii și fiice ale lui Dumnezeu*, p. 142 (cap. *Câștigând victoria asupra apetitului*).

Marti

22 octombrie

3. PREȚUIND LUMINA

a. Explicați chemarea lui Dumnezeu pentru fiecare dintre noi.

Iacov 1:21.

Iacov 1:21: „De aceea lepădați orice necurăție și orice revărsare de răutate, și primiți cu blândețe Cuvântul sădit în voi, care vă poate mântui sufletele.”

„O, cum poate cineva, care are lumina adevărului, marea lumină dată lui de Dumnezeu, să sfideze mânia și judecățile lui Dumnezeu, păcătuiind împotriva Lui și făcând tocmai lucrurile despre care Dumnezeu i-a spus în cuvântul Său să nu le facă? Cum poate fi atât de orbit de Satan încât să Îl dezonoreze pe Dumnezeu în față, și să își mânjească sufletul păcătuiind în mod conștient? Apostolul spune: ‚Suntem o priveliște pentru lume, îngeri și oameni.’ Vor întreba acești păcătoși—să le spun ipocriți?— din Sion, ‚în ce mod sunt eu o priveliște pentru lume, îngeri și oameni?’ Răspundeți-vă personal: Prin abuzarea de lumina și privilegiile și îndurările pe care mi le-a dat Dumnezeu, prin acțiuni necuvenite, care corup și mânjesc sufletul.” — *Mărturii pentru predicatori*, p. 447 (cap. 16, *Înălțați standardul*, subcap. *Fiiți oameni convertiți*).

b. Care este relația dintre cuvântul lui Dumnezeu și mântuirea noastră, în special în ultimele zile? 2 Timotei 3:15; 1 Corinteni 15:1, 2.

2 Timotei 3:15: „din pruncie cunoști Sfintele Scripturi, care pot să-ți dea înțelepciunea care duce la mântuire, prin credința în Hristos Isus.”

1 Corinteni 15:1, 2: „Vă fac cunoscut, fraților, Evanghelia pe care v-am propovăduit-o, pe care ați primit-o, în care ați rămas și prin care sunteți mântuiți, dacă o țineți așa după cum v-am propovăduit-o; altfel, degeaba ați crezut.”

„Lucrarea autentică a Duhului Sfânt asupra inimii umane este promisă, pentru a da eficiență prin Cuvânt. Cuvântul este duh și viață, a declarat Hristos...”

Satan va lucra în cel mai subtil mod pentru a introduce invenții omenești îmbrăcate cu haine îngerești. Însă lumina din Cuvânt strălucește în mijlocul întunericului moral; și Biblia nu va fi depășită de manifestări miraculoase. Adevărul trebuie studiat, el trebuie căutat ca o comoară ascunsă. Nu vor fi date iluminări uimitoare pe lângă Cuvânt, sau pentru a-i lua locul. Agățați-vă de Cuvânt, primiți cuvântul ferm întemeiat, care îi va face pe oameni înțelepți spre mântuire.” — *Solii alese*, vol. 2, p. 100 (cap. 11, *Fiind în gardă*, subcap. *Biblia nedepășită de miracole*).

„Cei care îmbrățișează adevărul, ar trebui să caute o înțelegere mai clară a Scripturii și o cunoaștere experimentală a unui Mântuitor viu. Intelectul ar trebui cultivat, memoria sollicitată. Toată lenea intelectuală este păcat, și letargia spirituală este moarte.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 4, p. 399 (cap. 36, *Ambasadorii lui Hristos*).

„Când cuvintele Sale de instruire au fost primite, și ne-au luat în stăpânire, Isus este pentru noi o prezență constantă, controlând gândurile și ideile și acțiunile noastre. Suntem pătrunși de instruirea celui mai mare învățător pe care L-a cunoscut lumea vreodată.” — *Solii pentru tineret*, p. 160 (cap. 43, *Hristos locuind în noi*).

Miercuri

23 octombrie

4. OGLINDA LEGII LUI DUMNEZEU

a. De ce este important pentru noi să ne examinăm inimile? Iacov 1:22-24.

Iacov 1:22-24: „Fiți împlinatori ai Cuvântului, nu numai ascultători, înșelându-vă singuri. Căci, dacă ascultă cineva Cuvântul, și nu-l împlinește cu fapta, seamănă cu un om care își privește fața firească într-o oglindă, și, după ce s-a privit, pleacă și uită îndată cum era.”

„Mulți primesc aplauze pentru virtuți pe care nu le posedă. Cercetătorul inimilor cântărește motivele, și adesea faptele foarte aplaudate de oameni sunt înregistrate de El ca izvorând din motive egoiste și ipocrizie josnică.

Fiecare faptă a vieților noastre, excelentă și demnă de laudă sau meritând critică severă, este judecată de Cercetătorul inimilor conform motivelor care au stat la baza ei.

Mulți neglijează să se privească în oglinda care scoate la iveală defectele din caracter; de aceea, există diformitate și păcat, și ele sunt evidente pentru alții, dacă nu sunt înțelese de cei în cauză. Păcatul odios al egoismului există într-o mare măsură, chiar în unii care pretind a fi devotați lucrării lui Dumnezeu. Dacă ar vrea să își compare caracterul cu cerințele Sale, în special cu marele standard, legea sfântă a lui Dumnezeu, ei ar confirma, dacă sunt cercetători serioși și onești, că au lipsuri îngrozitoare. Însă unii nu sunt dispuși să privească suficient de adânc pentru a vedea depravarea din propriile lor inimi. Ei sunt deficitari în foarte multe aspecte, totuși rămân în ignoranță intenționată cu privire la vina lor.” — *Slujitorii evangheliei*, p. 275, 276 (cap. 7, *Ajutoare în lucrarea evangheliei, subcap. Auto-examinare*).

b. Explicați frumusețea adevăratei libertăți prin puterea creatoare, care vine prin supunerea față de Hristos și voia Lui. Iacov 1:25; Ioan 8:32.

Iacov 1:25: „Dar cine își va adânci privirile în legea desăvârșită a slobozeniei (engl.: libertății), și va stăruie în ea, nu ca un ascultător uituc, ci ca un împlinitor cu fapta, va fi fericit în lucrarea lui.”

Ioan 8:32: „Și veți cunoaște adevărul, și adevărul vă va face slobozi (engl. liberi).”

„În lucrarea de mântuire nu este nicio constrângere. Nu se folosește nicio forță exterioară. Sub influența Duhului lui Dumnezeu, omul este lăsat liber să aleagă cui îi va servi. În schimbarea care are loc atunci când sufletul se supune lui Hristos, există sensul cel mai înalt al libertății. Alungarea păcatului este actul sufletului însuși. Adevărat, nu avem putere să ne eliberăm noi înșine de sub controlul lui Satan; însă, când dorim să fim eliberați de păcat și în marea noastră nevoie strigăm după o putere din afara și deasupra noastră, puterile sufletului sunt pătrunse de energia divină a Duhului Sfânt, și ascultă de dictatul voinței în îndeplinirea voii lui Dumnezeu.

Singura condiție cu care este posibilă pentru om libertatea este aceea de a deveni una cu Hristos. ‚Adevărul vă va face liberi’, și Hristos este adevărul. Păcatul poate triumfa doar slăbind mintea și distrugând libertatea sufletului. Supunerea față de Dumnezeu înseamnă restaurarea a unui individ— la adevărata slavă și demnitate a omului. Legea divină, față de care suntem aduși în supunere, este ‚legea libertății.’ Iacov 2:12.” — *Hristos, Lumina lumii*, 466 (cap. 51, *Lumina vieții*).

5. ADEVĂRATA RELIGIE

a. Numiți un aspect esențial al creștinismului, care adesea lipsește. Iacov 1:26.

Iacov 1:26: „Dacă crede cineva că este religios, și nu-și înfrânează limba, ci își înșală inima, religia unui astfel de om este zadarnică.”

„Prin ajutorul pe care poate să îl dea, noi vom fi capabili să învățăm să ne ținem în stăpânire limba. Oricât de greu a fost El încercat în privința vorbirii pripite și mânioase, El nu a păcătuit niciodată cu buzele Sale. Cu calm răbdător, El a întâmpinat ironiile, tachinările și ridiculizarea din partea lucrătorilor Săi de la bancul de lucru al tâmplarului. În loc de a da mânios replici, El începea să cânte unul din frumoșii psalmi ai lui David; și tovarășii Săi, înainte de a-și da seama ce făceau, se uneau cu El în cântare. Ce transformare s-ar îndeplini în această lume, dacă bărbați și femei de astăzi ar urma exemplul lui Hristos în utilizarea cuvintelor.” — *Comentarii Biblice ale Noului Testament* [E.G.White Comments], vol.7, p. 936 (cap. referitor la Iacov 2).

b. Cum operează adevărata religie în mod liniștit, neegoist, în spatele cortinei? Iacov 1:27.

Iacov 1:27: „Religia curată și neîntinată, înaintea lui Dumnezeu, Tatăl nostru, este să cercetăm pe orfani și pe văduve în necazurile lor și să ne păzim neîntinați de lume.”

„A deveni un truditor, a continua cu răbdare în facerea de bine care reclamă muncă tăgăduitoare de sine, este o lucrare glorioasă, asupra căreia cerul zâmbeste. Lucrarea credincioasă este mai acceptabilă lui Dumnezeu decât închinarea cea mai zeloasă și crezută cea mai sfântă. Rugăciunile, îndemnurile și vorbirea sunt roade ieftine, care sunt frecvent agățate; însă roadele care se manifestă în fapte bune, în grija pentru cei nevoiași, orfani, și văduve, sunt roade autentice, și cresc în mod natural într-un pom bun.” — *Mărturie pentru comunitate*, vol. 2, p. 24 (cap. 2, *Făcând pentru Hristos*).

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

1. De ce putem să încredințăm viețile noastre Dumnezeului veșnic al Cerului?
2. Care este datoria tuturor celor care s-au văzut pierzându-și firea?
3. De ce este atât de important pentru mine să studiez Cuvântul lui Dumnezeu pentru mine personal?
4. Explicați ce este adevărata libertate.
5. Cum pot cultiva un grad mai mare de adevărată religie în inimă?

Sabat, 2 noiembrie 2024 Darul Sabatului Întâi pentru Departamentul de Literatură al Conferinței Generale

Există un proverb faimos, care spune: „Un strop de cerneală poate pune milioane de oameni la chibzuială.” Materialele tipărite tind să aibă mai multă greutate decât simplele cuvinte rostite, în mare parte datorită permanenței lor. În cazul materialului scris, putem să ne luăm timp să îl citim în ritmul nostru, și, de asemenea, putem reveni și analiza mai profund informația pe care încercăm să o învățăm. Aceasta ajută atunci când încercăm să absorbim materiale spirituale profunde.

Aceasta s-a întâmplat de-a lungul istoriei: „Pana lui Luther era o putere, și scrierile sale, răspândite la scară largă, au mișcat lumea. Aceleași mijloace sunt la dispoziția noastră, cu facilități multiplicat înșutit. Bibliile, publicațiile în multe limbi, care prezintă adevărul pentru acest timp, sunt la îndemâna noastră, și pot fi cu ușurință duse în întreaga lume.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 6, p. 403 (secțiunea 6, *Avertizări și sfaturi*, cap. *Cuvântul lui Dumnezeu să fie suprem*).

„Într-o mare măsură, prin casele noastre de editură trebuie să se îndeplinească lucrarea celui alt înger care coboară din cer cu putere mare și care luminează pământul cu slava sa.” — *Ibid.*, vol. 7, p. 140 (secțiunea 4, *Lucrarea de publicație*, subcap. *Scopul lui Dumnezeu pentru casele noastre de editură — Martori pentru adevăr*).

În 1849, James White a făcut o mică publicație intitulată *The Present Truth (Adevărul prezent)*. „Micul teanc de hârtii a fost pus pe pământ. Apoi, frații și surorile s-au strâns în jurul lor și cu lacrimi în ochi l-au implorat pe Dumnezeu să binecuvânteze mica publicație când urma să fie expedită. Apoi foile au fost împăturite, ambalate și prevăzute cu adresă, și James White le-a dus opt mile până la oficiul poștal din Middletown.” — *Experiențe și viziuni*, (xxv).

Această acțiune a venit ca răspuns la mesajul: „Trebuie să începi să tipărești o mică publicație și să o trimiți poporului. Să fie mică la început, dar pe măsură ce oamenii o vor citi, ei îți vor trimite resursele cu care să tipărești, și va fi un succes de la început.” — *Ibid.*, (xxiv).

Ce se întâmplă când costurile de expediție cresc și restricțiile vamale impun forme de distribuție chiar mai scumpe? Prețul abonamentelor noastre nu acoperă aceste cheltuieli. De aceea, trebuie să depindem de generozitatea credincioșilor pentru a împlini ceea ce profeția i-a spus acelui editor de demult: „Pe măsură ce oamenii o vor citi, ei îți vor trimite mijloace.”

Ne rugăm ca acest Dar al Primului Sabat pentru Departamentul de Literatură al Conferinței Generale să vă atingă inima pentru a da în plus pentru suflete din întreaga lume, care au nevoie să citească adevărul prezent. Vă mulțumim!

Frații voștri din Departamentul de Literatură al Conferinței Generale

Depășind prejudecăți

Text de memorat: „Pentru că la Dumnezeu nu se are în vedere fața omului” (Romani 2:11).

„Dumnezeu nu recunoaște nicio distincție de rang. La El nu există caste. În ochii Săi, oamenii sunt doar oameni, buni sau răi. În ziua socotelilor finale, poziția, rangul sau bogăția nu vor schimba nici cu lățimea unui fir de păr cazul fiecăruia. De către Dumnezeul atot-văzător, oamenii vor fi judecați după ceea ce sunt în puritate, în noblețe, în dragoste pentru Hristos.” — *Sfaturi pentru isprăvnicie*, p.162 (cap. 33, *Simpatie pentru cei săraci*, subcap. *Nicio castă în ochii lui Dumnezeu*).

Recomandare pentru studiu: *Mărturii pentru comunitate*, vol. 3, p. 304-309, 320-329 (cap. 29, *Unui tânăr predicator și soției sale*).

Duminică

27 octombrie

1. O PROBLEMĂ DE ATITUDINE

a. Descrieți o tendință comună, firească, de care putem fi vinovați, poate chiar fără să ne dăm seama. Iacov 2:1-4.

Iacov 2:1-4: „Frații mei, să nu țineți credința Domnului nostru Isus Hristos, Domnul slavei, căutând la fața omului. Căci, de pildă, dacă intră în adunarea voastră un om cu un inel de aur și cu o haină strălucitoare, și intră și un sărac îmbrăcat prost; și voi puneți ochii pe cel ce poartă haina strălucitoare și-i ziceți: „Tu șezi în locul acesta bun!”, și apoi ziceți săracului: „Tu stai acolo în picioare!” sau: „Șezi jos la picioarele mele!” Nu faceți voi oare o deosebire în voi înșivă și nu vă faceți voi judecători cu gânduri rele?”

„Cei săraci ar trebui să fie tratați cu la fel de mult interes și atenție ca și cei bogați. Practica de a-i onora pe cei bogați și de a trece cu vederea și a-i neglija pe cei săraci este un delict în ochii lui Dumnezeu. Cei care sunt înconjurați de tot confortul vieții sau care sunt încurajați și răsfățați de lume pentru că sunt bogați, nu simt nevoie de simpatie și de considerație la fel de mult ca aceste persoane ale căror vieți au fost o lungă luptă cu sărăcia.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 4, p. 551 (cap. 53, *Datoria față de cei săraci*).

„Deși Hristos era bogat în curțile cerești, totuși El a devenit sărac pentru ca prin sărăcia Lui, noi să fim îmbogățiți. Isus a onorat pe cei săraci, împărtășind condiția lor umilă. Din istoria vieții Sale, noi trebuie să învățăm cum să îi tratăm pe cei săraci.” — *Ibid.*, p. 550.

b. Ce trebuie să realizăm despre cei care pot fi săraci în bunurile acestei lumi, totuși sunt bogați în credință? Iacov 2:5.

Iacov 2:5: „Ascultați, preaiubiții mei frați: n-a ales Dumnezeu pe cei ce sunt săraci în ochii lumii acesteia, ca să-i facă bogați în credință și moștenitori ai Împărăției pe care a fâgăduit-o celor ce-L iubesc?”

Luni

28 octombrie

2. DISCERNĂMÂNT ȘI ECHITATE

a. Explicați abordarea echilibrată pe care a prezentat-o Isus cu privire la ajutarea săracilor. Marcu 14:3-9.

Marcu 14:3-9: „Pe când ședea Isus la masă, în Betania, în casa lui Simon, leprosul, a venit o femeie care avea un vas de alabastru cu mir de nard curat, foarte scump; și, după ce a spart vasul, a turnat mirul pe capul lui Isus. Unora dintre ei le-a fost necaz și ziceau: „Ce rost are risipa aceasta de mir? Mirul acesta s-ar fi putut vinde cu mai mult de trei sute de lei și să se dea săracilor.” Și le era foarte necaz pe femeia aceea. Dar Isus le-a zis: „Lăsați-o în pace; de ce-i faceți supărare? Ea a făcut un lucru frumos față de Mine; căci pe săraci îi aveți totdeauna cu voi și le puteți face bine oricând voiți, dar pe Mine nu Mă aveți totdeauna. Ea a făcut ce a putut; Mi-a uns trupul mai dinainte, pentru îngropare. Adevărat vă spun că, oriunde va fi propovăduită Evanghelia aceasta, în toată lumea, se va istorisi și ce a făcut femeia aceasta, spre pomenirea ei.”

„Unii duc datoria generozității la extrem și în mod real îi vatămă pe săraci făcând prea multe pentru ei. Săracii nu se străduiesc întotdeauna așa cum ar trebui. În timp ce ei nu trebuie neglijați și lăsați să sufere, ei trebuie învățați să se ajute ei înșiși.

Cauza lui Dumnezeu nu ar trebui trecută cu vederea pentru ca săracii să poată primi prima noastră atenție. Hristos a dat cândva ucenicilor o lecție foarte importantă cu privire la acest punct. Când Maria a turnat mirul pe capul lui Isus, lacomul Iuda a făcut un apel în favoarea celor săraci, murmurând cu privire la ceea ce el credea o risipă de bani. Însă Isus a luat apărarea gestului, spunând: „De ce îi faceți supărare? Ea a făcut un lucru frumos față de Mine”. „Oriunde va fi propovăduită evanghelia aceasta, în toată lumea, se va istorisi și ce a făcut femeia aceasta, spre pomenirea ei.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 4, p. 550, 551 (cap. 53, Datoria față de săraci).

b. În vechiul Israel, ce atitudine se cerea de la cei care administrau dreptatea? Levitic 19:15; Deuteronom 1:17; 10:17.

Levitic 19:15: „Să nu faceți nedreptate la judecată: să nu cauți la fața săracului și să nu părătești pe nimeni din cei mari, ci să judeci pe aproapele tău după dreptate.”

Deuteronom 1:17: „Să nu căutați la fața oamenilor în judecățile voastre; să ascultați pe cel mic ca și pe cel mare; să nu vă temeți de nimeni, căci Dumnezeu e Cel care face dreptate. Și când veți găsi o pricină prea grea, s-o aduceți înaintea mea, ca s-o aud.”

Deuteronom 10:17: „Căci Domnul Dumnezeu vostru este Dumnezeul dumnezeilor, Domnul domnilor, Dumnezeul cel mare, puternic și înfricoșat, care nu caută la fața oamenilor și nu primește daruri.”

**c. Astăzi, cum ar trebui să învețe să aplice același principiu toți cei care sunt în vreo poziție de conducere în vreo biserică?
1 Petru 1:17; Coloseni 3:25.**

1 Petru 1:17: „Și dacă chemați ca Tată pe Cel ce judecă fără părtinire pe fiecare după faptele lui, purtați-vă cu frică în timpul pribegiei voastre.”

Coloseni 3:25: „Căci cine umblă cu strâmbătate își va primi plata după strâmbătatea pe care a făcut-o; și nu se are în vedere fața omului.”

„Cei care își leagă afecțiunile și interesul de unul sau doi, și îi favorizează spre dezavantajul altora, nu ar trebui să își păstreze poziția în funcție nici pentru o zi. Această parțialitate nesfințită pentru câțiva speciali care pot plăcea închipuirii, spre neglijarea altora care sunt conștiincioși și temători de Dumnezeu, și care în ochii Săi sunt de mai mare valoare, este ofensatoare pentru Dumnezeu. Ceea ce are valoare la Dumnezeu trebuie să aibă valoare și la noi. Podoaba unui spirit blând și liniștit El o consideră de o mai mare valoare decât frumusețea externă, împodobirea exterioară, bogăția sau onoarea lumească.” — Ibid., vol. 3, p. 24 (cap. 2, *Abilitate nesfințită*).

Marți

29 octombrie

3. FORMÂNDU-NE OBICEIURI MAI BUNE

a. Ce mustrare dă Iacov cu privire la prejudecățile materialiste ale pretinșilor creștini — și de ce este aceasta o chestiune serioasă? Iacov 2:6, 7.

Iacov 2:6, 7: „Și voi înjosiți pe cel sărac! Oare nu bogații vă asupresc și vă târăsc înaintea judecătorilor? Nu batjocoresc ei frumosul nume pe care-l purtați?”

„Dumnezeu te-a recunoscut înaintea oamenilor și a îngerilor ca și copil al Său; roagă-te să nu dezonorezi frumosul nume pe care-l purtați’ Iacov 2:7. Dumnezeu te trimite în lume ca reprezentant al Său. Această cerere te cheamă să posezi caracterul Său. Nu poți sfinți numele Său, nu Îl poți reprezenta lumii, dacă în viață și caracter nu reprezinți însăși viața și caracterul lui Dumnezeu. Poți face aceasta doar prin acceptarea harului și neprihănirii lui Hristos.” — *Cugetări de pe Muntele Fericirilor*, p. 107 (cap. 5, *Rugăciunea domnească*).

b. Doar cum putem fi victorioși în a-L reprezenta corect pe Hristos? Romani 2:11; Proverbe 23:7.

Romani 2:11: „Căci înaintea lui Dumnezeu nu se are în vedere fața omului.”

Proverbe 23:7, trad. BTF: „Fiindcă așa cum gândește în inima lui, așa este el; Mă-nâncă și bea, îți spune el; dar inima lui nu este cu tine.”

„Studiați cu atenție caracterul divino-uman, și întrebați în mod constant: ‚Ce ar face Isus, dacă ar fi în locul meu?’ Aceasta ar trebui să fie măsura datoriei noastre. Nu vă așezați nenecesar în societatea celor care prin stratagemele lor ar slăbi scopul vostru de a face bine, sau ar aduce o pată pe conștiința voastră. Nu faceți nimic între străini, pe stradă, în mijloacele de transport, în cămin, care ar avea cea mai mică aparență de rău. Faceți în fiecare zi ceva pentru a îmbunătăți, înfrumuseța și înnobila viața pe care Hristos a cumpărat-o cu propriul Său sânge.

Acționați întotdeauna din principiu, niciodată din impuls. Temperați nestăpânirea naturală a firii voastre, cu blândețe și gingășie. Nu vă îngăduiți nicio ușurătate sau flecăreală. Nu permiteți vorbelor de duh de nivel josnic să scape buzelor voastre. Nici măcar gândurilor nu trebuie să li se permită să alege necontrolate. Ele trebuie să fie îngădite, aduse în captivitate față de ascultarea de Hristos. Să fie ocupate cu lucruri sfinte. Atunci, prin harul lui Hristos, ele vor fi pure și adevărate.

Avem nevoie în mod constant de puterea înnobilitoare a gândurilor pure. Singura siguranță pentru orice suflet este gândirea corectă...

Cultivați obiceiul de a vorbi bine despre alții. Ocupați-vă cu trăsăturile bune ale celor cu care vă asociați, și observați cât se poate de puțin din erorile și neajunsurile lor.” — *Pe urmele Marelui Medic*, p. 491, 492 (cap. 41, În contact cu alții).

Miercuri

30 octombrie

4. AVÂND COMPORTAMENT REGAL

a. Ce subliniază Biblia ca fiind cu adevărat esențial pentru credința noastră creștină — și de ce? Iacov 2:8.

Iacov 2:8: „Dacă împliniți Legea împărătească, potrivit Scripturii: ‚Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși’, bine faceți.”

„Mulți învățători religioși susțin că Hristos prin moartea Sa a abolit Legea și că de aici înainte oamenii sunt liberi de cerințele ei. Există unii care o reprezintă ca pe un jug greu și, în contrast cu legea, ei prezintă libertatea de care te poți bucura sub evanghelie.

Însă nu așa au privit profeții și apostolii legea sfântă a lui Dumnezeu. David a spus: ‚Voi umbla în libertate: deoarece caut preceptele Tale.’ Psalmi 119:45. Apostolul Iacov, care a scris după moartea lui Hristos, se referă la Decalog ca la ‚legea împărătească’ și ‚legea perfectă a libertății’ (Iacov 2:8

KJV; 1:25 KJV). Și Ioan, autorul Apocalipsei, la jumătate de secol după răstignire, rostește o binecuvântare asupra celor care împlinesc poruncile Sale, ca să poată avea drept la pomul vieții, și să poată intra pe porți în cetate.' Apocalipsa 22:14." — *Marea luptă*, p. 466 (cap. 27, *Redeșteptări moderne*).

„Când cineva se predă lui Hristos, mintea este adusă sub controlul legii; dar este legea regală, care proclamă libertate fiecărui captiv. Devenind una cu Hristos, omul este făcut liber. Supunerea față de voința lui Hristos înseamnă restaurare la o condiție umană perfectă.

Ascultarea de Dumnezeu este libertate de sub stăpânirea păcatului, eliberare de pasiunea umană și impuls. Omul poate sta ca biruitor asupra sa însuși, biruitor al propriilor sale înclinații, biruitor al domniilor și puterilor și, conducătorilor întunericului acestei lumi' și a „răutății spirituale din locurile înalte.” — *Pe urmele Marelui Medic*, p.131 (cap. 8, *Medicul, un educator*).

b. Cum este afectată în mod neplăcut mărturia noastră pentru Hristos de cultivarea prejudecăților, a parțialității sau a ideilor preconceptuate? Iacov 2:9.

Iacov 2:9: „Dar, dacă aveți în vedere fața omului, faceți un păcat și sunteți osândiți de Lege ca niște călcători de Lege.”

„Putem pretinde că suntem urmași ai lui Hristos, putem pretinde a crede fiecare adevăr din cuvântul lui Dumnezeu; însă aceasta nu va face semenului nostru niciun bine, dacă credința noastră nu este dusă în viața noastră zilnică. Mărturisirea noastră de credință poate fi la fel de înaltă precum cerul, dar nu ne va salva nici pe noi, nici pe semenii noștri, dacă nu suntem creștini. Un exemplu corect va face mai multe pentru beneficiul lumii decât toată mărturisirea noastră.” — *Pildele Domnului*, p. 383 (cap. 27, *Cine este aproapele meu?*).

Joi

31 octombrie

5. ÎNVĂȚĂTURĂ ÎNȚELEAPTĂ DESPRE COMPASIUNE

a. Ce trebuie să reținem când înălțăm noi înșine legea morală a lui Dumnezeu — precum și atunci când împărtășim acest adevăr cu următoarea generație? Eclesiastul 11:9; 12:13, 14; Iacov 2:10-13.

Eclesiastul 11:9: „Bucură-te, tinere, în tinerețea ta, fii cu inima veselă cât ești tânăr, umblă pe căile alese de inima ta și plăcute ochilor tăi; dar să știi că pentru toate acestea te va chema Dumnezeu la judecată.”

Eclesiastul 12:13, 14: „Să ascultăm, dar, încheierea tuturor învățăturilor: Temele de Dumnezeu și păzește poruncile Lui. Aceasta este datoria oricărui om. Căci Dumnezeu va aduce orice faptă la judecată, și judecata aceasta se va face cu privire la tot ce este ascuns, fie bine, fie rău.”

Iacov 2:10-13: „Căci, cine păzește toată Legea, și greșește într-o singură poruncă, se face vinovat de toate. Căci, Cel ce a zis: „Să nu preacurvești”, a zis și: „Să nu ucizi”. Acum, dacă nu preacurvești, dar ucizi, te faci călcător al Legii. Să vorbești și să lucrezi ca niște oameni care au să fie judecați de o lege a slobozeniei, căci judecata este fără milă pentru cel ce n-a avut milă, dar mila biruie judecata.”

„Tinerii au o dragoste înăscută pentru libertate; ei doresc libertatea; și ei trebuie să înțeleagă că se pot bucura de aceste binecuvântări inestimabile doar în ascultare de legea lui Dumnezeu. Această lege este păstrătorul adevăratei libertăți individuale și generale. Ea scoate în relief și interzice acele lucruri care degradează și înrobesc, și astfel îi oferă celui ascultător protecție față de puterea răului.

Psalmistul spune: ‚Voi umbla în libertate: deoarece caut preceptele Tale.‘ Mărturiile Tale sunt de asemenea desfătarea mea și sfātuitorii mei.’

În eforturile noastre de a corecta răul, trebuie să ne ferim de tendința de a găsi greșeli sau de a muștra în mod sever. Critica severă continuă dezorientează, dar nu reformează. În multe minți, și adesea dintre cele cu cea mai fină susceptibilitate, o atmosferă de critică lipsită de simpatie este fatală pentru eforturi. Florile nu se deschid sub suflarea unui vânt distrugător..

Adevăratul scop al muștrării este atins doar atunci când cel greșit este condus să își vadă greșeala și când voința sa este înrolată pentru corectarea ei. Când aceasta se realizează, arătați-i sursa de iertare și putere. Căutați să îi păstrați respectul de sine și să îi inspirați curaj și speranță.

Această lucrare este cea mai frumoasă, cea mai dificilă încredințată vreodată ființelor umane. Ea cere cel mai delicat tact, cea mai fină susceptibilitate, o cunoaștere a naturii umane, și o credință și răbdare de origine cerească, dispuse să lucreze și să vegheze și să aștepte. Este o lucrare comparativ cu care niciuna nu poate fi mai importantă.” — *Educația*, p. 291, 292 (cap. 34, *Disciplina*).

Vineri

1 noiembrie

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

1. În timp ce s-ar putea să nu dețin multe lucruri, ce trebuie să realizez cu privire la alții care au chiar mai puțin?
2. Cât de ușor este să ai prejudecată oarbă sau idei preconcepute, nedrepte, împotriva unor oameni?
3. Cum afectează șabloanele noastre de gândire modul în care tratăm astfel de persoane?
4. De ce este numită legea lui Dumnezeu ‚legea libertății‘?
5. Descrieți atitudinea pe care trebuie să o avem când îi învățăm pe oamenii care au idei greșite.

Credința în acțiune

Text de memorat: „Vrei dar să înțelegi, om nesocotit, că credința fără fapte este moartă?” (Iacov 2:20).

„În timp ce faptele bune nu vor salva nici măcar un singur suflet, totuși este imposibil ca măcar un singur suflet să fie salvat fără fapte bune.” — *Credința și faptele*, p. 111 (cap. 17, *Credința și faptele—sfat către un predicator din conducere cu privire la prezentarea relației dintre credință și fapte*).

Recomandare pentru studiu: *Experiențe și viziuni*, p. 226-228 (cap. *Biserica și lumea unite*), 269-273 (cap. *Cernerea*).

Duminică

3 noiembrie

1. CREDINȚA ȘI EXEMPLUL

a. De ce este absolut esențial să trăim în armonie deplină cu credința pe care o mărturisim? 1 Corinteni 4:9; 1 Ioan 5:3; Iacov 2:14.

1 Corinteni 4:9: „Căci parcă Dumnezeu a făcut din noi, apostolii, oamenii cei mai de pe urmă, niște osândiți la moarte; fiindcă am ajuns o priveliște pentru lume, îngeri și oameni.”

1 Ioan 5:3: „Căci dragostea de Dumnezeu stă în păzirea poruncilor Lui. Și poruncile Lui nu sunt grele.”

Iacov 2:14: „Frații mei, ce-i folosește cuiva să spună că are credință, dacă n-are fapte? Poate oare credința aceasta să-l mântuiască?”

„Nimeni să nu se înșele crezând că poate deveni sfânt în timp ce încalcă în mod intenționat una dintre cerințele lui Dumnezeu. Comiterea unui păcat cunoscut reduce la tăcere vocea mărturisitoare a Duhului și separă sufletul de Dumnezeu.” — *Marea luptă*, p. 472 (cap. 2, *Redeșteptări moderne*).

„Mărturia vieții unei persoane proclamă lumii dacă el este sau nu credincios credinței pe care o mărturisește. Comportamentul tău slăbește legea lui Dumnezeu în aprecierea prietenilor tăi lumești. Ea le spune: „Puteți să ascultați sau să nu ascultați de porunci. Cred că legea lui Dumnezeu este, într-un fel, obligatorie pentru oameni; dar, la urma urmei, Domnul nu este

foarte minuțios în ce privește o respectare strictă a preceptelor ei, și o încălcare ocazională nu este întâmpinată cu severitate din partea Sa.

Mulți se scuză că încalcă Sabatul, referindu-se la exemplul tău. Ei argumentează că dacă un om atât de bun, care crede că ziua a șaptea este Sabatul, poate să se angajeze în activități lumești în acea zi, atunci când circumstanțele ar părea că o cer, cu siguranță ei pot face același lucru fără a fi condamnați. Multe suflete te vor confrunta la judecată făcând din influența ta o scuză pentru neascultare de legea lui Dumnezeu. Deși aceasta nu va fi nicio scuză pentru păcatul lor, cu toate acestea va cântări greu împotriva ta.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 4, p. 250 (cap. 22, *Sacralitatea poruncilor lui Dumnezeu*).

Luni

4 noiembrie

2. PĂMÂNTUL ȘI CERUL PRIVESC

a. Ce exemplu dă Iacov pentru a ilustra ipocrizia unei vorbării goale, lipsite de acțiune? Iacov 2:15-17.

Iacov 2:15-17: „Dacă un frate sau o soră sunt goi și lipsiți de hrana de toate zilele, și unul dintre voi le zice: „Duceți-vă în pace, încălziți-vă și săturați-vă!”, fără să le dea cele trebuincioase trupului, la ce i-ar folosi? Tot așa și credința: dacă n-are fapte, este moartă în ea însăși.”

„Cea mai elocventă predică ce poate fi predicată cu privire la legea celor Zece Porunci este *de a le împlini*. Ascultarea ar trebui făcută o datorie personală. Neglijarea acestei datorii este un păcat flagrant. Dumnezeu ne pune sub obligații nu doar pentru a ne asigura cerul pentru noi înșine, ci pentru a simți că este o datorie fără echivoc de a le arăta altora calea și, prin grija noastră și iubirea noastră dezinteresată, să îi conducem spre Hristos pe cei care vin în sfera noastră de influență. Ciudata absență a principiului, care caracterizează viața multor preținși creștini, este alarmantă. Lipsa lor de considerație pentru legea lui Dumnezeu îi descurajează pe cei care recunosc pretențiile ei sacre și tinde să îi întoarcă de la adevăr pe cei care altfel l-ar accepta.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 4, p. 58 (cap. 6, *Adevărata bună-tate*) [Sublinierea autorului].

b. Ce înseamnă cu adevărat credința în Hristos necontrafăcută? Iacov 2:18; Matei 6:24.

Iacov 2:18: „Dar va zice cineva: „Tu ai credința, și eu am faptele. Arată-mi credința ta fără fapte, și eu îți voi arăta credința mea din faptele mele.”

Matei 6:24: „Nimeni nu poate sluji la doi stăpâni. Căci sau va urî pe unul și va iubi pe celălalt; sau va ține la unul și va nesocoti pe celălalt; nu puteți sluji lui Dumnezeu și lui Mamona.”

„Dumnezeu a vorbit, și El așteaptă ca omul să asculte. El nu întreabă dacă este sau nu convenabil pentru el să facă aceasta. Domnul vieții și al slavei nu a consultat conveniența sau plăcerea atunci când a părăsit poziția Sa de înaltă comandă pentru a deveni un om al durerilor și obișnuit cu mâhnirea, acceptând rușinea și moartea, pentru a-l elibera pe om de consecințele neascultării sale. Isus a murit, nu pentru a-l salva pe om în păcatele sale, ci din păcatele sale. Omul trebuie să părăsească greșeala căilor sale, pentru a urma exemplul lui Hristos, a-și lua crucea și a-L urma, tăgăduind eul, și ascultând de Dumnezeu cu orice preț...

Dacă suntem adevărați servi ai lui Hristos, nu ar trebui să existe nicio întrebare în mințile noastre cântărind dacă să ascultăm de poruncile Sale sau să consultăm propriile noastre interese temporale. Dacă credincioșii în adevăr nu sunt susținuți de credința lor în aceste zile relativ pașnice, ce îi va susține atunci când vine marele test și se dă decretul împotriva tuturor celor care nu se vor închina fiarei și nu vor primi semnul ei pe frunte sau pe mâinile lor? Această perioadă solemnă nu este departe. În loc de a deveni slabi și nehotărâți, poporul lui Dumnezeu ar trebui să strângă tărie și curaj pentru timpul de strâmtorare.” — Ibid., p. 250, 251 [Sublinierea autorului]. (cap. 22, *Sacralitatea poruncilor lui Dumnezeu*).

Marți

5 noiembrie

3. ÎNVĂȚÂND DE LA AVRAAM

a. Cu privire la ce condiție spirituală jalnică suntem noi avertizați în mod solemn? Iacov 2:19.

Iacov 2:19: „Tu crezi că Dumnezeu este unul și bine faci; dar și dracii cred... și se înfioară!”

„Mulți consimt că Isus Hristos este Salvatorul lumii, dar în același timp ei se țin departe de El, și nu se căiesc de păcatele lor, nu Îl acceptă ca Salvator personal al lor. Credința lor este pur și simplu consimțământul cu adevărul la nivelul minții și al judecății; dar adevărul nu este adus în inimă, ca să poată sfinți sufletul și transforma caracterul.” — *Solii alese*, vol. 1, p. 389, 390 (cap. 62, *Îndreptătit prin credință*).

„Puteți crede tot adevărul; totuși, dacă principiile sale nu sunt îndeplinite în viețile voastre, mărturisirea voastră nu vă va salva. Satan crede și tremură. El lucrează. El știe că timpul său este scurt, și el a venit cu putere mare

pentru a-și îndeplini faptele sale reale conform credinței sale. Însă poporul care se declară al lui Dumnezeu nu își susține credința prin fapte. Ei cred în scurttimea timpului, totuși se prind la fel de lacom de bunurile acestei lumi, ca și când lumea ar urma să mai dureze o mie de ani așa cum e acum.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 2, p. 161 (cap. 24, *Asuprind zilele*).

b. Cum putem fi motivați de exemplul lui Avraam? Romani 4:1-3; Iacov 2:20-22.

Romani 4:1-3: „*Ce vom zice, dar, că a căpătat, prin puterea lui, strămoșul nostru Avraam? Dacă Avraam a fost socotit neprihănit prin fapte, are cu ce să se laude, dar nu înaintea lui Dumnezeu. Căci ce zice Scriptura? „Avraam a crezut pe Dumnezeu, și aceasta i s-a socotit ca neprihănire.”*

Iacov 2:20-22: „*Vrei, dar, să înțelegi, om nesocotit, că credința fără fapte este zadarnică? Avraam, părintele nostru, n-a fost el socotit neprihănit prin fapte, când a adus pe fiul său Isaac jertfă pe altar? Vezi că credința lucrează împreună cu faptele lui, și, prin fapte, credința a ajuns desăvârșită.”*

„Avraam L-a crezut pe Dumnezeu. De unde știm că a crezut? Faptele sale mărturiseau despre caracterul credinței sale, și credința sa i-a fost socotită ca neprihănire.

Avem nevoie de credința lui Avraam în zilele noastre, pentru a ilumina întunericul care se strânge în jurul nostru ținând afară lumina dulce a dragostei lui Dumnezeu și pipernicind creșterea spirituală.... Fiecare datorie îndeplinită, fiecare sacrificiu făcut în numele lui Isus, aduce o răsplată excesiv de mare. Chiar prin datoria de îndeplinit, Dumnezeu vorbește și oferă binecuvântarea Sa.” — *Comentarii biblice ale Noului Testament* [E. G. White Comments], vol. 7, p. 936 (cap. referitor la Iacov 2).

„Oamenii sunt îndreptățiți prin credință, dar sunt judecați și răsplătiți după faptele lor.” — *The Signs of the Times*, 20 noiembrie 1884.

„Neprihănirea lui Hristos constă în acțiuni drepte și fapte bune, din motive pure, neegoiste.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 3, p. 528 (cap. 47, *Datoria omului față de semenii săi*).

„Păzirea poruncilor lui Dumnezeu reclamă de la noi fapte bune, tăgăduire de sine, sacrificiu de sine, și devotament față de binele altora, nu pentru că faptele noastre singure ar putea să ne salveze, ci pentru că în mod sigur nu putem fi salvați fără fapte bune. După ce am făcut tot ceea ce suntem capabili să facem, trebuie să spunem: Nu am făcut mai mult decât datoria noastră, și în cel mai bun caz suntem servi nefolositori, nedemni de chiar cea mai mică favoare din partea lui Dumnezeu. Hristos trebuie să fie neprihănirea noastră și coroana bucuriei noastre.” — *Ibid.* p. 526.

4. CUVINTE DE ÎNCURAJARE

a. Explicați cum trebuie să fie reflectat în propriile noastre vieți de credincioși în Hristos șablonul vieții lui Avraam. Geneza 26:5; Iacov 2:23, 24.

Geneza 26:5: „pentru că Avraam a ascultat de porunca Mea și a păzit ce i-am cerut, a păzit poruncile Mele, orânduiri Mele și legile Mele.”

Iacov 2:23, 24: „Astfel s-a împlinit Scriptura care zice: „Avraam a crezut pe Dumnezeu, și i s-a socotit ca neprihănire”; și el a fost numit „prietenu lui Dumnezeu.” Vedeți, dar, că omul este socotit neprihănit prin fapte, și nu numai prin credință.”

„Faptele bune sunt roadele credinței. În timp ce Dumnezeu lucrează în inimă, și omul își supune voința sa lui Dumnezeu și cooperează cu Dumnezeu, el îndeplinește în viață ceea ce Dumnezeu lucrează în interior prin Duhul Sfânt, și există armonie între scopul inimii și practica vieții. Fiecare păcat trebuie să fie abandonat ca fiind lucrul odios care l-a răstignit pe Domnul vieții și al gloriei, și credinciosul trebuie să aibă o experiență progresivă prin îndeplinirea continuă a lucrărilor lui Hristos. Prin continua supunere a voinței, prin ascultare continuă, se menține binecuvântarea îndreptării.

Cei care sunt îndreptățiți prin credință trebuie să aibă o inimă care să țină calea Domnului. Când faptele sale nu corespund mărturisirii sale, aceasta este o dovadă că omul nu este îndreptățit prin credință. Iacov spune: „Vezi cum credința a lucrat cu faptele sale, și prin fapte a fost făcută desăvârșită credința” (Iacov 2:22).

Credința care nu produce fapte bune nu îndreptățește sufletul.” — *Solii alese*, vol. 1, p. 397 (cap. 62, *Îndreptățit prin credință*).

b. De ce pot toți cei care dau mărturie astăzi păgânilor să fie încurajați de modul în care curva Rahav, este amintită ca fiind îndreptățită de Dumnezeu? Iacov 2:25; Evrei 11:31.

Iacov 2:25: „Tot așa, curva Rahav: n-a fost socotită și ea neprihănită prin fapte, când a găzduit pe soli și i-a scos afară pe altă cale?”

Evrei 11:31: „Prin credință n-a pierit curva Rahav împreună cu cei răzvrățiți, pentru că găzduise iscoadele cu bunăvoință.”

„În Ierihonul nelegiuit, mărturia unei femei păgâne a fost: „Domnul Dumnezeu vostru, El este Dumnezeu în cer sus, și pe pământ jos.” Iosua 2:11. Cunoștința despre Iehova care tocmai ajunsese la ea s-a dovedit salva-

rea ei... Și convertirea ei nu a fost un caz izolat de milă a lui Dumnezeu față de cei idolatri care au recunoscut autoritatea Sa divină.” — *Profeți și regi*, p. 369 (cap. 31, *Speranță pentru păgâni*).

„Toți cei care, asemenea lui Rahav, Canaanita, și Rut, Moabita, s-au întors de la idolatrie la închinarea adevăratului Dumnezeu, urma să se unească cu poporul Său ales.” — *Parabolele Domnului*, p. 290 (cap. 23, *Via Domnului*).

„O mare lucrare trebuie făcută în orașele noastre, și câmpurile sunt toate coapte pentru seceriș. Atenția noastră va fi solicitată în fiecare direcție, pentru că suflete căute, atât în țările creștine cât și în țările păgâne, își vor ridica vocile strigând după ajutor. Nu trebuie să existe nicio fărâmitură de înălțare a eului; singura noastră siguranță este de a vă încrede în Dumnezeu.” — *The General Conference Bulletin*, 1 aprilie 1895.

Joi

7 noiembrie

5. CHEI SPRE VICTORIE

a. Explicați cum putem avea victorie în Hristos.

Iacov 2:26; 2 Petru 1:3, 4.

Iacov 2:26: „După cum trupul fără duh este mort, tot așa și credința fără fapte este moartă.”

2 Petru 1:3, 4: „Dumnezeiasca Lui putere ne-a dăruit tot ce privește viața și evlavia, prin cunoașterea Celui ce ne-a chemat prin slava și puterea Lui, prin care El ne-a dat făgăduințele Lui nespus de mari și scumpe, ca prin ele să vă faceți părtași firii dumnezeiești, după ce ați fugit de stricăciunea care este în lume prin poftă.”

„Este esențial să ai credință în Isus, și să crezi că ești salvat prin El; dar există un pericol în adoptarea poziției pe care o iau mulți spunând „Sunt mântuit.” Mulți au spus: ‚Trebuie să faci fapte bune, și vei trăi;’ dar fără Hristos, nimeni nu poate face fapte bune. Mulți din ziua de azi spun: ‚Crede, doar crede, și trăiește.’ Credința și faptele merg împreună, a crede și a face sunt împletite. Domnul nu cere mai puțin acum de la om, decât a cerut de la Adam în Paradis înainte ca el să cadă—ascultare desăvârșită, neprihănire nepătată. Cerința lui Dumnezeu sub legământul harului este la fel de largă ca cerința pe care a făcut-o El în Paradis—armonie cu legea Sa, care este sfântă, și dreaptă, și bună... Nimeni să nu adopte înșelăciunea atât de plăcută inimii naturale, că Dumnezeu va accepta sinceritatea, indiferent care ar fi credința, indiferent cât de imperfectă ar fi viața. Dumnezeu cere de la copiii Săi ascultare desăvârșită.

Pentru a împlini cerințele legii, credința noastră trebuie să prindă neprihănirea lui Hristos, acceptând-o ca neprihănire a noastră. Prin unire cu Hristos, prin acceptare a neprihănirii Sale prin credință, noi putem fi calificați să îndeplinim faptele lui Hristos, să fim colaboratori cu Hristos... Dacă ești dispus să mergi cu valul răului, și nu cooperezi cu agenții cerești în restrângerea fărădelegii în familia ta și în biserică, pentru ca să poată fi primită neprihănirea veșnică, tu nu ai credință. Credința lucrează prin suflute și curăță sufletul. Prin credință, Duhul Sfânt lucrează în inimă pentru a crea în ea sfințenie; dar aceasta nu poate fi îndeplinită dacă agentul uman nu va lucra cu Hristos... Pentru ca să putem avea neprihănirea lui Hristos, avem nevoie zilnic să fim transformați de influența Duhului, pentru a fi părtași ai naturii divine.” — *Solii alese*, vol. 1, p. 373, 374 (cap. 59, *Ascultare desăvârșită prin Hristos*).

Vineri

8 noiembrie

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

- 1. Când pretind că păzesc Legea lui Dumnezeu, ce trebuie să realizez despre influența mea?**
- 2. Ce anume cere cerul de la cei ce țin credința creștină?**
- 3. De ce se face adesea referire la Avraam ca la tatăl credincioșilor?**
- 4. Între cunoștii mei, cine ar putea să fie în cele din urmă ca o Rahav convertită?**
- 5. Cum voi obține eu o experiență creștină victorioasă?**

Rugându-ne înainte de a deschide gura

Text de memorat: „Învățați-mă, și voi tăcea: faceți-mă să înțeleg în ce am păcătuit” (Iov 6:24).

„Dacă nu greșește cineva în vorbire, acela e un om desăvârșit, și poate să își țină în frâu tot trupul.’ Lumina care strălucește pe calea voastră, adevărul care se recomandă conștiințelor noastre, vor condamna și vor distruge sufletul, sau îl vor sfinți și transforma. Trăim prea aproape de încheierea timpului de probă pentru a fi mulțumiți cu o lucrare superficială.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 1, p. 308 (cap. 62, *Religia în familie*).

Recomandare pentru studiu: *Mărturii pentru comunitate*, vol. 2, p. 50-55 (cap. 6, *Vorbirea de rău*), p. 314-318 (cap. 44, *Nestăpânita limbă*), vol. 5, p. 55-59 (cap. 5, *Mărturie importantă*), p. 175-177 (cap. 17, *Dragostea de frați*).

Duminică

10 noiembrie

1. CALMÂNDU-NE EUL

a. **Ce ar trebui să rețină cei care sunt întotdeauna grăbiți să încerce să îi domine pe alții? Iacov 3:1; Marcu 9:35.**

Iacov 3:1: „Frații mei, să nu fiți mulți învățători, căci știți că vom primi o judecată mai aspră.”

Marcu 9:35: „Atunci Isus a șezut jos, a chemat pe cei doisprezece și le-a zis: „Dacă vrea cineva să fie cel dintâi, trebuie să fie cel mai de pe urmă din toți și slujitorul tuturor!”

„Dumnezeu consideră responsabilă fiecare persoană de influența care înconjoară sufletul său, în dreptul său, cât și în dreptul altora.” — *Sfaturi pentru părinți, învățători și elevi*, p. 102 (cap. 12, *Comportamentul studenților*).

„În mod natural, ființele umane sunt egocentrice și încăpățânate. Însă egoismul dispare din viețile celor care învață lecțiile pe care Hristos dorește să li le dea. Ei devin părtași ai naturii divine, și Hristos locuiește în ei. Ei îi privesc pe toți oamenii ca frați, cu aspirații, capacități, ispite și încercări similare, tânjind după simpatie și având nevoie de ajutor.

Niciodată nu trebuie să umilim o ființă umană. Când vedem că se fac greșeli, trebuie să facem tot ce stă în puterea noastră pentru a-i ajuta pe cei care au greșit, relatându-le experiența noastră—cum atunci când noi am făcut greșeli grave, răbdarea și părtașia, amabilitatea și ajutorul din partea conlucrătorilor noștri ne-au dat curaj și speranță.” — *The Signs of the Times*, 11 mai 1904.

2. CULTIVÂND O ATITUDINE MAI BUNĂ

- a. **Ce muștrări aspre sunt date celor care sunt aspri cu alții, în timp ce refuză să își recunoască propriile greșeli? *Eclesiastul 7:20; Iacov 3:2 (prima parte).***

Eclesiastul 7:20: „Fiindcă pe pământ nu este niciun om fără prihană, care să facă binele fără să păcătuiască.”

Iacov 3:2 p.p.: „Toți greșim în multe feluri...”

„Nu vă veți da seama de propriile deficiențe și nu vă veți pune întreaga armură a neprihănirii? Nu veți fi la fel de veghetori și critici cu propriul spirit și temperament cum sunteți cu ceilalți, pentru ca Dumnezeu să nu fie dezonorat și adevărul Său să nu fie reprezentat greșit? Discernământul vostru s-ar îmbunătăți mult dacă ați face aceasta. Adevărul, cuvântul viu, ar fi ca un foc închis în oasele voastre, care ar străluci într-un mod clar, infundabil, distinct, reprezentându-L pe Hristos lumii...”

Nu ar putea oare niciunul dintre cei care s-au făcut detectivi să vadă tendința poziției pe care au adoptat-o încercând să devină o putere care controlează? Unde a fost viziunea lor spirituală clară? De ce ar putea ei să discearnă un pai în ochiul fratelui, în timp ce în ochiul lor era o bârnă?” — *Mărturii pentru predicatori*, p. 295, 296 engl. (cap. 11, *Către frații în poziții de responsabilitate*, subcap. *Nedesăvârșirea judecării umane*).

- b. **Ce anume arată că cineva a ajuns la un nivel de perfecțiune morală — și doar cum este posibil acest lucru? *Iacov 3:2; 1 Corinteni 13:5 (a doua jumătate).***

Iacov 3:2: „...Dacă nu greșește cineva în vorbire, este un om desăvârșit și poate să-și țină în frâu tot trupul.”

1 Corinteni 13:5: „... nu se mânie, nu se gândește la rău.”

„Acolo unde limba neîmblânzită găsește un spațiu pentru a-și îndeplini lucrarea ei nesfântă, bucuria Domnului nu poate să rămână.”

Cei suspicioși, care cred și vorbesc rău despre frații lor, să își amintească faptul că ei fac lucrarea diavolului. Fiecare membru al bisericii să lucreze cu hotărâre serioasă, și rugându-se pentru ajutor, să vindece organul bolnav, limba. Fiecare să simtă că este datoria și privilegiul său de a trece fără comentarii peste micile diferențe și greșeli. Nu măriți micile greșeli făcute de cineva, ci gândiți-vă la binele care este în el. De fiecare dată când gândim sau vorbim despre aceste greșeli, ele se măresc. Se face un munte dintr-un

mușuroi. Sentimentele de apăsare și o lipsă de încredere sunt rezultatele.” — *Australasian Union Conference Record*, 15 aprilie 1903.

„Faceți un legământ cu Dumnezeu că vă veți păzi bine cuvintele. ‚Dacă un om nu greșește în cuvânt, omul acela este desăvârșit, și poate să își țină în stăpânire tot trupul.’ Iacov 3:2. Amintiți-vă că o vorbire răzbunătoare nu îl face pe nimeni vreodată să simtă că ar fi câștigat o victorie. Lăsați-L pe Hristos să vorbească prin voi. Nu pierdeți binecuvântarea care vine din faptul că nu gândiți răul.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol.7, p. 243 (secțiunea 5, *În câmpul din Sud*, subcap. *Fiți cu curaj*).

Marți

12 noiembrie

3. ÎNCEPE DE LA RĂDĂCINĂ

- a. **Urmăriți direcția greșită care se urmează atunci când nutrim resentimente, și explicați care e singura cale pentru a evita aceasta. Evrei 12:15; Iacov 3:3-5.**

Evrei 12:15: „*Luată seama bine ca nimeni să nu se abată de la harul lui Dumnezeu, pentru ca nu cumva să dea lăstari vreo rădăcină de amărăciune, să vă aducă tulburare, și mulți să fie întinați de ea.*”

Iacov 3:3-5: „*De pildă, dacă punem cailor frâul în gură, ca să ne asculte, le cârmuim tot trupul. Iată, și corăbiiile, cât de mari sunt, și, măcar că sunt mânate de vânturi iuți, totuși sunt cârmuite de o cârmă foarte mică, după gustul cârmaciului. Tot așa și limba este un mic mădular, și se făleşte cu lucruri mari. Iată, un foc mic ce pădure mare aprinde!*”

„Tu ai nutrit resentimente contra soțului tău și contra altora care ți-au greșit, însă nu ai reușit să înțelegi unde ai greșit tu, și ai înrăutățit lucrurile prin propriul tău curs greșit. Spiritul tău a fost de amărăciune contra celor care te-au nedreptățit, și sentimentele tale și-au găsit exprimare în reproșuri și critică. Aceasta obișnuia să îi ofere alinare momentană inimii tale împovărate, însă a lăsat o cicatrice care rămâne asupra sufletului tău. Limba este un mădular mic, însă tu ai alimentat folosirea ei rea, până când aceasta a devenit un foc nimicitor.

Toate aceste lucruri au tins să pună frâu înaintării tale spirituale. Însă Dumnezeu vede cât de greu este pentru tine să fii răbdătoare și iertătoare, și El știe cum să aibă milă și să ajute. El cere ca tu să îți reformezi viața, să îți corectezi defectele. El dorește ca spiritul tău ferm, neînduplecat, să fie supus de harul Său. Trebuie să cauți ajutor de la Dumnezeu, pentru că ai nevoie de pace și liniște, în loc de furtună și ceartă. Religia lui Hristos îți cere să acționezi mai puțin din impuls, și mai mult din rațiune sfințită și judecată calmă.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 4, p. 139 (cap. 13, *Misionari în cămin*).

b. Ce trebuie să înțelegem despre cuvintele pe care le rostim? Iacov 3:6.

Iacov 3:6: „Limba este și ea un foc, este o lume de nelegiuiri. Ea este aceea dintre mădularele noastre care întinează tot trupul și aprinde roata vieții, când este aprinsă de focul gheenei.”

„Cuvintele tale vor declara, faptele tale vor arăta, unde este comoara ta.”
— Ibid., vol. 1, p. 698, 699 (cap. 118, *Simpatia acasă*).

„Sora F acționează din impuls și găsește greșeli, și a avut prea multe de spus împotriva fraților și surorilor ei. Aceasta va cauza confuzie în orice biserică.” — Ibid., vol. 2, p. 51 (cap. 4, *Vorbirea de rău*).

„Cei care se delectează în a spune cuvinte de calomnie și falsitate împotriva servilor lui Dumnezeu să își amintească faptul că Dumnezeu este martor al faptelor lor. Aluziile lor defăimătoare nu profanează vase lipsite de suflet, ci caracterele celor pe care Hristos i-a cumpărat prin sângele Său. Mâna care a scris caracterele de pe pereții palatului lui Belșațar păstrează un raport credincios al fiecărei fapte de nedreptate sau opresiune comise împotriva popoului lui Dumnezeu.” — Ibid., vol. 5, p. 244, 245 (cap. 26, *Unitatea creștină*).

Miercuri

13 noiembrie

4. CHIAR DACĂ SE ÎNTÂMPLĂ SĂ FIE FAPT...

a. Ce apeluri puternice sunt făcute cu privire la o tendință comună, periculoasă, din zilele noastre? Psalmi 15:1-3; 1 Corinteni 13:6.

Psalmi 15:1-3: „Doamne, cine va locui în cortul Tău? Cine va locui pe muntele Tău cel sfânt? – Cel ce umblă în neprihănire, cel ce face voia lui Dumnezeu și spune adevărul din inimă. Acela nu clevețește cu limba lui, nu face rău semenului său și nu aruncă ocara asupra aproapelui său.”

1 Corinteni 13:6: „nu se bucură de nelegiuire, ci se bucură de adevăr.”

„Limba care se delectează în rău, limba activă, care spune ‚Poveștește-mi și eu voi povesti aceasta’ este caracterizată de apostolul Iacov ca aprinsă de la focul iadului. Ea împrăștie cărbuni în toate părțile. Ce îi pasă colportorului de bârfă că îl defaimă pe cel nevinovat? El nu își va opri lucrarea cea rea, chiar dacă ar distruge speranța și curajul în cei care se scufundă deja sub poverile lor. El se preocupă doar să își îngăduie tendințele iubitoare de scandal. Chiar pretenșii creștini își închid ochii față de tot ceea ce este pur, onest, nobil și vrednic de iubit, și strâng orice este dezagreabil și demn de obiecții, și publică aceasta în lume.

Voi înșivă ați deschis ușile ca Satan să intre. I-ați dat un loc de onoare la investigația voastră, sau la întâlnirile voastre inchizitorii. Dar nu ați arătat niciun respect față de virtuțile excelente ale unui caracter statornicit de ani de credincioșie. Limbi invidioase, răzbunătoare, au colorat acțiunile și motivele, ca să se potrivească propriilor lor idei. Ei au făcut ca negrul să pară alb și albul, negru. Când au fost muștrați pentru afirmațiile lor, unii au spus: „Este adevărat.” Admițând că lucrurile afirmate ar fi adevărate, justifică aceasta cursul vostru? Nu, nu. Dacă Dumnezeu ar lua toate acuzațiile care se aduc împotriva voastră, care ar putea fi aduse pe drept împotriva voastră, și dacă le-ar împleni într-un bici pentru a vă pedepsi, rănilile voastre ar fi mai adânci și mai numeroase decât ale celor cu care l-ați chinuit pe fratele ---. Chiar faptele pot fi prezentate în așa fel încât să ofere o impresie greșită. Nu ai niciun drept să strângi fiecare raport adus împotriva lui și să le folosești pentru a-i distruge reputația și a-i distruge utilitatea. Dacă Domnul ar manifesta față de voi același spirit pe care voi l-ați manifestat față de fratele vostru, ați fi distruși fără milă. Nu aveți nicio muștrare de conștiință? Mă tem că nu. Nu a venit încă timpul ca această vrajă satanică să își piardă puterea. Chiar dacă fratele ___ ar fi tot ceea ce prezinti tu că e el — ceea ce știu că nu este, cursul tău totuși ar fi nejustificabil.

Când ascultăm un reproș adus contra fratelui nostru, noi îl preluăm....”
— *Mărturii pentru comunitate*, vol. 5, p. 57, 58 (cap. 5, *Mărturie importantă*).

b. Dintre cele șapte păcate numite urâciuni în ochii Domnului, cât de multe au de-a face cu cuvintele noastre? Proverbe 6:16-19.

Proverbe 6:16-19: „Șase lucruri urâște Domnul și chiar șapte Îi sunt urâte: ochii trufași, limba mincinoasă, mâinile care varsă sânge nevinovat, inima care urzește planuri nelegiuite, picioarele care aleargă repede la rău, martorul mincinos, care spune minciuni, și cel ce stârnește certuri între frați.”

Joi

14 noiembrie

5. O ARMĂ CARE RĂNEȘTE

a. Cum și de ce trebuie să evităm obiceiul mult-prea-comun de a bârbi? Iov 6:24; Proverbe 11:13; 26:20-22.

Iov 6:24: „Învățați-mă, și voi tăcea; faceți-mă să înțeleg în ce am păcătuit.”

Proverbe 11:13: „Cine umblă cu bârfe dă pe față lucruri ascunse, dar sufletul credincios ține ce i s-a încredințat.”

Proverbe 26:20-22: „Când nu mai sunt lemne, focul se stinge; și când nu mai este niciun clevetitor, cearta se potolește. După cum cărbunele face jăratric și lemnul foc, tot așa și omul gâlcevitor aprinde cearta. Cuvintele clevetitorului sunt ca niște prăjituri, alunecă până în fundul măruntaielor.”

50

„Câtă bârfa ar fi prevenită dacă fiecare om și-ar aminti că cei care îi spune lui greșelile altora va face cu la fel de multă ușurință cunoscute și greșelile lui, cu o ocazie favorabilă. Ar trebui să încercăm să gândim bine despre toți oamenii, în special despre frații noștri, până când suntem constrânși să gândim altfel. Nu ar trebui să oferim cu grabire credit rapoartelor rele. Acestea sunt adesea rezultatul invidiei sau înțelegerii greșite, sau pot să își aibă originea în exagerări sau o prezentare parțială a faptelor. Gelozia și suspiciunea, odată primind loc, se vor răspândi, asemenea pălămidei. Dacă s-ar întâmpla că un frate ar pierde calea, atunci este momentul să îți arăți interesul real pentru el. Mergi cu amabilitate la el, roagă-te cu și pentru el, amintindu-ți prețul infinit pe care l-a plătit Hristos pentru răscumpărarea sa. În acest mod, poți salva un suflet de la moarte, și să ascunzi o multitudine de păcate.

O privire, un cuvânt, chiar și intonația vocii, pot fi încărcate cu minciună, scufundându-se ca o săgeată cu țepi în inima cuiva, cauzându-i o rană incurabilă. Astfel, o îndoială, un reproș pot fi aruncate asupra celui prin care Dumnezeu dorea să îndeplinească o lucrare bună, și influența sa este ruinată, și utilitatea sa distrusă. Între unele specii de animale, dacă un exemplar din numărul lor este rănit și cade, acesta este atacat imediat și sfâșiat în bucăți de semenii săi. Același spirit crud este manifestat de bărbați și femei care poartă numele de creștini. Ei manifestă un zel fariseic de a-i împrósca cu pietre pe alții care sunt mai puțin vinovați decât ei înșiși. Există unii care indică spre greșelile și eșecurile altora pentru a distra atenția de la ale lor proprii, sau pentru a câștiga merit pentru un zel mai mare pentru Dumnezeu și biserică.” — *Mărturii pentru biserică*, vol. 5, p. 58, 59 (cap. 5, *Mărturie importantă*).

„Timpul care atât de des este mai rău decât irosit în bârfe fără valoare, frivole și răutăcioase, ar trebui dedicat unor obiective mai înalte și mai nobile.” — *Ibid.*, p. 176 (cap. 17, *Dragostea de frați*).

Vineri

15 noiembrie

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

- 1. De ce ar trebui să îmi domolesc tendința de a avea o părere despre orice lucru?**
- 2. Numiți un aspect vital al caracterului creștin, care este adesea trecut cu vederea.**
- 3. Când îi discredităm pe frații noștri de credință în fața altora, cum privește Dumnezeu acest lucru?**
- 4. Ce trebuie să învăț din Psalmul 15 — și de ce este important acest lucru?**
- 5. Cum pot fi vinovat de semănarea discordiei între frați și de ce trebuie să încetez?**

Alegând la ce să ne gândim

Text de memorat: „Cum ați putea voi să spuneți lucruri bune, când voi sunteți răi? Căci din prisosul inimii vorbește gura.”

„Roagă-te înainte să vorbești, și îngerii cerești vor veni în ajutorul tău și vor alunga îngerii răi, care te-ar conduce să îl dezonozezi pe Dumnezeu, să aduci reproș asupra cauzei Sale și să îți slăbești propriul suflet.”
—*Mărturie pentru comunitate*, vol. 2, p. 82 (cap. 9, *Religia de fiecare zi*).

Recomandare pentru studiu: *Cugetări de pe Muntele Ferișirilor*, p. 125-129 (cap. 6, *Nu judecând, ci făcând*).

Duminică

17 noiembrie

1. ANTIDOT PENTRU OTRAVĂ

- a. **Când suntem bombardați de obiceiurile de vorbire ale oamenilor cu minți rele, care este mesajul lui Dumnezeu pentru noi, chiar în mijlocul acestor situații? Iacov 3:7, 8; Evrei 10:38.**

Iacov 3:7, 8: „Toate soiurile de fiare, de păsări, de târâtoare, de viețuitoare de mare se îmblânzesc și au fost îmblânzite de neamul omenesc, dar limba niciun om n-o poate îmblânzi. Ea este un rău care nu se poate înfrâna, este plină de o otravă de moarte.”

Evei 10:38: „De aceea, cum zice Duhul Sfânt: „Astăzi, dacă auziți glasul Lui, nu vă împietriți inimile, ca în ziua răzvrătirii, ca în ziua ispitirii în pustiu.”

„[Fratele J] este privit cu compasiune de către îngerii cerești, pentru că el este înconjurat de întuneric. Urechile sale aud cuvinte de necredință și întuneric aproape în mod continuu. El are îndoieli și întrebări în mod constant, care îi sunt aruncate înainte. Limba este o lume de neleguire. ‚Limba nu o poate îmblânzi nimeni; ea este un rău nestăpânit, plin de otravă mortală.‘ Dacă fratele J s-ar prinde de Dumnezeu mai ferm și ar simți că trebuie să își păstreze integritatea înaintea lui Dumnezeu chiar cu prețul vieții sale naturale, ar primi tărie de sus. Dacă va permite credinței sale să fie afectată de întunericul și necredința care îl înconjoară—îndoielile și întrebările și multa vorbărie—el va fi în scurt timp doar întuneric și îndoială și necredință, și nu va avea nicio lumină și putere în adevăr.

El nu trebuie să creadă că încercând să facă compromisuri cu prietenii săi, care sunt plini de amărăciune contra adevărului, îi va fi mai ușor. Dacă

are ca scop unic acela de a-L asculta pe Dumnezeu cu orice preț, el va primi ajutor și tărie. Dumnezeu îl iubește pe fratele J și are milă de el. El cunoaște fiecare nedumerire, fiecare descurajare, fiecare vorbire plină de amărăciune. El le cunoaște pe toate. Dacă va lăsa la o parte necredința sa și va sta neclintit în Dumnezeu, credința sa va fi întărită de exercițiu.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 4, p. 236, 237 (cap. 21, *Împotrivre față de avertizările credincioase*).

Luni

18 noiembrie

2. O CHESTIUNE SERIOASĂ

a. Ce este scris despre conversația înșelătoare și plină de emoție aprinsă — și cum trebuie să ne rugăm pentru a birui în acest aspect al vieții? Psalmi 5:8-10.

Psalmi 5:8-10: „Doamne, călăuzește-mă pe calea plăcută Ție, din pricina vrăjmașilor mei! Netezește calea Ta sub pașii mei. Căci nu este nimic adevărat în gura lor; inima le este plină de răutate, gâtlejul le este un mormânt deschis, și pe limbă au vorbe lingușitoare. Lovește-i ca pe niște vinovați, Dumnezeule! Fă-i să cadă prin înșeși sfaturile lor. Prăbușește-i în mijlocul păcatelor lor fără număr! Căci se răzvrătesc împotriva Ta.”

„Vorbirea este unul dintre marile daruri date de Dumnezeu omului. Limba este un organ mic, însă cuvintele pe care le formează, exprimate prin voce, au o mare putere. Domnul declară: „Nimeni nu poate să o îmblânzească. Ea a aprins o națiune contra unei alte națiuni, și a cauzat bătălii și vărsări de sânge. Cuvintele au aprins focuri care au fost greu de stins. Ele au adus, de asemenea, bucurie și veselie multor suflete. Și când cuvintele sunt rostite pentru că Dumnezeu spune „Spune-le cuvintele Mele”, ele cauzează frecvent întristare care duce la căință.

Talantul vorbirii poartă cu sine o mare responsabilitate. El trebuie să fie păzit cu grijă; pentru că vorbirea este o putere extraordinară spre rău precum și spre bine.” — *Comentarii Biblice ale Vechiului Testament* [E. G. White], vol. 3, p. 1142 (cap. referitor la Psalmi 5).

„Când ești ispitit să dai frâu liber membrului nestăpânit, o, adu-ți aminte că îngerul raportor notează fiecare cuvânt. Toate sunt scrise în carte, și dacă nu sunt îndepărtate prin spălarea făcută de sângele lui Hristos, va trebui să le întâlnești din nou. Acum tu ai în cer un raport pătat. Căința sinceră față de Dumnezeu va fi acceptată. Când ești pe punctul de a vorbi cu patimă, închide-ți gura. Nu rosti niciun cuvânt.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 2, p. 82 (cap. 9, *Religia de fiecare zi*).

b. Descrieți cum cuvintele noastre sunt pur și simplu revărsarea lucrurilor pe care le gândim și a cine suntem. Ieremia 17:9; Matei 12:33-37; 14:6-8.

Ieremia 17:9: „Inima este nespus de înșelătoare și de deznădăjduit de rea; cine poate s-o cunoască?”

Matei 12:33-37: „Ori faceți pomul bun și rodul lui bun, ori faceți pomul rău și rodul lui rău: căci pomul se cunoaște după rodul lui. Pui de năpârci, cum ați putea voi să spuneți lucruri bune, când voi sunteți răi? Căci din prisosul inimii vorbește gura. Omul bun scoate lucruri bune din vistieria bună a inimii lui; dar omul rău scoate lucruri rele din vistieria rea a inimii lui. Vă spun că, în ziua judecării, oamenii vor da socoteală de orice cuvânt nefolositor pe care-l vor fi rostit. Căci din cuvintele tale vei fi scos fără vină, și din cuvintele tale vei fi osândit.”

Matei 14:6-8: „Dar, când se prăznuia ziua nașterii lui Irod, fata Irodiadei a jucat înaintea oaspeților și a plăcut lui Irod. De aceea i-a făgăduit cu jurământ că îi va da orice va cere. Îndemnată de mama sa, ea a zis: „Dă-mi aici, într-o farfurie, capul lui Ioan Botezătorul!”

„Tonul conversațiilor revelează comoara inimii. Vorbirea ieftină, obișnuită, cuvintele de flatare, destoinicia în poante prostești rostite pentru a stârni râsul, sunt o marfă a lui Satan, și toți cei care își permit acest mod de a vorbi, fac negoț cu marfa lui. Asupra celor care aud aceste lucruri se creează impresii care sunt similare cu cele care au fost făcute asupra lui Irod atunci când fiica lui Irod a dansat înaintea lui. Toate aceste tranzacții sunt înregistrate în cărțile cerului; și în ultima mare zi, ele vor apărea în adevărata lumină în fața celor vinovați. Atunci toți vor discerne în ele lucrările ademenitoare, înșelătoare, ale diavolului pentru a-i conduce pe calea largă și prin poarta largă care se deschide spre ruina lor.” — *Mărturii pentru predicatori*, p. 84, 85 (cap. 2, *Avertizări credincioase, serioase*).

Marți

19 noiembrie

3. NEVOIA DE O INIMĂ NEÎMPĂRȚITĂ

a. De ce ar trebui să ne așteptăm la o vorbire consecventă din partea celor ce cred adevărul prezent? Iacov 3:9, 10. Ce avertizare se dă, dacă eșuăm în acest punct?

Iacov 3:9, 10: „Cu ea binecuvântăm pe Domnul și Tatăl nostru, și tot cu ea blestemăm pe oameni, care sunt făcuți după asemănarea lui Dumnezeu. Din aceeași gură iese și binecuvântarea și blestemul! Nu trebuie să fie așa, frații mei!”

„Dacă în mod obișnuit nutrești impresia că Dumnezeu vede și aude tot ceea ce faci și spui, și că menține un raport credincios al tuturor cuvintelor și acțiunilor tale, și că trebuie să întâlnești [raportul] complet, atunci în tot ceea ce faci și spui vei căuta să urmezi dictatul unei conștiințe iluminate și treze. Limba ta va fi folosită spre slava lui Dumnezeu și va fi o sursă de binecuvântare pentru tine și pentru alții. Însă dacă te separi de Dumnezeu, așa cum ai făcut, ia seama ca limba ta să nu se dovedească o lume de nelegiuire și să aducă asupra ta o condamnare groaznică; pentru că prin tine se vor pierde suflete.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 4, p. 244 (cap. 21, *Împotrivirea față de avertismentele credincioase*).

b. Ce rugăciune ne poate ajuta să gândim și să vorbim mai consecvent? Psalmi 86:11.

Psalmi 86:11: „Învață-mă căile Tale, Doamne! Eu voi umbla în adevărul Tău. Fă-mi inima să se teamă de Numele Tău.”

„Dacă primitorul cunoștințelor adevărului nu face nicio schimbare în obiceiurile sau practicile sale pentru a corespunde adevărului, cum stau lucrurile? Spiritul se luptă contra cărnii, și carnea contra spiritului; și unul dintre acestea trebuie să câștige. Dacă adevărul sfințește sufletul, păcatul este urât și evitat, pentru că Hristos este acceptat ca un oaspete onorat. Însă Hristos nu poate să aibă parte de o inimă împărțită; păcatul și Isus nu sunt niciodată în parteneriat.” — *Mărturii pentru predicatori*, p. 160 (cap. 6, *Nevoile umane și rezervele divine*).

„Vegheați și rugați-vă întotdeauna. Dedicăți-vă fără rezerve Domnului, și atunci nu va fi greu să Îi slujiți. Tu ai o inimă împărțită. Acesta este motivul pentru care te înconjoară întunericul, în loc de lumină. Ultimul mesaj de avertizare se dă acum. Este o dovadă despre îndelunga răbdare și compasiune a lui Dumnezeu. Vino, este invitația dată acum. Vino, căci toate lucrurile sunt gata acum. Aceasta este ultima chemare a îndurării. Apoi va veni răzbunarea unui Dumnezeu ofensat.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 2, p. 225 (cap. 30, *Avertizări pentru biserică*).

„Bărbați și femei cu inima neîmpărțită, în mod temeinic hotărâți, decizi, sunt cei care vor sta în picioare acum. Hristos i-a cernut pe urmașii Săi din nou și din nou, până când la un moment dat au rămas doar unsprezece și câteva femei credincioase, care să pună temelia bisericii creștine. Sunt unii care vor sta retrași atunci când sunt de purtat poveri; însă când biserica este toată înflăcărată, ei se contaminatează cu entuziasm, cântă și strigă, și intră în extaz; însă observați-i. Când a trecut fervoarea, doar câțiva Calebi credincioși vor veni în față și vor da pe față principiul neclintit. Aceștia sunt sarea care își păstrează gustul.” — *Ibid.*, vol. 5, p. 130 (cap. 11, *Avertizări și muștrări*).

4. APĂ DINTR-O FÂNTÂNĂ PURĂ

- a. **Ce principiu arată că doar o inimă reînnoită de harul lui Dumnezeu poate să producă acțiuni consecvente? Iacov 3:11, 12. Prezentați câteva exemple practice.**

Iacov 3:11, 12: „Oare din aceeași vână a izvorului țâșnește și apă dulce și apă amară? Frații mei, poate oare un smochin să facă măslină sau o viță să facă smochine? Nici apa sărată nu poate da apă dulce.”

„Rânduiala și ordinea în îmbrăcăminte, și curățenia în întreaga locuință ar trebui să fie în mod strict respectate de păzitorii Sabatului, care sunt considerați ciudați și sunt urmăriți pentru greșelile lor. Influența lor ar trebui să fie sfântă. Adevărurile sacre pe care le mărturisim nu vor degrada niciodată pe cei care le primesc, și nu îi vor face aspri și bătărași, neglijenți față de persoana lor și murdari în casele lor. Dacă cel care le primește are obiceiuri neglijente, adevărul îl înalță, și lucrează pentru el o reformă temeinică. Dacă adevărul nu are acest efect, individul nu a simțit puterea lui salvatoare. O îmbrăcăminte neglijentă și dezordonată nu este un semn de umilință. Aici unii s-au înșelat singuri. Viața, faptele, cuvintele, vor spune dacă un individ posedă adevărata umilință, și îmbrăcăminte va corespunde cu roadele manifestate. O fântână pură nu poate [să dea] apă dulce și amară. Curățați fântâna și torențele vor fi curate. Casa lui Dumnezeu este adesea profanată de copiii păzitorilor Sabatului. Părinții le permit să alerge prin casă, să se joace, să vorbească, să distragă atenția oamenilor și să își manifeste temperamentele rele chiar în adunările unde ei s-au strâns pentru a se închina lui Dumnezeu. Am văzut că în adunarea sfinților trebuie să domnească o liniște sfântă. Însă casa unde poporul lui Dumnezeu se adună este făcută adesea un babilon absolut, un loc de confuzie și dezordine. Aceasta este neplăcut lui Dumnezeu. Dacă părinții nu au conducerea și nu pot să își controleze copiii în adunare, Dumnezeu ar fi mai mulțumit ca aceștia să rămână acasă cu copiii lor nesupuși. Mai bine să sufere pierderea adunărilor, decât să tulbure un număr mare, și să ruineze adunările. Dacă părinții își lasă copiii să fie necontrolați și nesupuși acasă, nu pot să facă după cum le place la adunare. Cine ar fi cei care suferă în acest caz? Cu siguranță, părinții. Ei nu ar trebui să se simtă apăsați dacă alții nu vor ca pacea lor să le fie tulburată atunci când merg să se închine lui Dumnezeu.

Părinților, voi trebuie să fiți cei care să suferiți în această chestiune, și aceasta ar putea să vă conducă să înțelegeți și să vă împliniți datoria neglijată. Dacă vă duceți copiii în casa lui Dumnezeu, ei trebuie să fie făcuți să

înțelegă că se află acolo unde Dumnezeu se întâlnește cu poporul Său. Nu există între păzitorii Sabatului acea ordine în această privință, care există în bisericile cu numele. Părinților, aveți de îndeplinit o lucrare. Supuneți-vă copiii acasă, și atunci îi veți putea stăpâni în casa lui Dumnezeu.” — *Spiritual Gifts*, vol. 2, p. 288, 289.

Joi

21 noiembrie

5. ÎNȚELEPCIUNE ȘI ÎNZESTRAT CU CUNOȘTINȚĂ

- a. **De ce avem nevoie fiecare dintre noi să ne examinăm propria atitudine pornind din interior înspre exterior—în inimă, cuvânt și acțiune? 2 Corinteni 13:5.**

2 Corinteni 13:5: „Pe voi înșivă încercați-vă dacă sunteți în credință. Pe voi înșivă încercați-vă. Nu recunoașteți voi că Isus Hristos este în voi? Afară numai dacă sunteți lepădați.”

„Pe voi înșivă încercați-vă să vedeți dacă sunteți în credință; pe voi înșivă încercați-vă’ (2 Corinteni 13:5). Criticați-vă aspru temperamentul, dispoziția, gândurile, cuvintele, înclinațiile, scopurile și faptele. Cum putem cere în mod inteligent lucrurile de care avem nevoie, dacă nu ne examinăm după Scriptură starea sănătății noastre spirituale?” — *Solii alese*, vol. 1, p. 89 (cap. 89, *A treia ispitire a lui Hristos*).

„Frații și surorile mele, cum folosiți voi darul vorbirii? Ați învățat să vă controlați în așa mod limba, încât să asculte întotdeauna de dictatul unei conștiințe iluminate și a unor afecțiuni sfinte? Este conversația voastră liberă de ușurățate, mândrie și răutate, înșelăciune și impuritate? Ești tu fără viclenie înaintea lui Dumnezeu? Cuvintele exercită o putere grăitoare. Dacă e posibil, Satan va menține activă limba în serviciul său. Prin noi înșine nu putem controla mădularul nesupus. Harul divin este singura noastră speranță.” — *Mărturie pentru comunitate*, vol. 5, p. 175 (cap. 17, *Dragostea de frați*).

„Cel care se pune în mod fără rezerve sub călăuzirea Spiritului lui Dumnezeu, va descoperi că mintea sa se extinde și se dezvoltă. El obține o educație în serviciul lui Dumnezeu care nu este unilaterală și deficientă, dezvoltând un caracter unilateral, ci una care are ca rezultat simetria și desăvârșirea. Slăbiciunile care s-au manifestat printr-o voință oscilantă și un caracter fără putere, sunt biruite, pentru că devoțiunea continuă și pietatea îl aduc pe om într-o relație atât de strânsă cu Hristos, încât el are mintea lui Hristos. El este una cu Hristos, având temeinicie și putere a principiu-lui. Percepția sa este clară, și el manifestă acea înțelepciune care vine de la Dumnezeu.” — *Solii alese*, vol. 1, p. 338 (cap. 25, *Talanții*).

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

1. Cum să răspund atunci când sunt confruntat cu o conversație „toxică”?
2. Când oamenii vorbesc diferite lucruri, ce indică acest fapt despre ei?
3. Explicați bătălia care se dă în mintea umană, și cum poate fi aceasta câștigată.
4. Ce obiceiuri sau tendințe ale mele s-ar putea să reflecte apele poluate din interior?
5. Cum și de ce ar trebui să fie transformat modul meu de a vorbi?

Blândețea înțelepciunii

Text de memorat: „Cine dintre voi este înțelept și priceput? Să-și arate, prin purtarea lui bună, faptele făcute cu blândețea înțelepciunii” (Iacov 3:13).

„Salvatorul nostru i-a uimit pe oameni prin puritatea Sa și moralitatea Sa înaltă, în timp ce dragostea Sa și bunătatea Sa gingașă îi inspirau cu entuziasm. Cei mai săraci și mai umili dintre ei nu se temeau să se apropie de El.” — *Slujitorii evangheliei* (1892), p. 261 (cap. Modul de a lucra, subcap. Hristos ca Învățător).

Recomandare pentru studiu: *Mărturii pentru comunitate*, vol. 5, p. 167-177 (cap. 17, Dragostea de frați).

Duminică

24 noiembrie

1. „DISCERNĂMÂNT” DISTORSIONAT

a. Față de ce rău cu adevărat serios trebuie să fim foarte ferm în gardă — și de ce? Iacov 3:14, 15.

Iacov 3:14, 15: „Dar, dacă aveți în inima voastră pizmă amară și un duh de ceartă, să nu vă lăudați și să nu mințiți împotriva adevărului. Înțelepciunea aceasta nu vine de sus, ci este pământească, firească, drăcească.”

„Cel care își deschide inima față de sugestiile vrăjmașului, adoptând bănuieli rele, și nutrinde gelozie, frecvent interpretează greșit această preocupare pentru rău, numind-o prevedere specială, discriminare, sau discernământ în detectarea vinei și în înțelegerea motivelor greșite ale altora. El consideră că i-a fost acordat un dar prețios; și se trage mai departe tocmai de frații cu care ar trebui să fie în armonie; el se așază pe scaunul de judecător, și își închide inima împotriva celui despre care crede că e greșit, ca și când el ar fi deasupra ispitelor. Isus se separă de el și îl lasă să umble în scânteile aprinse de sine însuși.

Nimeni dintre voi să nu se mărească împotriva adevărului, declarând că acest spirit este o consecință necesară a procedurii credincioase cu cei greșiți și a faptului că stau în apărarea adevărului. O astfel de înțelepciune are mulți admiratori, însă este foarte înșelătoare și vătămătoare. Ea nu vine de sus, ci este rodul unei inimi neregenerate. Sursa ei este însuși Satan.

Niciunul care e acuzatorul altora să nu își socotească meritul de a avea discernământ; căci făcând așa, el înveșmântează atributele lui Satan cu hainele neprihănirii. Vă somez, fraților, să curățiți templul sufletului de orice întinează; căci acestea sunt rădăcini de amărăciune.” — *Comentarii Biblice ale Noului Testament* [E.G.White Comments], vol.7, p. 936, 937 (cap. referitor la Iacov 3).

Luni

25 noiembrie

2. COMPORTAMENT TOXIC

a. Descrieți rezultatul inevitabil al invidiei și luptei. Iacov 3:16.

Iacov 3:16: „Căci acolo unde este pizmă și duh de ceartă, este tulburare și tot felul de fapte rele.”

„O persoană dintr-o instituție sau o biserică, ce dă frâu liber gândurilor lipsite de amabilitate vorbind de rău frații, poate să stârnească cele mai rele pasiuni ale inimii umane, și să răspândească aluatul răului, care va lucra în toți cei care se asociază cu ea. În acest mod, vrăjmașul a toată neprihănirea câștigă victoria, și rezultatul acestei lucrări este de a face fără efect rugăciunea Salvatorului atunci când s-a rugat ca ucenicii Săi să fie una la fel cum El este una cu Tatăl.” — *Comentarii Biblice ale Noului Testament* [E.G.White Comments], vol. 7, p. 937 (cap. referitor la Iacov 3).

b. În contrast cu tendințele umane instigate de vrăjmașul sufletelor, cum ar trebui să interacționăm cu alții? Ioan 13:34.

Ioan 13:34: „Vă dau o poruncă nouă: să vă iubiți unii pe alții; cum v-am iubit Eu, așa să vă iubiți și voi unii pe alții.”

„Tu judeci pe alții și faci comentarii cu privire la comportamentul și manierele lor; în timp ce nu înțelegi poziția sau lucrarea lor. Vezi lucrurile din punctul tău de vedere și apoi ești gata să pui la îndoială și să condamni cursul pe care îl urmează ei, fără să privești în mod deschis lucrurile, din toate părțile. Nu ai o cunoaștere a datoriei altora și nu ar trebui să te simți responsabil de faptele lor, ci să îți îndeplinești datoria, lăsându-i pe alții în grija Domnului. Stăpânește-ți sufletul în răbdare, păstrează-ți pacea și calmul minții, și fii mulțumitor..

Ești extrem de sensibil, iar dacă se rostește un cuvânt care favorizează un alt curs decât cel pe care l-ai urmat tu, ești jignit. Simți că ți se bagă de vină, și că trebuie să te aperi, să îți salvezi viața; și în efortul tău serios de a-ți salva viața, o pierzi. Ai de făcut o lucrare de a muri față de eu și de a cultiva un spirit de îngăduință și răbdare.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 2, p. 424 (cap. 56, *Importanța stăpânirii de sine*).

„Cei care se critică și se condamnă unii pe alții încalcă poruncile lui Dumnezeu și sunt o ofensă pentru El. Ei nu Îl iubesc nici pe Dumnezeu, nici pe semenii lor. Frați și surori, să curățăm gunoiul criticii și suspiciunii și al plângerii, și să nu ne expunem în afară nervii. Unii sunt atât de sensibili, că nu se poate vorbi rațional cu ei. Fiți foarte sensibili cu privire la ce înseamnă a asculta de legea lui Dumnezeu, și la încălcarea sau păzirea ei de către voi. Acesta este lucrul cu privire la care vrea Dumnezeu să fim sensibili.” — *Comentarii Biblice ale Noului Testament* [E.G.White Comments], vol. 7, cap. 937 (cap. referitor la Iacov 3).

Marți

26 noiembrie

3. DESCURCÂNDU-NE CU DEZAMĂGIRILE

a. Ce este scris despre cei care iubesc Legea lui Dumnezeu? Psalmi 119:165.

Psalmi 119:165: „Multă pace au cei ce iubesc Legea Ta și nu li se întâmplă nicio nenorocire.”

„Depășiți ideea că nu sunteți tratat în mod corect, că vi s-a greșit, că cineva vrea să vă dea afară sau să vă vatăme. Voi vedeți prin ochi greșiți. Satan vă conduce să adoptați aceste perspective distorsionate asupra lucrurilor.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 2, p. 424 (cap. 56, *Importanța stăpânirii de sine*).

„Lumea iubește păcatul și urăște neprihănirea, și aceasta a fost cauza ostilității față de Isus. Toți cei care refuză dragostea infinită vor considera creștinismul un element perturbator. Lumina lui Hristos mătură tot întunericul care acoperă păcatele lor, și nevoia de reformă devine evidentă. În timp ce acei care se supun influenței Duhului Sfânt încep război cu ei înșiși, cei care se agață de păcat se războiesc împotriva adevărului și a reprezentanților săi.

Astfel se creează ceartă, și urmașii lui Hristos sunt acuzați că ar fi cei ce tulbură poporul. Însă părtașia cu Dumnezeu este cea care le aduce vrăjmășia lumii. Ei suportă reproșul pentru Hristos. Ei merg pe calea pe care au umblat cei mai nobili de pe pământ. Nu cu durere, ci cu bucurie ar trebui să întâmpine ei persecuția. Fiecare încercare de foc este agentul lui Dumnezeu pentru curățirea lor. Fiecare îi pregătește pentru lucrarea lor de conlucrători cu Dumnezeu. Fiecare conflict are locul său în marea bătălie pentru neprihănire, și fiecare va adăuga la bucuria triumfului final. Având în vedere aceasta, testul credinței și al răbdării lor va fi acceptat cu bucurie, mai degrabă decât să fie temut și evitat.” — *Hristos, Lumina lumii*, p. 306 (cap. 31, *Predica de pe Muntele Fericirilor*).

b. Chiar când suntem, într-adevăr, tratați în mod nedrept, ce ar trebui să ne amintim? Matei 5:11, 12, 41; 1 Petru 4:12-15.

Matei 5:11, 12, 41: „*Ferice va fi de voi când, din pricina Mea, oamenii vă vor ocări, vă vor prizoni și vor spune tot felul de lucruri rele și neadevărate împotriva voastră! Bucurați-vă și înveseliți-vă, pentru că răsplata voastră este mare în ceruri; căci tot așa au prizonit pe prorocii care au fost înainte de voi...*”⁴¹ *Dacă te silește cineva să mergi cu el o milă de loc, mergi cu el două.*”

1 Petru 4:12-15: „*Praiubiților, nu vă mirați de încercarea de foc din mijlocul vostru, care a venit peste voi ca să vă încerce, ca de ceva ciudat care a dat peste voi; dimpotrivă, bucurați-vă, întrucât aveți parte de patimile lui Hristos, ca să vă bucurați și să vă înveseliți și la arătarea slavei Lui. Dacă sunteți batjocoriți pentru Numele lui Hristos, ferice de voi! Fiindcă Duhul slavei, Duhul lui Dumnezeu, Se odihnește peste voi. Nimeni din voi să nu sufere ca ucigaș sau ca hoț, sau ca făcător de rele, sau ca unul care se amestecă în treburile altuia.*”

„Cel care este Capul divin indica urmașilor Săi spre viața Sa, truda Sa, tăgăduirea Sa de sine, luptele Sale, și suferințele Sale, prin dispreț, prin respingere, batjocură, insultă, bătaie de joc, înșelăciune, în sus pe cărarea Calvarului spre scena crucificării, pentru ca ei să poată fi încurajați să înainteze spre țință pentru premiul și răsplata biruitorului. Victoria este asigurată prin credință și ascultare. Să dăm cuvintelor lui Hristos o aplicare la cazurile noastre individuale.” – *The Review and Herald*, 24 iulie 1888.

Miercuri

27 noiembrie

4. ÎNȚELEPCIUNE DE SUS

a. Care este prima caracteristică a înțelepciunii de sus — și de ce este aceasta esențială pentru noi? Iacov 3:17 p.p.; Matei 5:8.

Iacov 3:17 p.p.: „*Înțelepciunea care vine de sus este, întâi, curată...*”

Matei 5:8: „*Ferice de cei cu inima curată, căci ei vor vedea pe Dumnezeu!*”

„În cetatea lui Dumnezeu nu va intra nimic ce mânjește. Toți cei care vor fi rezidenți acolo vor fi devenit curați în inimă aici. În cel care învață de la Isus, se va manifesta un dezgust mereu crescând pentru maniere indiferente, limbaj nepotrivit și gândire nerafinată. Când Hristos rămâne în inimă, va exista puritate și rafinament al gândirii și manierelor.

Dar cuvintele lui Isus, „Ferice de cei cu inima curată”, au o însemnătate mai profundă — nu doar puri în sensul în care înțelege lumea puritatea, liberi de ceea ce este senzual, puri față de poftă, ci onești în scopurile și mo-

tivele ascunse ale sufletului, liberi de mândrie și preocupare cu sine, umili, neegoști, asemenea copilașilor.” — *Cugetări de pe Muntele Fericirilor*, p. 24, 25 (cap. 2, *Fericirile*).

b. Explicați care trebuie să fie punctul nostru central când ne pregătim pentru Hristos. 1 Ioan 3:2, 3.

1 Ioan 3:2, 3: „*Preaiubiților, acum suntem copii ai lui Dumnezeu. Și ce vom fi nu s-a arătat încă. Dar știm că, atunci când Se va arăta El, vom fi ca El; pentru că Îl vom vedea așa cum este. Oricine are nădejdea aceasta în El se curăță, după cum El este curat.*”

„În experiența noastră zilnică, noi discernem bunătatea și compasiunea [lui Dumnezeu] în manifestarea providenței Sale. Noi Îl recunoaștem în caracterul Fiului Său. Duhul Sfânt ia adevărul cu privire la Dumnezeu și Cel pe care L-a trimis El, și îl deschide pentru înțelegere și inimă. Cei curați în inimă Îl văd pe Dumnezeu într-o relație nouă și iubitoare, ca Răscumpărător al lor; iar în timp ce ei discern puritatea și frumusețea caracterului Său, ei tânjesc să reflecte chipul Său. Ei Îl văd ca pe un Tată care tânjește să îmbrățișeze un fiu căit, și inimile lor sunt umplute de bucurie de negrăit și plină de slavă.

Cei curați cu inima Îl discern pe Creatorul în lucrările mâinii Sale, în lucrurile frumoase care compun universul. În cuvântul Său scris, ei citesc în linii mai clare revelația îndurării Sale, a bunătății Sale și a harului Său. Adevărurile care sunt ascunse de cei înțelepți și prudenți sunt revelate pruncilor. Frumusețea adevărului și caracterul său prețios, care nu sunt percepute de cei înțelepți în felul lumii, se desfășoară în mod constant în fața celor care au o dorință plină de încredere, asemenea copiilor, pentru a ști și a îndeplini voia lui Dumnezeu. Discernem adevărul devenind noi înșine părtași ai naturii divine.

Cei puri în inimă trăiesc ca în prezența vizibilă a lui Dumnezeu în timpul pe care El li-l oferă în această lume.” — *Ibid.*, p. 26, 27 (cap. 2, *Fericirile*).

Joi

28 noiembrie

5. MAI MULTE CALITĂȚI ESENȚIALE

a. După puritate, numiți următoarele cinci calități ale înțelepciunii venite din cer, fără de care influența noastră este vătămată. Iacov 3:17 (partea de mijloc).

Iacov 3:17 (partea din mijloc) „... apoi pașnică, blândă, ușor de înduplecat, plină de îndurare și de roade bune...”

„Aveți nevoie de amabilitate, curtoazie, blândețe și umilință în Hristos. Aveți multe calificări care pot fi perfecționate pentru cel mai înalt serviciu dacă sunt sfințite pentru Dumnezeu. Ar trebui să simțiți nevoia de a vă apropia de frații voștri cu amabilitate și curtoazie, nu cu asprime și severitate. Voi nu realizați vătămarea pe care o cauzați prin spiritul vostru aspru, dominant, față de ei. Predicatorii din conferința voastră devin descurajați, pierzându-și curajul pe care l-ar putea avea dacă le-ați arăta respect, amabilitate, încredere și dragoste. Prin modul vostru de a vă purta, voi ați separat inimile fraților voștri de voi, așa încât sfatul vostru nu a avut mare influență asupra lor spre bine.” — *Christian Leadership*, p. 6, 7.

„Dacă așteptările voastre nu sunt îndeplinite, voi sunteți în pericol de a deveni descurajați și neliniștiți, dorindu-vă o schimbare. Trebuie să evitați dispoziția de a censura, de a doborî. Stați departe de orice miroase a spirit de denunț. Nu este plăcut lui Dumnezeu ca acest spirit să fie găsit în vreunul dintre servii Săi cu experiență îndelungată. Este potrivit ca tinerii, dacă sunt înzestrați cu umilință și podoabă interioară, să manifeste ardoare și zel; dar când un tânăr care are doar câțiva ani de experiență manifestă un zel pripit și un spirit gata de a denunța, aceasta este necuvenit și în mod clar dezgustător. Nimic nu poate să distrugă influența sa la fel de repede ca aceasta. Blândețea, gingășia, îngăduința, îndelunga răbdare, a nu fi ușor de provocat, a îndura toate lucrurile, a spera toate lucrurile, a suporta cu răbdare toate lucrurile—acestea sunt rodul care crește în pomul prețios al dragostei, care este de origine cerească. Acest pom, dacă este nutrit, se va dovedi un pom veșnic verde. Ramurile sale nu se vor degrada, frunzele sale nu se vor vesteji. El este nemuritor, veșnic, adăpat continuu de roua cerului.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 2, p. 134, 135 (cap. 18, *Adevărata dragoste*).

Vineri

29 noiembrie

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

1. În ce situații sunt eu ispitit să judec motivele și să numesc aceasta discernământ?
2. Cum se încalcă poruncile lui Dumnezeu prin obiceiul de a-i critica pe alții?
3. Când împotriva mea se manifestă un comportament toxic, ce ar trebui să îmi amintesc?
4. Ce înseamnă să fiu „cu inima curată”?
5. Cum pot să devin o persoană de care să fie mai ușor să te apropii—o persoană „ușor de înduplecat”?

Sabat, 7 decembrie 2024 Darul Sabatului Întâi pentru Sediul Uniunii Columbiene

Columbia este o națiune din America de Sud, cu o populație curentă de peste 51 milioane de locuitori. Industriile includ industria petrolieră, manufactura, industria textilă, construcțiile, agricultura, serviciile bancare și prestarea de servicii. Populația este în proporție de 73% catolică, 9,1% mărturisesc religii necreștine, 6,9% sunt evanghelici, 6,5% nu au nicio religie, 2,9% sunt protestanți și 0,9% se declară atei. Această situație reprezintă o mare provocare pentru biserica lui Dumnezeu de aici.

În anii 1960, solia îngerului al treilea a ajuns în Columbia în timp ce națiunea suferea o devastare morală din cauza războiului civil. În mijlocul tulburărilor, am ajuns la aproape 100 de membri în anul 1971, când biserica a fost înregistrată în mod oficial. În acele zile, lucrătorii erau puțini, însă nu le-au lipsit niciodată curajul și feroarea de a da totul pentru cauza pe care o iubeau. Vom aprecia întotdeauna sprijinul pastorilor și al predicatorilor care, părăsind țările lor și confortul, au venit cu bucurie să susțină lucrarea din Columbia — dedicându-se pe ei înșiși cu toată inima răspândirii mesajului aici.

Prin harul lui Dumnezeu, în anul 2006, Uniunea Columbiană a fost organizată, și astăzi are trei Câmpuri. Sediul Uniunii noastre este în regiunea rurală a municipalității Barbosa, Sandander.

Pentru a le sluji fraților noștri și celor care sunt din ce în ce mai interesați de adevăr, vedem o nevoie urgentă de a extinde facilitățile care există astăzi. În prezent avem o fermă unde operează birourile noastre, școala misionară, și departamentul media. Aici găzduim, de asemenea, conferințe, seminare, și tabere spirituale pentru membrii noștri și cei interesați recent de solie.

Parte din infrastructură a fost deja construită pe această proprietate, și facilități suplimentare sunt în prezent în curs de construire, însă ne lipsesc resursele pentru a le termina. Din acest motiv, apelăm la generozitatea familiei bisericii din întreaga lume. Sprijinul darurilor voastre generoase ne va permite să avem facilități mai potrivite pentru a le sluji sufletelor care sunt flămânde după cunoașterea Domnului.

Apreciem mult darurile voastre. Doar veșnicia va putea arăta cât de mult vor fi făcut darurile și jertfele voastre.

Frații și surorile voastre din Uniunea Columbiană

Biruind problemele noastre de atitudine

Text de memorat: „Supuneți-vă, dar, lui Dumnezeu. Împotriviți-vă diavolului și el va fugi de la voi” (Iacov 4:7).

„Dragostea pentru adevărul pur, sfințitor, dragostea pentru scumpul Răscumpărător, va lumina efortul de a birui.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 4, p. 38 (cap. 4, *Îngăduirea apetitului*).

Recomandare pentru studiu: *Mărturii pentru comunitate*, vol. 3, p. 39-47 (cap. 4, *Prietenia strânsă cu cei lumesti*).

Duminică

1 decembrie

1. ECHITABIL ÎN MOD NEEGOIST

a. Numiți ultimele două calități menționate în lista înțelepciunii care vine din cer. Iacov 3:17 (ultima parte).

Iacov 3:17 u.p.: „Înțelepciunea care vine de sus este... fără părtinire, nefățarnică.”

„Apostolul Iuda spune: ‚De unii fie-vă milă, făcând o diferență’ (engl. KJV). Această diferență nu trebuie să fie exercitată într-un spirit de favoritism. Nu trebuie acordată nicio aprobare unui spirit care implică ‚Dacă mă favorizezi, te voi favoriza.’ Aceasta este politică nesfințită, lumească, ce îi displace lui Dumnezeu. Înseamnă a acorda favoruri și admirație de dragul câștigului. Înseamnă a arăta parțialitate față de unii anumiți, așteptând să îți asiguri avantaje prin ei. Înseamnă a căuta bunăvoința lor prin indulgență, ca să putem avea o apreciere mai mare decât alții care sunt la fel de demni ca noi înșine.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 4, p. 221, 222 (cap. 20, *Nevoia de armonie*).

„Dumnezeu nu este mulțumit cu lucrarea indolentă care se face în biserici. El așteaptă ca slujitorii Săi să fie sinceri și credincioși în a da mustrare și corecție. Ei trebuie să elimine răul după regula pe care a dat-o Dumnezeu în Cuvântul Său, nu după propriile lor idei și impulsuri. Nu trebuie folosit niciun mijloc aspru, nu trebuie făcută nicio lucrare nedreaptă, pripită, impulsivă. Eforturile făcute pentru a curăți biserica de necurăție morală trebuie făcute în modul lui Dumnezeu. Nu trebuie să existe nicio parțialitate, nicio ipocrizie. Nu trebuie să existe favoriți, ale căror păcate sunt considerate mai puțin păcătoase decât ale altora. O, cât de mult avem toți nevoie de botezul Duhului Sfânt. Atunci vom lucra întotdeauna cu gândul lui Hristos, cu amabilitate, compasiune și simpatie, arătând dragoste pentru păcătos, în timp ce urâm păcatul cu o ură perfectă.” — *The Ellen G. White 1888 Materials*, p. 144.

2. REPRESENTÂNDU-L CORECT PE HRISTOS

a. Doar cum poate fi reprezentat Hristos în mod corect în vorbirea noastră? Iacov 3:18.

Iacov 3:18: „Și roada neprihănirii este semănată în pace pentru cei ce fac pace.”

„Este posibil să Îl mărturisim pe Hristos cu buzele noastre, totuși să Îl tăgăduim prin faptele noastre. Darurile Duhului, manifestate în viață, sunt o mărturisire despre El. Dacă am părăsit totul pentru Hristos, viețile noastre vor fi umile, conversația noastră va fi cerească, comportamentul nostru, ireproșabil. Influența puternică, purificatoare a adevărului în suflet, și caracterul lui Hristos exemplificat în viață sunt o mărturie despre El. Dacă cuvintele vieții veșnice sunt semănată în inimile noastre, roada este neprihănire și pace. Putem să Îl tăgăduim pe Hristos în viața noastră prin îngăduirea dragostei de comoditate sau a dragostei de sine, prin glume și vorbiri ușurate, și prin căutarea onoarei lumii. Putem să Îl tăgăduim în înfățișarea noastră exterioară prin conformare cu lumea, printr-o înfățișare mândră sau prin îmbrăcăminte costisitoare. Doar prin veghere constantă și rugăciune perseverentă, aproape neîncetată, vom fi capabili să manifestăm în viața noastră caracterul lui Hristos, sau influența sfințitoare a adevărului. Mulți Îl alungă pe Hristos din familiile lor printr-un spirit nerăbdător, pățimas. Aceștia au ceva de biruit în această privință.” — *Mărturie pentru comunitate*, vol. 1, p. 303, 304 (cap. 62, *Religia în familie*).

b. Ce tendințe umane comune, care răbufnesc în viața zilnică, trebuie cu adevărat să fie biruite — și de ce? Iacov 4:1-3.

Iacov 4:1-3: „De unde vin luptele și certurile între voi? Nu vin oare din poftele voastre, care se luptă în mădularele voastre? Voi poftiți, și nu aveți; ucideți, pizmuiți, și nu izbutiți să căpătați; vă certati și vă luptati, și nu aveți, pentru că nu cereți. Sau cereți, și nu căpătați, pentru că cereți rău, cu gând să risipiți în plăcerile voastre.”

„Este un lucru trist să fim nemulțumiți de locul în care ne aflăm sau de circumstanțele care ne-au pus acolo unde datoriile par umile și neimportante. Datoriile private și umile îți sunt neplăcute; ești neliniștit, agitat și nemulțumit. Toate acestea izvorăsc din egoism...”

Acei pretins-creștini care se tânguiesc și se plâng în mod constant, și care par să creadă că fericirea și o înfățișare veselă sunt păcat, nu au religia autentică.” — *Ibid.*, vol. 3, p. 334 (cap. 30, *Visările de ziua*).

„Dacă aş mânca din când în când o cantitate dublă pentru că are gust bun, cum aş putea să mă plec şi să Îi cer lui Dumnezeu ajutor în lucrarea mea de a scrie, când eu nu aş putea obţine o idee din cauza lăcomiei mele? Cum aş putea să Îi cer lui Dumnezeu să se îngrijească de acea povară nerezonabilă care e asupra stomacului meu? Aceasta ar însemna să Îl dezonzorez. Ar însemna să cer pentru a consuma pe pofta mea. Dar eu mănânc ceea ce cred că este corect, şi atunci pot să Îi cer să îmi dea tărie pentru a îndeplini lucrarea pe care mi-a dat-o El să o fac.” — Ibid, p. 373, 374 (cap. 30, *Visările de ziua*).

„Când religia lui Hristos domneşte în inimă, conştiinţa aprobă, şi pacea şi fericirea domnesc; se poate ca împrejur să fie nedumerire şi probleme, totuşi în suflet este lumină.” — Ibid., vol. 4, p. 47 (cap. 5, *Alegând comoara pământescă*).

Marti

3 decembrie

3. SCĂPÂND DE CURSELE COMUNE

a. Ce principiu cheie este vital în legătura reală cu Hristos, în contrast cu o simplă credinţă superficială, cu numele? Iacov 4:4.

Iacov 4:4: „Suflete preacurvare! Nu ştiţi că prietenia lumii este vrăjmăşie cu Dumnezeu? Aşa că cine vrea să fie prieten cu lumea se face vrăjmaş cu Dumnezeu.”

„Cei care îşi încep credinţa creştină fiind cu inima împărţită, vor fi în cele din urmă găsiţi înrolaţi de partea vrăjmaşului, oricare ar fi fost intenţiile lor iniţiale. Şi a fi un apostat, un trădător al cauzei lui Dumnezeu, este mai grav decât moartea; pentru că înseamnă pierderea vieţii eterne.

Bărbaţii şi femeile cu mintea împărţită sunt cei mai buni aliaţi ai lui Satan. Indiferent ce opinie favorabilă ar putea avea despre ei înşişi, ei sunt prefăcuţi. Toţi cei care sunt loiali lui Dumnezeu şi adevărului trebuie să stea fermi pentru ceea ce e drept fiindcă e drept. A te înjuga cu cei care sunt neconsacraţi, şi totuşi a fi loial adevărului, este pur şi simplu imposibil. Nu ne putem uni cu cei care îşi slujesc lor înşişi, care lucrează după planuri lumeşti, şi totuşi să nu ne pierdem legătura cu Sfătuitorul ceresc. Putem să evadăm din cursa vrăjmaşului, dar vom fi zdrobiţi şi răniţi, şi experienţa noastră este pipernicită.” — *The Review and Herald*, 19 aprilie 1898.

b. De ce trebuie să dezhădăcinăm cu fermitate absolut fiecare tendinţă spre invidie? Iacov 4:5, 6.

Iacov 4:5, 6: „Credeti că degeaba vorbeşte Scriptura? Duhul pe care L-a pus Dumnezeu să locuiască în noi ne vrea cu gelozie pentru Sine. Dar, în schimb, ne dă un har şi mai mare. De aceea zice Scriptura: „Dumnezeu stă împotriva celor mândri, dar dă har celor smeriţi.”

„Un mare defect în caracterul lui Saul a fost dragostea sa de aprobare. Această trăsătură avusese o influență controlatoare asupra acțiunilor și gândurilor sale; totul era marcat de dorința sa după laudă și înălțare de sine. Standardul său de bine și rău era standardul jos al aplauzelor populare. Niciun om care trăiește pentru a plăcea oamenilor și nu caută mai întâi aprobarea lui Dumnezeu, nu este în siguranță.” — *Patriarhi și profeți*, p. 650 (cap. 64, *David, fugar*).

„Invidia a fost cea care l-a făcut nefericit pe Saul și care l-a pus în pericol pe umilul supus al tronului său. Cât rău inexprimabil a produs această trăsătură rea de caracter în lumea noastră! În inima lui Saul a existat aceeași vrăjmășie care a mânat inima lui Cain împotriva fratelui său Abel, pentru că faptele lui Abel erau neprihănite, și Dumnezeu l-a onorat, iar propriile sale fapte erau rele, și Domnul nu putea să îl binecuvânteze. Invidia este copilul mândriei, și dacă este nutrită în inimă, ea va conduce la ură, și în cele din urmă la răzbunare și crimă.” — *Ibid.*, p. 651 (cap. 64, *David, fugar*).

„Supunerea, dragostea și recunoștința față de Dumnezeu mențin raza de soare în inimă, oricât de întunecată ar putea fi ziua. Tăgăduirea de sine și crucea lui Hristos sunt înaintea voastră. Veți ridica voi crucea?” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 4, p. 47 (cap. 5, *Alegând comoara pământescă*).

Miercuri

4 decembrie

4. CONCENTRARE ȘI SUPUNERE

a. Ce factor esențial ne oferă victorie reală, de durată, în Hristos? Iacov 4:7.

Iacov 4:7: „*Supuneți-vă, dar, lui Dumnezeu. Împotriviți-vă diavolului, și el va fugi de la voi.*”

„Unii simt nevoia lor de ispășire, și odată cu recunoașterea acestei nevoi și a dorinței după o schimbare a inimii, începe o luptă. A renunța la propria lor dorință, poate chiar la obiectul ales al afecțiunii sau interesului lor, cere un efort, în fața căruia mulți ezită și se clatină și se dau înapoi. Cu toate acestea, bătălia aceasta trebuie dată de fiecare inimă care este cu adevărat convertită. Trebuie să luptăm împotriva ispitelor din afară și dinăuntru. Trebuie să câștigăm victoria asupra eului, răstignind afecțiunile și poftele noastre; și atunci începe unirea sufletului cu Hristos. După cum ramura uscată și aparent lipsită de viață este altoită în pomul viu, tot astfel putem deveni noi ramuri vii ale Adevăratei Vițe. Și roada pe care a avut-o Hristos va fi roada pe care o vor aduce toți urmașii Săi. După ce se formează această

unire, ea poate fi păstrată doar prin efort continuu, serios, dureros. Hristos își exercită puterea pentru a păstra și menține această legătură sacră, și păcătosul dependent, lipsit de ajutor, trebuie să își îndeplinească partea cu energie neobosită, sau altfel Satan îl va separa de Hristos prin puterea sa crudă, vicleană.

Fiecare creștin trebuie să fie continuu în gardă, veghind la fiecare cale de acces a sufletului, unde Satan ar putea să găsească intrare. El trebuie să se roage pentru ajutor divin și în același timp să se împotrivescă în mod hotărât fiecărei înclinații spre păcat. Prin curaj, prin credință, prin efort perseverent, el poate birui. Însă, să își amintească faptul că pentru ca să obțină victoria, Hristos trebuie să rămână în el, și el în Hristos.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 5, p. 47 (cap. 5, *Mărturie importantă*).

b. Cum sunt cele spuse de Pavel un ecou al explicațiilor lui Iacov cu privire la vitalitatea spirituală în viața creștină? Romani 6:6-11.

Romani 6:6-11: „Știm bine că omul nostru cel vechi a fost răstignit împreună cu El, pentru ca trupul păcatului să fie dezbrăcat de puterea lui, în așa fel ca să nu mai fim robi ai păcatului; căci cine a murit, de drept, este izbăvit de păcat. Acum, dacă am murit împreună cu Hristos, credem că vom și trăi împreună cu El, întrucât știm că Hristosul înviat din morți nu mai moare: moartea nu mai are nicio stăpânire asupra Lui. Fiindcă prin moartea de care a murit, El a murit pentru păcat, o dată pentru totdeauna; iar prin viața pe care o trăiește, trăiește pentru Dumnezeu. Tot așa și voi înșivă, socotiți-vă morți față de păcat, și vii pentru Dumnezeu, în Isus Hristos, Domnul nostru.”

„Spiritul lumesc, egoismul și lăcomia au mâncat spiritualitatea și viața din poporul lui Dumnezeu.” — *Ibid.*, vol.1, p. 141 (cap. 25, *Fii plin de râvnă și pocăiește-te*).

„Avem nevoie de o credință mult mai fermă și de devoțiune mult mai aprinsă. Avem nevoie să murim față de eu și să cultivăm în minte și inimă o dragoste plină de adorare pentru Salvatorul nostru. Când Îl vom căuta pe Domnul cu toată inima, Îl vom găsi, și inimile noastre vor fi înflăcărate de dragostea Sa. Eul se va cufunda în lipsă de semnificație și Isus va fi totul în tot pentru suflet..

Trebuie să ne apropiem de Dumnezeu. Trebuie să fim conlucrători cu El, altfel se vor vedea slăbiciune și greșeli în tot ceea ce întreprindem.” — *Ibid.*, vol. 6, p. 51 (secțiunea 2, subcap. *Lucrarea evanghelică*).

5. OPRINDU-NE PENTRU RUGĂCIUNE LIPSITĂ DE CONFUZIE

a. Ce asigurare și ce apel trebuie să rezoneze cu fiecare dintre noi în bătălia împotriva propriilor noastre tendințe rele? Coloseni 3:1-3; Iacov 4:8, 9.

Coloseni 3:1-3: „Dacă deci ați înviat împreună cu Hristos, să umblați după lucrurile de sus, unde Hristos șade la dreapta lui Dumnezeu. Gândiți-vă la lucrurile de sus, nu la cele de pe pământ. Căci voi ați murit, și viața voastră este ascunsă cu Hristos în Dumnezeu.”

Iacov 4:8, 9: „Apropiati-vă de Dumnezeu, și El Se va apropia de voi. Curățați-vă mâinile, păcătoșilor; curățați-vă inima, oameni cu inima împărțită! Simțiți-vă ticăloșia; tânguți-vă și plângeți! Râsul vostru să se prefacă în tânguire, și bucuria voastră în întristare.”

„Este imposibil pentru oricine să discearnă adevărul, în timp ce lumea are afecțiunile lor. Lumea se interpune între ei și Dumnezeu, încețoșând vederea și paralizându-le sensibilitatea într-o asemenea măsură încât este imposibil ca ei să discearnă lucrurile sacre. Dumnezeu îi cheamă pe aceștia: „Curățați-vă mâinile, păcătoșilor; și curățați-vă inimile, voi cei cu mintea împărțită. Fiți întristați și tânguți-vă și plângeți; râsul vostru să se transforme în plângere, și bucuria voastră în întristare.” Celor care au mâinile mângate cu poluarea acestei lumi li se cere să se curățească de petele acesteia. Cei care cred că pot sluji lumii și totuși să Îl iubească pe Dumnezeu, sunt cu mintea împărțită. Însă ei nu pot sluji lui Dumnezeu și mamonei. Ei sunt oameni cu două minți, iubind lumea și pierzând tot sentimentul obligației lor față de Dumnezeu, și totuși pretinzând că sunt urmașii lui Hristos. Ei nu sunt nici una, nici cealaltă. Ei vor pierde ambele lumi, dacă nu își curățesc mâinile și nu își purifică inimile prin ascultare de principiile pure ale adevărului.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol.1, p. 530, 531 (cap. 90, *Transferarea responsabilităților*).

b. Ce se întâmplă când ne plecăm înaintea lui Dumnezeu în umilință? Psalmi 34:18; 1 Petru 5:6, 7.

Psalmi 34:18: „Domnul este aproape de cei cu inima înfrântă și mântuiește pe cei cu duhul zdrobit.”

1 Petru 5:6, 7: „Smeriți-vă, dar, sub mâna tare a lui Dumnezeu, pentru ca, la vremea Lui, El să vă înalțe. Și aruncați asupra Lui toate îngrijorările voastre, căci El însuși îngrijește de voi.”

„Dacă vă umiliți acum înaintea lui Dumnezeu, vă mărturisiți greșelile și vă întoarceți la El cu întreaga inimă, familia voastră poate încă să fie fericită. Dacă nu veți face aceasta, ci alegeți propria voastră cale, fericirea voastră s-a încheiat.” — Ibid., vol. 2, p. 304 (cap. 42, Datoriile soțului și soției).

Vineri

6 decembrie

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

1. Cercetându-mi profund motivele, în ce domenii s-ar putea să fiu încă ipocrit?
2. Numiți unele dintre căile prin care cuvintele noastre adesea îl reprezintă greșit pe Hristos.
3. În ce sens este invidia o tăgăduire serioasă a credinței — și o insultă adusă lui Dumnezeu?
4. De ce trebuie să fiu mort față de eu pentru a fi viu pentru Hristos?
5. Cum rezumă această lecție câteva probleme reale pe care e nevoie să le biruiesc?

Adoptând o părere mai umilă

Text de memorat: „*Smeriți-vă înaintea Domnului, și El vă va înălța*” (Iacov 4:10).

„Când umblăm pe calea umilă a ascultării, lăsăm o urmă luminoasă spre cer pentru ca alții să umble pe ea. Este privilegiul nostru de a avea o experiență mai profundă în lucrurile lui Dumnezeu.” — *The Signs of the Times*, 17 martie 1890.

Recomandare pentru studiu: *Mărturii pentru comunitate*, vol. 2, p. 41-44 (cap. 3, *Vânzând dreptul de întâi născut*), p. 678-686 (cap. 79, *Transferând comoara pământescă*).

Duminică

8 decembrie

1. EVITÂND DISCERNĂMÂNTUL FALS

a. Ce obicei extrem de vătămător trebuie să fie înlăturat de la toți cei care susțin că îi iubesc pe frații lor, și de ce? Iacov 4:11, 12.

Iacov 4:11-12: „Nu vă vorbiți de rău unii pe alții, fraților! Cine vorbește de rău pe un frate sau judecă pe fratele său, vorbește de rău Legea sau judecă Legea. Și, dacă judeci Legea, nu ești împlinitor al Legii, ci judecător. Unul singur este dătătorul și judecătorul Legii: Acela care are putere să mântuiască și să piardă. Dar tu cine ești de judeci pe aproapele tău?”

„Nu ar trebui considerat un lucru de mică importanță acela de a vorbi de rău pe alții sau de a ne face judecători ai motivelor sau acțiunilor lor.” — *Patriarhi și profeți*, p. 385 (cap. 33, *De la Sinai la Cadeș*).

„Adevărata valoare morală nu caută să își creeze un loc pentru sine gândind sau vorbind de rău, deprecindu-i pe alții. Toată invidia, toată gelozia, toată vorbirea de rău, împreună cu toată necredința, trebuie îndepărtate de la copiii lui Dumnezeu.” — *Înalta noastră chemare*, p. 234 (*Biruind invidia și gelozia*).

„Un efort serios trebuie făcut în fiecare biserică pentru a da la o parte vorbirea de rău și un spirit critic, ca [fiind] între păcatele care produc cele mai mari rele în biserică. Severitatea și găsierea de greșeli trebuie să fie mustrate ca acțiuni de la Satan. Dragostea și încrederea reciprocă trebuie încurajate și întărite în membrii bisericii. Toți, în temere de Dumnezeu și cu dragoste de frații lor, să își închidă urechile față de bârfă și critică. Trimiteti

purtătorul de povești spre învățăturile cuvântului lui Dumnezeu. Cereți-i să asculte de Scripturi și să își ducă plângerile direct la cei despre care crede că sunt greșiți. Această acțiune unită ar aduce un potop de lumină în biserică și ar închide ușa față de un potop de rele. Astfel, Dumnezeu ar fi glorificat, și multe suflete ar fi salvate.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 5, p. 609, 610 (cap.75, *Dragoste pentru cei greșiți*).

Luni

9 decembrie

2. LUÂND ÎN SERIOS LUMINA

a. Când facem planuri, ce este nevoie să păstrăm mereu în minte? Psalmi 16:8; Iacov 4:10, 13-16.

Psalmi 16:8: „Am necurmat pe Domnul înaintea ochilor mei: când este El la dreapta mea, nu mă clatin.”

Iacov 4:10, 13-16: „Smeriți-vă înaintea Domnului, și El vă va înălța...¹³⁻¹⁶Ascultați, acum, voi care ziceți: „Astăzi sau mâine ne vom duce în cutare cetate, vom sta acolo un an, vom face negustorie și vom câștiga!”, și nu știți ce va aduce ziua de mâine! Căci ce este viața voastră? Nu sunteți decât un abur, care se arată puțintel, și apoi piere. Voi, dimpotrivă, ar trebui să ziceți: „Dacă va vrea Domnul, vom trăi și vom face cutare sau cutare lucru.” Pe când acum vă fâliți cu lăudăroșiile voastre! Orice laudă de felul acesta este rea.”

„Consacră-te lui Dumnezeu dimineța; fă din aceasta prima lucrare a ta. Rugăciunea ta să fie: „Ia-mă, Doamne, ca întreg al Tău. Îmi pun toate planurile la picioarele Tale. Folosește-mă astăzi în serviciul Tău. Rămâi cu mine și fă ca tot lucrul meu să fie îndeplinit în Tine.” Aceasta este o chestiune zilnică. În fiecare dimineță, consacra-te lui Dumnezeu pentru acea zi. Supune-I lui toate planurile tale, pentru a fi îndeplinite sau abandonate, după cum va indica providența Sa. Astfel, zi după zi tu poți să îți pui viața în mâinile lui Dumnezeu, și astfel viața ta să fie modelată din ce în ce mai mult după viața lui Hristos.” — *Calea către Hristos*, p. 70 (cap. 8, *Crescând în Hristos*).

b. Explicați răspunderea și responsabilitatea solemnă pe care le avem fiecare pentru lumina cerească ce ne-a fost oferită în toate domeniile vieții. Iacov 4:17; Matei 12:31, 32.

Iacov 4:17: „Deci cine știe să facă bine, și nu face, săvârșește un păcat!”

Matei 12:31, 32: „De aceea vă spun: orice păcat și orice hulă vor fi iertate oamenilor; dar hula împotriva Duhului Sfânt nu le va fi iertată. Oricine va vorbi împotriva Fiului omului va fi iertat; dar oricine va vorbi împotriva Duhului Sfânt nu va fi iertat nici în veacul acesta, nici în cel viitor.”

„Nu Dumnezeu este cel care orbește ochii oamenilor sau care le împietrește inimile. El le trimite lumină să le corecteze greșelile și să îi conducă pe cărări sigure; prin respingerea luminii sunt orbiți ochii și e împietrită inima. Adesea, procesul este gradual și aproape imperceptibil. Lumina vine la suflet prin cuvântul lui Dumnezeu, prin servii Săi, sau în mod direct prin intermediul Duhului Sfânt; însă când o rază de lumină este desconsiderată, există o paralizare parțială a percepțiilor spirituale, și a doua revelare a luminii este percepută mai puțin clar. Astfel, întunericul crește, până când în suflet este noapte.” — *Hristos, Lumina lumii*, p. 322 (cap. 33, *Cine sunt frații Mei?*).

„Este periculos să rostim vreun cuvânt de îndoială, periculos să punem la îndoială și să criticăm lumina divină. Obiceiul de critică neglijentă și lipsită de reverență reacționează asupra caracterului, nutrinde ireverența și necredința. Mulți bărbați care și-au îngăduit acest obicei au continuat inconștienți de pericol, până când au fost gata să critice și să respingă lucrarea Duhului Sfânt.” — *Ibid.*, p. 323 (cap. 33, *Cine sunt frații Mei?*)

„Când sunt abordați oamenii cu privire la subiectul sănătății, ei spun adesea: ‚Știm mult mai multe decât facem.’ Ei nu realizează că sunt răspunzători de fiecare rază de lumină cu privire la bunăstarea lor fizică, și că fiecare obicei al lor este deschis cercetării făcute de Dumnezeu.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 6, p. 372 (secțiunea 6, *Avertizări și sfaturi*, subcap. *Dieta*).

Mărți

10 decembrie

3. BOGĂȚII SUPRAEVALUATE

a. Ce avertizări ne sunt date cu privire la ispitele care îi înconjoară pe cei care sunt binecuvântați cu mai multe bunuri materiale decât ceilalți? Iacov 5:1.

Iacov 5:1: „Ascultați acum voi, bogaților! Plângeți și tânguți-vă, din pricina nenorocirilor care au să vină peste voi.”

„Predicatorii nu ar trebui să folosească lingușirea, nici să se uite la fața oamenilor. A existat întotdeauna și încă există marele pericol de a greși aici, de a face o mică diferență în cazul celor bogați, sau de a-i flata prin atenție specială, dacă nu prin cuvinte. Există pericolul de a ‚avea în admirație persoana oamenilor’ de dragul câștigului, însă făcând aceasta, ei își periclitizează interesele veșnice. Predicatorul poate fi favoritul vreunui om bogat, și acesta s-ar putea să fie foarte generos cu el; aceasta îl mulțumește pe predicator, și la rândul său, el copleșește cu laudă bunăvoiața dăruitorului său. Numele său poate fi înălțat, apărând tipărit, și totuși acel donator generos s-ar pu-

tea să fie complet nevrednic de meritele care i se atribuie. Generozitatea sa nu a izvorât dintr-un principiu adânc, viu, de a face bine cu mijloacele sale, pentru înaintarea cauzei lui Dumnezeu pentru că o aprecia, ci pentru ceva motiv egoist, o dorință de a fi considerat generos. El poate a dat din impuls și generozitatea sa nu are nicio profunzime a principiului. El poate să fi fost mișcat după ce a auzit adevărul mișcător care pentru un moment i-a dezlegat corzile pungi; totuși, la urma urmei, generozitatea sa nu are niciun motiv mai profund. El dă spasmodic; portofelul său se deschide spasmodic și se închide la fel de sigur, spasmodic. El nu merită nicio apreciere, pentru că el este în orice sens al cuvântului un om zgârcit, și dacă nu va fi convertit profund, cu portofel și cu totul, va auzi denunțul înspăimântător: „Mergeți de acum, voi bogaților, și plângeți și tânguți-vă pentru nenorocirile care vor veni asupra voastră. Bogățiile voastre sunt corupte și hainele voastre sunt roase de molii.” Unii ca aceștia se vor trezi în cele din urmă dintr-o auto-înșelare teribilă. Cei care au lăudat generozitatea lor spasmodică l-au ajutat pe Satan să îi înșele și să îi facă să creadă că sunt foarte generoși, foarte jertfitori, când ei nu cunosc nici primele principii ale generozității sau sacrificiului de sine.” — *Mărturia pentru comunitate*, vol. 1, p. 475, 476 (cap. 84, *Predicatorii noștri*).

b. Cum trebuie să ne îmbunătățim prioritățile în ce privește banii? Proverbe 11:4.

Proverbe 11:4: „În ziua mâniei, bogăția nu slujește la nimic; dar neprihănirea izbăvește de la moarte.”

„Prin exercițiu, generozitatea crește și se întărește constant, până când devine un principiu și domnește în suflet. Este foarte periculos pentru spiritualitate să îi permiți egoismului și lăcomiei cel mai mic spațiu în inimă.” — *Ibid.*, vol. 3, p. 548, 549 (cap. 48, *Păcatul lăcomiei*).

Miercuri

11 decembrie

4. PĂRĂSIND IDOLUL

a. Care este adesea motivul pentru care oamenii obțin bogății? Iacov 5:2 (prima parte).

Iacov 5:2 p.p.: „Bogățiile voastre au putrezit...”

„În această generație, dorința de câștig este pasiunea captivantă. Bogăția se obține adesea prin fraudă. Există mulțimi care se luptă cu sărăcia, constrânși să lucreze din greu pentru salarii mici, incapabili să își

asigure măcar cele mai de bază nevoi ale vieții. Truda și privațiunile, fără nicio speranță de lucruri mai bune, le fac grea povara. Împovărați de griji și apăsați, ei nu știu încotro să se întoarcă pentru alinare. Și toate acestea, pentru ca bogații să își poată menține extravaganța sau să își permită dorința de a acumula!

Dragostea de bani și dragostea de etalare au făcut din această lume o peșteră de hoți și tâlhari. Scriptura prezintă lăcomia și opresiunea care vor predomina chiar înainte de a doua venire a lui Hristos.” — *Profeți și regi*, p. 650, 651 (cap. 54, *O mustrare împotriva stoarcerii*).

b. Ce anume îi motivează pe mulți din cei din lume astăzi—și ce apel trebuie făcut celor care sunt mânați de aceasta?

1 Timotei 6:9, 10; Deuteronom 8:18, 19.

1 Timotei 6:9, 10: „Cei ce vor să se îmbogățească, dimpotrivă, cad în ispită, în laț și în multe poftes nesăbuite și vătămătoare, care cufundă pe oameni în prăpăd și pierzare. Căci iubirea de bani este rădăcina tuturor relelor; și unii, care au umblat după ea, au răătăcit de la credință și s-au străpuns singuri cu o mulțime de chinuri.”

Deuteronom 8:18, 19: „Ci adu-ți aminte de Domnul Dumnezeuul tău, căci El îți va da putere să le câștigi, ca să întărească legământul încheiat cu părinții voștri prin jurământ, cum face astăzi. Dacă vei uita pe Domnul Dumnezeuul tău și vei merge după alți dumnezei, dacă le vei sluji și te vei închina înaintea lor, vă spun hotărât azi că veți pieri.”

„Biblia nu condamnă pe nimeni pentru că e bogat, dacă și-a acumulat bogățiile în mod onest. Nu banii, ci dragostea de bani este rădăcina tuturor relelor. Dumnezeu este cel care dă oamenilor puterea de a obține bogății; și în mâinile celui care acționează ca gestionar al lui Dumnezeu, folosind mijloacele sale în mod neegoist, bogăția este o binecuvântare, atât pentru posesorul ei, cât și pentru lume. Însă mulți, absorbiți în interesele lor pentru comorile pământești, devin insensibili la cerințele lui Dumnezeu și la nevoile semenilor lor. Ei consideră bogăția lor ca pe un mijloc de a se glorifica. Ei adaugă casă lângă casă, și teren lângă teren; ei își umplu casele cu articole de lux, în timp ce peste tot în jurul lor sunt ființe umane în nenorocire și fărădelege, în boală și moarte. Cei care își dedică astfel viețile slujirii de sine dezvoltă în ei înșiși nu atributele lui Dumnezeu, ci pe cele ale celui rău.

Acești oameni au nevoie de evanghelie. Ei au nevoie să aibă ochii întorși de la vanitatea lucrurilor materiale, pentru a contempla caracterul prețios al bogățiilor nepieritoare...

Unii sunt în mod special potriviți să lucreze pentru clasele înalte. Aceștia ar trebui să caute înțelepciune de la Dumnezeu pentru a ști cum să ajungă

la aceste persoane, pentru a avea nu doar o cunoaștere întâmplătoare a acestora, ci prin efort personal și credință vie să îi trezească față de nevoile sufletului lor; și să îi conducă la o cunoaștere a adevărului așa cum este el în Isus.” — *Pe urmele Marelui Medic*, p. 212, 213 (cap. 14, *Slujind celor bogați*).

Joi

12 decembrie

5. PRIVIND DINCOLO DE MATERIALISM

a. Descrieți rezultatele câștigurilor dobândite necinstit. Iacov 5:2 (ultima parte).

Iacov 5:2 u.p.: „... și hainele voastre sunt roase de molii.”

„Obținerea bogăției prin tranzacții nedrepte, prin stoarcere în afaceri, prin asuprirea văduvei și a orfanilor, sau prin adunarea de bogății și neglijaarea nevoilor celor lipsiți, va aduce în cele din urmă dreapta retribuție descrisă de apostolul inspirat.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 2, p 682 (cap. 79, *Transferând comoara pământescă*).

b. Care este mesajul special al lui Dumnezeu cu privire la bogății? 1 Timotei 6:17-19.

1 Timotei 6:17-19: „Îndeamnă pe bogații veacului acestuia să nu se îngâmfe și să nu-și pună nădejdea în niște bogății nestatornice, ci în Dumnezeu, care ne dă toate lucrurile din belșug, ca să ne bucurăm de ele. Îndeamnă-i să facă bine, să fie bogați în fapte bune, să fie darnici, gata să simtă împreună cu alții, așa ca să-și strângă pentru vremea viitoare, drept comoară, o bună temelie, pentru ca să apuce adevărata viață.”

„Cei mai umili și mai săraci dintre ucenicii lui Hristos, care sunt bogați în fapte bune, sunt mai binecuvântați și mai prețioși în ochii lui Dumnezeu decât bărbații care se laudă cu marile lor bogății. Ei sunt mai onorați în curțile cerești decât cei mai înalți regi și nobili care nu sunt bogați față de Dumnezeu...”

Cei care adună mijloace sau care investesc masiv în terenuri, în timp ce își privează familiile de confortul vieții, acționează ca niște oameni nebuni. Ei nu le permit familiilor lor să se bucure de lucrurile pe care Dumnezeu li le-a dat din abundență. În ciuda faptului că au posesiuni mari, familiile lor sunt forțate să lucreze mult peste puterile lor pentru a economisi mai multe mijloace pe care să le strângă. Creierul, oasele și mușchii sunt trudiți la maxim pentru a acumula, și religia și datorile creștine sunt neglijate. Lucru, lucru, lucru este ambiția lor de dimineața până seara.

Mulți nu manifestă o dorință serioasă de a învăța voia lui Dumnezeu și de a înțelege cerințele Sale față de ei. Unii care încearcă să prezinte altora adevărul nu ascultă nici ei înșiși de cuvântul lui Dumnezeu. Cu cât mai mulți astfel de învățători sunt în cauza lui Dumnezeu, cu atât mai puțin va prospera ea.” — Ibid., p. 682, 683 (cap. 79, *Transferând comoara pământescă*).

Vineri

13 decembrie

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

- 1. Când mă ocup de defectele altora, ce fac eu?**
- 2. Explicați cum este mâhnit Duhul Sfânt atunci când noi ignorăm lumina trimisă din cer.**
- 3. Cum pot fi prinși în cursă atât persoanele bogate, cât și pastorii lor?**
- 4. De ce ia proporții lăcomia și de ce ar trebui să o evităm acum mai mult ca oricând?**
- 5. Descrieți frumusețea și beneficiile umilinței lui Hristos.**

Concentrându-ne asupra cerului

Text de memorat: „Fiți și voi răbdători, întăriți-vă inimile, căci venirea Domnului este aproape” (Iacov 5:8).

„Ai nevoie să fii permanent îmbrăcat cu neprihănirea lui Hristos. Ai nevoie să ții minte că ești copil al lui Dumnezeu, și că trebuie să posezi un spirit gingaș, amabil, răbdător. Ai grijă cu atenție ca egoismul și lăcomia să nu locuiască în sufletul tău.” — *Manuscript Releases*, vol. 13, p. 288.

Recomandare pentru studiu: *Experiențe și viziuni*, p. 72, 73 (cap. *Rugăciunea și credința*).

Duminică

15 decembrie

1. TIMP PENTRU REEVALUARE!

- a. **Ce se va întâmpla în curând cu lucrurile atât de prețuite și adesea râvnite din antichitate — și de ce anume ar trebui să ne amintească aceasta?** Isaia 31:6, 7.

Isaia 31:6, 7: „Întoarceți-vă la Acela de la care v-ați abătut mult, copii ai lui Israel! Căci în ziua aceea, fiecare își va lepăda idolii de argint și de aur, pe care vi i-ați făcut cu mâinile voastre nelegiuite.”

„Iubirea egoistă de bani direcționată greșit este rădăcina tuturor relelor. Bogăția se va dovedi o binecuvântare dacă o considerăm ca fiind a Domnului, pentru a fi primită cu recunoștință și înapoiată cu recunoștință Dătătorului.

Însă ce valoare are bogăția nespusă, dacă este strânsă în locuințe scumpe și rezerve bancare? Cât cântăresc acestea în comparație cu salvarea unui suflet pentru care Fiul infinitului Dumnezeu a murit?” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 6, p. 453 (secțiunea 7, *Chemări la slujire*, subcap. *Ajutor pentru câmpurile misionare*).

„Cei care aleg să prezinte scuze și să continue în păcat și în conformare cu lumea, vor fi lăsați cu idolii lor... Când Hristos va veni în slava Sa și în slava Tatălui Său, înconjurat de toți îngerii cerești care Îl escortează cu voce de triumf pe drumul Său, în timp ce sunete cu cea mai încântătoare muzică ating urechile, toți vor fi atunci interesați; nu va exista niciun spectator indiferent. Speculațiile nu vor captiva atunci sufletul. Grămezile de aur ale celui zgârcit, care au fost hrană pentru ochii săi, nu mai sunt atrăgătoare. Palatele pe care oamenii mândri ai lumii le-au ridicat, și care au fost idolii lor, sunt abandonate cu scârbă și dezgust.” — *Ibid.*, vol. 2, p. 41 (cap. 3, *Vânzând dreptul de întâi născut*).

2. ÎNAINTE DE A FI PREA TÂRZIU...

- a. **Cum îi prezintă Scriptura pe cei care, prin amânare, își pierd șansa de a-L onora pe Dumnezeu cu bunurile lor? Osea 4:17; Matei 25:11, 12.**

Osea 4:17: „Efraim s-a lipit de idoli: lasă-l în pace!”

Matei 25:11, 12: „Mai pe urmă, au venit și celelalte fecioare și au zis: „Doamne, Doamne, deschide-ne!” Dar el, drept răspuns, le-a zis: „Adevărat vă spun că nu vă cunosc!”

- b. **Descrieți rezultatul final al tuturor care se agață în mod egoist de bunurile lor materiale — inclusiv cei care mărturisesc adevărul prezent. Iacov 5:3.**

Iacov 5:3: „Aurul și argintul vostru au ruginit; și rugina lor va fi o dovadă împotriva voastră: ca focul are să vă mănânce carnea! V-ați strâns comori în zilele din urmă!”

„[Iacov 5:1-3 citat]. Am văzut că aceste cuvinte îngrozitoare se aplică în mod special bogaților care mărturisesc a crede adevărul prezent. Domnul îi cheamă să își folosească mijloace pentru a avansa cauza Sa. Oportunitățile li se prezintă, dar ei își închid ochii față de nevoile cauzei, și se prind ferm de comoara lor pământească. Dragostea lor pentru lume este mai mare decât dragostea lor pentru adevăr, decât dragostea pentru semenii lor, sau decât dragostea lor pentru Dumnezeu. El cere posesiunile lor, însă în mod egoist și lacom, ei rețin ceea ce au. Ei dau un pic din când în când pentru a-și liniști conștiința, dar ei nu au biruit dragostea lor pentru această lume. Ei nu sacrifică pentru Dumnezeu. Domnul a ridicat pe alții, care prețuiesc viața veșnică, și care pot simți și realiza ceva din valoarea sufletului, și ei și-au oferit cu generozitate mijloacele lor pentru a avansa cauza lui Dumnezeu. Lucrarea se încheie; și în curând, mijloacele celor care și-au oprit bogățiile, fermele lor mari, vitele etc., nu vor mai fi dorite. L-am văzut pe Domnul întorcându-se spre aceștia în mânie, în furie, și repetând aceste cuvinte: ‚Mergeți de acum, voi bogaților.’ El a chemat, dar voi nu ați vrut să ascultați. Dragostea de această lume a înecat vocea Sa. Acum El nu mai are nicio utilitate pentru voi, și vă lasă să mergeți, poruncindu-vă: ‚Mergeți de acum, voi, bogaților.’

O, am văzut că era un lucru groaznic să fii astfel părăsit de Domnul—un lucru îngrozitor să te agăți de posesiune materială trecătoare aici, când El a spus că dacă vom vinde și vom da milostenie, putem strânge în cer o comoară. Mi s-a arătat că pe măsură ce lucrarea se încheie și adevărul înaintează cu mare putere, acești bogați își vor aduce mijloacele și le vor pune la picioarele

servilor lui Dumnezeu, implorându-i să le accepte. Răspunsul de la servii Domnului va fi: „Mergeți de acum, bogaților. Mijloacele voastre nu mai sunt necesare. Le-ați reținut când puteați să faceți bine cu ele avansând cauza lui Dumnezeu. Cei nevoiași au suferit; ei nu au fost binecuvântați de mijloacele voastre. Dumnezeu nu va accepta acum bogățiile voastre. Mergeți de acum, voi, bogaților!” — *Mărturie pentru comunitate*, vol.1, p 174, 175 (cap. 30, *Tânărul bogat*).

Martți

17 decembrie

3. ÎNVĂȚÂND REGULA DE AUR

- a. Cum îi tratează cei prosperi adesea pe cei pe care îi angajează — sau pe cei care cumpără de la ei — și ce trebuie să nu uităm niciodată? Iacov 5:4-6; Matei 7:12.**

Iacov 5:4-6: „Iată că plata lucrătorilor care v-au secerat câmpiile, și pe care le-ați oprit-o prin înșelăciune, strigă! Și strigătele secerătorilor au ajuns la urechile Domnului oștirilor. Ați trăit pe pământ în plăceri și în desfătări. V-ați săturat inimile chiar într-o zi de măcel. Ați osândit, ați omorât pe cel neprihănit care nu vi se împotrivesc!”

Matei 7:12: „Tot ce voiți să vă facă vouă oamenii, faceți-le și voi la fel; căci în aceasta este cuprinsă Legea și Prorocii.”

„Dumnezeu nu este în toate bogățiile care se strâng. Satan are adesea mult mai mult de a face cu strângerea de avuții decât Dumnezeu. Multe din acestea se obțin prin asuprirea zilierului în salariul său. Omul care e în mod natural lacom își obține bogățiile asuprindu-l pe cel angajat, și profitând de oriunde poate, adăugând cu aceasta o comoară care îi va mânca trupul ca și când ar fi foc.

Un curs în mod strict onest, onorabil, nu a fost urmat de unele persoane. Aceștia trebuie să apuce un curs foarte diferit și să lucreze grabnic pentru a răscumpăra timpul. Mulți păzitori ai Sabatului sunt vinovați în aceasta. Se profită de frații lor mai săraci, și cei care au abundență cer mai mult decât valoarea reală a lucrurilor, mai mult decât ar plăti ei pentru aceleași lucruri, în timp ce aceiași frați sunt stânjeniți și întristați din cauza lipsei de mijloace. Dumnezeu cunoaște toate aceste lucruri. Fiecare act egoist, fiecare stoarcere lacomă, vor aduce răsplata lor.

Am văzut că este un lucru crud și nedrept să nu ai considerație pentru situația unui frate. Dacă el este întristat sau sărac, totuși face ce poate mai bine, ar trebui să se facă o îngăduință pentru el, și nu ar trebui să i se ceară valoarea întregă a lucrurilor pe care poate le cumpără de la cel bogat; ci aceștia ar trebui să aibă compasiune pentru el. Dumnezeu va aproba astfel

de gesturi de amabilitate, și făptașul nu își va pierde răsplata. Însă împotri-va multor păzitori ai Sabatului stă înscris un raport exact de fapte lacomе.” — *Mărturie pentru comunitate*, vol. 1, p. 175, 176 (cap. 30, Tănărul bogat).

b. În vremurile de demult, cum împărțeau credincioșii în mod generos unii cu alții? 2 Corinteni 8:1, 2.

2 Corinteni 8:1, 2: „*Fraților, voim să vă aducem la cunoștință harul pe care l-a dat Dumnezeu în bisericile Macedoniei. În mijlocul multelor necezuri prin care au trecut, bucuria lor peste măsură de mare și sărăcia lor lucie au dat naștere la un belșug de dărnicie din partea lor.*”

„Mi-a fost atrasă atenția înapoi, spre timpul când erau doar puțini cei care ascultau adevărul și care îl îmbrățișau. Ei nu aveau multe în ce privește bunurile acestei lumi. Nevoile cauzei erau împărțite între puțini. Atunci a fost necesar ca unii să își vândă casele și terenurile și să obțină unele mai ieftine, care să le slujească drept adăpost sau cămin, în timp ce mijloacele lor erau în mod voluntar și generos împrumutate Domnului pentru a publica adevărul, și pentru a ajuta și în alte moduri la avansarea cauzei lui Dumnezeu. În timp ce îi priveam pe acești [oameni] jertfitori de sine, am văzut că ei suferiseră privațiuni pentru beneficiul cauzei. Am văzut un înger stând alături de ei, indicându-le în sus, și spunând: ‚Voi aveți pungi în cer! Voi aveți pungi în cer, care nu se învechesc! Răbdați până la sfârșit, și mare va fi răsplata voastră!’” — *Ibid.*, p. 176 (cap. 30, Tănărul bogat).

Miercuri

18 decembrie

4. O VIRTUTE ESENȚIALĂ PENTRU ASTĂZI

a. În dezvoltarea caracterului nostru, de ce este răbdarea atât de importantă? Iacov 5:7.

Iacov 5:7: „*Fiți, dar, îndelung răbdători, fraților, până la venirea Domnului. Iată că plugarul așteaptă roada scumpă a pământului, și o așteaptă cu răbdare, până primește ploaie timpurie și târzie.*”

„ ‚Plugarul așteaptă roada scumpă a pământului, și o așteaptă cu răbdare, până primește ploaia timpurie și târzie.’ (Iacov 5:7). Tot astfel trebuie să aștepte creștinul cu răbdare roada cuvântului lui Dumnezeu în viața sa. Adesea când ne rugăm pentru darurile Duhului, Dumnezeu lucrează pentru a ne răspunde rugăciunilor noastre aducându-ne în circumstanțe care dezvoltă aceste roade; însă noi nu înțelegem scopul Său, și ne mirăm, și suntem descurajați. Totuși nimeni nu poate dezvolta aceste roade, decât prin proce-

sul de creștere și rodire. Partea noastră este de a primi cuvântul lui Dumnezeu și de a ne ține strâns de el, de a ne supune complet pentru a fi controlați de el, și scopul Său în noi va fi îndeplinit.

„Dacă mă iubește cineva, a spus Hristos, el va păzi cuvintele Mele; și Tatăl Meu îl va iubi, și noi vom veni la el, și vom locui cu el.” (Ioan 14:23). Fascinația unei minți mai puternice, perfecte, va fi asupra noastră; pentru că noi avem o legătură vie cu sursa tăriei care îndură toate. În viața noastră divină, vom fi aduși în captivitate față de Isus Hristos. Nu vom mai trăi viața comună de egoism, ci Hristos va trăi în noi. Caracterul nostru va fi reprodus în natura noastră. Astfel vom aduce roadele Duhului Sfânt - „unii treizeci, alții șaiszeci, și alții o sută.” — *Parabolele Domnului*, p. 61 (cap. 2, *Semănătorul a ieșit să semene*).

b. Când suntem tentați să fim frustrați sau descurajați de amploarea pe care o ia răul pe această planetă, de ce este atât de utilă încrederea răbdătoare? Iacov 5:8. Luca 21:19.

Iacov 5:8: „Fiți și voi îndelung răbdători, întăriți-vă inimile, căci venirea Domnului este aproape.”

Luca 21:19: „Prin răbdarea voastră, vă veți câștiga sufletele voastre.”

„Lumea a devenit îndrăzneată în încălcarea legii lui Dumnezeu. Datorită îndelungii Sale răbdări, oamenii au călcat în picioare autoritatea Sa. Ei s-au întărit unul pe altul în opresiune și cruzime față de moștenirea Sa, spunând: „Cum știe Dumnezeu? Și există cunoaștere la Cel Preaînalt?” (Psalmi 73:11 engl. KJV). Însă există o linie dincolo de care ei nu pot trece. Timpul este aproape, când ei vor fi atins limita prevăzută. Chiar acum, ei aproape au întrecut limitele îndelungii-răbdări a lui Dumnezeu, limitele harului Său, limitele îndurării Sale. Domnul Se va interpune, pentru a-Și apăra onoarea, pentru a-l elibera pe poporul Său, și a reprima răbufnirile de nelegiuire.” — *Ibid.*, p. 177, 178 (cap. 14, *Nu îi va răzbuna Dumnezeu pe cei ai Săi?*).

Joi

19 decembrie

5. EXEMPLE CARE SĂ NE ÎNTĂREASCĂ

a. În cadrul bisericii, asupra a ce ne concentrăm noi prea adesea — și ce ar trebui să ne amintim, în schimb? Leviticul 19:18; Iacov 5:9, 10.

Leviticul 19:18: „Să nu te răzbuni și să nu ții necaz pe copiii poporului tău. Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși. Eu sunt Domnul.”

Iacov 5:9, 10: „Nu vă plângeți unii împotriva altora, fraților, ca să nu fiți judecați: iată că Judecătorul este chiar la ușă. Frații mei, luați ca pildă de suferință și de răbdare pe prorocii care au vorbit în Numele Domnului.”

„Abel, primul creștin dintre copiii lui Adam, a murit ca martir. Enoh a umblat cu Dumnezeu, și lumea nu l-a cunoscut. Noe a fost luat în răs ca fanatic și alarmist. Alții au suferit, neacceptând izbăvirea; ca să poată obține o înviere mai bună’. (Evrei 11:36, 35).

În fiecare secol, mesagerii aleși ai lui Dumnezeu au fost luați în batjocură și persecutați, totuși prin suferința lor cunoștința de Dumnezeu a fost răspândită departe. Fiecare ucenic al lui Hristos trebuie să pășească în rânduri și să ducă mai departe aceeași lucrare, știind că vrăjmașii ei nu pot face nimic împotriva adevărului, ci doar pentru adevăr. Dumnezeu intenționează ca adevărul să fie adus în față și să devină subiect de examinare și discuție, chiar prin batjocura care se aduce asupra lui. Mințile oamenilor trebuie să fie stârnite; fiecare controversă, fiecare reproș, fiecare efort de a restrânge libertatea de conștiință este un mijloc al lui Dumnezeu pentru a trezi mințile care altfel ar dormita.

Cât de adesea poate fi văzut acest rezultat în istoria mesagerilor lui Dumnezeu! Când nobilul și elocventul Ștefan a fost ucis cu pietre ca urmare a instigării din partea consiliului sinedriului, nu a existat nicio pierdere pentru cauza evangheliei. Lumina cerului care strălucea pe fața sa, compasiunea divină care a fost exprimată în rugăciunea sa de muribund, au fost ca o săgeată de convingere ascuțită pentru bigotul membru al sinedriului care stătea pe margine, și Saul, fariseul persecutor, a devenit un vas ales pentru a duce numele lui Hristos înaintea neamurilor și a regilor și a copiilor lui Israel.” — *Cugetări de pe Muntele Fericirilor*, p. 33, 34 (cap. 2, *Fericirile*).

Vineri

20 decembrie

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

1. **Ce este nevoie să realizez cu privire la valoarea banilor mei?**
2. **La ce se referă provocarea prezentată de Hristos în Iacov 5:1?**
3. **Care este slăbiciunea de care s-ar putea să mă fac vinovat în ce privește interacțiunile financiare?**
4. **La sfârșit, cum trebuie să strălucească răbdarea ca o virtute în poporul lui Dumnezeu?**
5. **De-a lungul istoriei, cum și-au menținut atenția concentrată martirii persecutați?**

Răbdând prin credință

Text de memorat: „Mărturisiți-vă unii altora păcatele și rugați-vă unii pentru alții, ca să fiți vindecați. Mare putere are rugăciunea fierbinte a celui neprihănit.” (Iacov 5:16)

„Rugăciunea umilă, aprinsă, va salva sufletul de la moarte, și mărturisirea și restituirea vor ascunde o mulțime de păcate.” — *The Review and Herald*, 16 decembrie 1902.

Recomandare pentru studiu: *Pe urmele Marelui Medic*, p. 225-233 (cap. 16, *Rugăciunea pentru cei bolnavi*). *Mărturii pentru comunitate*, vol. 3, p. 271-293 (cap. 27, *Biserica laodiceană*).

Duminică

22 decembrie

1. SPERANȚĂ

a. Pentru ce virtute este cunoscut în mod special Iov — și ce ne spune aceasta despre Dumnezeu? Iacov 5:11.

Iacov 5:11: „Iată, noi numim fericiți pe cei ce au răbdat. Ați auzit vorbindu-se despre răbdarea lui Iov și ați văzut ce sfârșit i-a dat Domnul și cum Domnul este plin de milă și de îndurare.”

„[Domnul] așteaptă cu dragoste neobosită să audă mărturiisrile celor rătăcitori și să accepte căința lor. El așteaptă o recunoștință din partea noastră, la fel cum o mamă așteaptă un zâmbet de recunoaștere de la copilul ei iubit. El dorește ca noi să înțelegem cât de serios și de gingaș dorește inima Sa după noi. El ne invită să ne ducem încercările noastre la simpatia Sa, durerile noastre la dragostea Sa, rănilile noastre la vindecarea Sa, slăbiciunea noastră la tăria Sa, goliciunea noastră la plinătatea Sa. Niciodată nu a fost cineva vreodată dezamăgit dintre cei care au venit la El. „Ei au privit spre El, și s-au luminat; și fețele lor nu s-au rușinat.

Cei care Îl caută pe Dumnezeu în secret, spunându-I Domnului nevoile lor și implorând ajutor, nu vor implora în zadar.” — *Cugetări de pe Muntele Fericirilor*, p. 84, 85 (cap. 4, *Adevăratul motiv în slujire*).

b. Cum sunt cuvintele lui Iacov un ecou al cuvintelor lui Hristos cu privire la exactitatea afirmațiilor noastre?

Iacov 5:12; Matei 5:37.

Iacov 5:12: „Mai presus de toate, frații mei, să nu vă jurați nici pe cer, nici pe pământ, nici cu vreun altfel de jurământ. Ci „da” al vostru să fie „da”, și „nu” să fie „nu” ca să nu cădeți sub judecată.”

Matei 5:37: „Felul vostru de vorbire să fie: „Da, da; nu, nu”; ce trece peste aceste cuvinte vine de la cel rău.”

„Tot ceea ce fac creștinii trebuie să fie la fel de transparent ca lumina soarelui.” — Ibid., p. 68 (cap. 3, *Caracterul spiritual al Legii*).

Luni

23 decembrie

2. CREDINȚĂ VS. ÎNCUMETARE

a. Dacă suferim prin boală, cum și de ce suntem încurajați să venim la marele Dătător al vieții? Iacov 5:13-15; Psalmi 103:1-3.

Iacov 5:13-15: „Este vreunul printre voi în suferință? Să se roage! Este vreunul cu inimă bună? Să cânte cântări de laudă! Este vreunul printre voi bolnav? Să cheme pe prezbiterii bisericii; și să se roage pentru el, după ce-l vor unge cu untdelemn în Numele Domnului. Rugăciunea făcută cu credință va mântui pe cel bolnav, și Domnul îl va însănătoși; și, dacă a făcut păcate, îi vor fi iertate.”

Psalmi 103:1-3: „Binecuvântă, suflete, pe Domnul, și tot ce este în mine să binecuvânteze Numele Lui cel sfânt! Binecuvântă, suflete, pe Domnul și nu uita niciuna din binefacerile Lui! El îți iartă toate fărădelegile tale, El îți vindecă toate bolile tale.”

„Dumnezeu este la fel de dispus să restaureze sănătatea bolnavilor acum, ca atunci când Duhul Sfânt a rostit aceste cuvinte prin psalmist. Și Hristos este acum același medic plin de compasiune ca în timpul slujirii Sale pământești. În El este balsam vindecător pentru fiecare boală, putere restauratoare pentru fiecare infirmitate. Ucenicii Săi din acest timp trebuie să se roage pentru cei bolnavi la fel cum s-au rugat ucenicii din vechime. Și vor urma recuperării; pentru că ,rugăciunea credinței îi va salva pe cei bolnavi.’ Avem puterea Duhului Sfânt, asigurarea calmă a credinței, care poate cere făgăduințele lui Dumnezeu. Promisiunea Domnului, ‘Își vor pune mâinile pe cei bolnavi și aceștia se vor însănătoși’ (Marcu 16:18) este la fel de demnă de încredere acum ca în zilele apostolilor.” — *Pe urmele Marelui Medic*, p. 226 (cap. 16, *Rugăciunea pentru cei bolnavi*).

b. Când căutăm sănătatea, despre ce echilibru trebuie să fim conștienți? Psalmi 66:18.

Psalmi 66:18: „Dacă aș fi cugetat lucruri nelegiuite în inima mea, nu m-ar fi ascultat Domnul.”

„Nu merităm îndurarea [Domnului], însă în măsura în care ne predăm Lui, El ne primește. El va lucra pentru și prin cei care Îl urmează.

Însă putem cere împlinirea acestei făgăduințe doar în măsura în care trăim în ascultare de cuvântul Său... Dacă îi oferim doar o ascultare parțială, cu jumătate de inimă, promisiunile Sale nu se vor împlini față de noi.” — Ibid., p. 227.

„Modul în care a lucrat Isus a fost de a predica cuvântul și de a alina suferința prin lucrări miraculoase de vindecare. Însă sunt instruită că acum noi nu putem lucra în acest mod; pentru că Satan va exercita puterea Sa prin îndeplinirea de miracole. Servii lui Dumnezeu de astăzi nu ar putea lucra prin miracole, pentru că vor fi făcute lucrări contrafăcute de vindecare, cu pretenția că sunt divine.

Pentru acest motiv, Domnul a marcat o cale pe care poporul Său trebuie să conducă lucrarea de vindecare fizică împreună cu predicarea cuvântului. Trebuie să fie întemeiate sanatorii, și cu aceste instituții trebuie puși în legătură lucrători care vor duce mai departe adevărata lucrare misionară. Astfel se creează o influență ocrotitoare în jurul celor care vin la sanatorii pentru tratamente.

Acesta este mijlocul pe care l-a asigurat Dumnezeu, prin care lucrarea medical-misionară a evangheliei să fie făcută pentru multe suflete.” — *Slujirea medicală*, p. 14 (secțiunea 1, cap. *Puterea vindecătoare și sursa ei*, subcap. *Mijlocul pentru lucrarea misionar-medicală a evangheliei*).

Marți

24 decembrie

3. DOUĂ TIPURI DIFERITE DE CURAJ

a. Numiți un aspect vital al vindecării, care este în mod trist trecut cu vederea. Iacov 5:16.

Iacov 5:16: „Mărturisiți-vă unii altora păcatele și rugați-vă unii pentru alții, ca să fiți vindecați. Mare putere are rugăciunea fierbinte a celui neprihănit.”

„Cât de greșiți sunt cei care își imaginează că mărturisirea păcatului va reduce demnitatea lor, și le va micșora influența între semenii lor. Agățându-se de această idee greșită, deși își văd greșelile, mulți nu le mărturisesc, ci trec mai degrabă pe lângă greșelile pe care le-au comis față de alții, amărându-și astfel propriile vieți și umbrind viețile altora. Mărturisirea păcatelor nu îți va știrbi demnitatea. La o parte cu această falsă demnitate. Cazi pe Stâncă și fii sfârâmat, și Hristos îți va da adevărata demnitate cerească. Mândria, stima de sine sau neprihănirea proprie să nu îl împiedice pe nimeni de la mărturisirea păcatului său, ca să poată cere promisiunea: ‚Cel care își acoperă păcatele nu va prospera; dar oricine le mărturisește și le părăsește, va găsi îndurare.’ Nu ascundeți nimic de Dumnezeu și nu neglijați mărturisirea greșelilor voastre față de frații voștri. ‚Mărturisiți-vă greșelile unii altora, și rugați-vă unii pentru alții, ca să fiți vindecați’ Câte un păcat este lăsat nemărturisit pentru a-l confrunta pe păcătos în ziua socotelilor finale; mult mai bine e să îți confrunți păcatele acum, să le mărturisești și să le pui deoparte, în timp ce Sacrificiul ispășitor pledează în favoarea ta. Nu omiteți să aflați voia lui Dumnezeu cu privire la acest subiect. Sănătatea sufletului vostru și mântuirea altora depind de cursul pe care îl urmați în această chestiune.” — *Solii alese*, vol. 1, p. 326, 327 (cap. 49, *Predarea și mărturisirea*).

b. Când era preocupat de apostazia spirituală a națiunii sale, ce acțiune a întreprins Ilie — și cum l-a păstrat Dumnezeu? 1 Regi 17:1-3

1 Regi 17:1-3: „Ilie, tișbitul, unul din locuitorii Galaadului, a zis lui Ahab: „Viu este Domnul Dumnezeuul lui Israel al cărui slujitor sunt, că în anii aceștia nu va fi nici rouă, nici ploaie, decât după cuvântul meu.” Și cuvântul Domnului a vorbit lui Ilie cu aceste vorbe: „Pleacă de aici, îndreaptă-te spre răsărit și ascunde-te lângă pârâul Cherit, care este în fața Iordanului.”

„În agonie a sufletului, [Ilie] l-a implorat pe Dumnezeu să oprească din cursul său rău pe poporul cândva favorizat, să îi cerceteze cu judecățile sale, dacă e nevoie, ca ei să poată fi conduși să vadă în adevărata sa lumină îndepărtarea lor de Cer. El tânjea să îi vadă întorși la pocăință înainte ca ei să meargă atât de departe în comiterea răului, încât să Îl provoace pe Dumnezeu să îi distrugă cu totul...”

Lui Ilie i-a fost încredințată misiunea de a-i transmite lui Ahab mesajul ceresc de judecată... La palat, el nu a solicitat intrare, nici nu a așteptat să fie anunțat oficial. Îmbrăcat în veșmintele aspre purtate de obicei de profeții aceluși timp, el a trecut de gârzi, aparent neobservat, și a stat pentru un moment în fața regelui uluit.” — *Profeți și regi*, p. 120, 121 (cap. 9, *Ilie, Tișbitul*).

Miercuri

25 decembrie

4. ÎNVĂȚÂND DE LA ILIE

a. De ce ne sunt date ca exemplu rugăciunile înălțate de Ilie spre Dumnezeu pentru trezirea națiunii sale apostaziate? Iacov 5:17

Iacov 5:17: „Ilie era un om supus acelorși slăbiciuni ca și noi; și s-a rugat cu stăruință să nu plouă, și n-a plouat deloc în țară trei ani și șase luni.”

„Apeluri adesea repetate, muștrări și avertizări nu reușiseră să îl aducă pe Israel la căință. Sosise timpul ca Dumnezeu să îi vorbească prin intermediul judecăților. Întrucât închinătorii lui Baal pretindeau că roua și ploaia, comoriile cerului, nu veneau de la Iehova, ci de la forțele stăpânitoare ale naturii, și că prin energia creatoare a soarelui pământul era îmbogățit și făcut să rodească abundent, blestemul lui Dumnezeu urma să cadă greu asupra țării mândrite. Semințele apostate ale lui Israel aveau să vadă nebunia încrederii în puterea lui Baal pentru binecuvântările temporare. Până când ei nu se întorceau la Dumnezeu cu căință și nu Îl recunoșteau ca sursa a toată binecuvântarea, nu urma să cadă asupra țării nici rouă, nici ploaie.” — *Profeți și regi*, p. 120 (cap. 9: *Ilie, Tișbitul*).

b. După ce Israel își reînnoiește loialitatea față de Dumnezeu, cum sunt rugăciunile lui Ilie din nou un exemplu pentru noi? Iacov 5:18; 1 Regi 18:39-45.

Iacov 5:18: „Apoi s-a rugat din nou, și cerul a dat ploaie, și pământul și-a dat rodul.”

1 Regi 18:39-45: „Când a văzut tot poporul lucrul acesta, au căzut cu fața la pământ și au zis: „Domnul este adevăratul Dumnezeu! Domnul este adevăratul Dumnezeu!” „Puneți mâna pe prorocii lui Baal”, le-a zis Ilie, „niciunul să nu scape!” Și au pus mâna pe ei. Ilie i-a coborât la pârâul Chison și i-a înjunghiat acolo. Apoi Ilie a zis lui Ahab: „Suie-te de mănâncă și bea; căci se aude vuiet de ploaie.” Ahab s-a suit să mănânce și să bea. Dar Ilie s-a suit pe vârful Carmelului și, plecându-se la pământ, s-a așezat cu fața între genunchi și a zis slujitorului său: „Suite-te și uită-te înspre mare.” Slujitorul s-a suit, s-a uitat și a zis: „Nu este nimic!” Ilie a zis de șapte ori: „Du-te iarăși.” A șaptea oară, slujitorul a zis: „Iată că se ridică un mic nor din mare, ca o palmă de om.” Ilie a zis: „Suie-te și spune lui Ahab: „Înhamă și coboară-te, ca să nu te oprească ploaia.” Peste câteva clipe, cerul s-a înnegrit de nori, a început vântul și a venit o ploaie mare. Ahab s-a suit în car și a plecat la Izreel.”

„De șase ori, [Ilie] s-a rugat cu seriozitate, și totuși nu era niciun semn că i-a fost îndeplinită cererea, însă cu o credință puternică el și-a prezentat cererea înaintea tronului harului. Dacă ar fi abandonat în descurajare după a șasea oară, rugăciunea sa nu ar fi primit răspuns, însă el a perseverat până când a venit răspunsul. Avem un Dumnezeu a cărui ureche nu este închisă la rugăciunile noastre; și dacă punem la încercare cuvântul Său, El va onora credința noastră. El vrea ca noi să avem toate interesele noastre întretesute cu interesele Sale, și atunci El ne poate binecuvânta în siguranță; pentru că noi nu vom lua pentru noi gloria atunci când binecuvântarea ne aparține, ci Îi vom aduce lui Dumnezeu toată lauda. Dumnezeu nu ne răspunde întotdeauna rugăciunilor noastre după ce Îl chemăm prima oară; pentru că dacă ar face aceasta, am putea considera ca de la sine înțeles că am avea un drept la toate binecuvântările și favorurile pe care El le-a revărsat asupra noastră. În loc de a ne cerceta inimile pentru a vedea dacă am nutrit vreun rău, și am îngăduit vreun păcat, am deveni neglijenți, și nu am realiza dependența noastră de El, și nevoia noastră de ajutorul Său.

Ilie s-a umilit până când era în stare de a nu lua pentru sine gloria. Aceasta este condiția cu care Domnul ascultă rugăciunea, pentru că atunci Îi vom aduce Lui slava.” — *Comentarii Biblice ale Vechiului Testament* [E. G. White Comments], vol. 2, p. 1034, 1035 (cap. referitor la 1 Regi 17).

Joi

26 decembrie

5. MANIFESTÂND GINGĂȘIA CA A LUI HRISTOS

- a. În mijlocul dezamăgirii adunate asupra noastră de oamenii plini de defecte dintr-o lume căzută, cu ce apel final își încheie Iacov scrisoarea adresată nouă? Iacov 5:19, 20.**

Iacov 5:19, 20: „Fraților, dacă s-a rătăcit vreunul dintre voi de la adevăr, și-l întoarce un altul, să știți că cine întoarce pe un păcătos de la rătăcirea căii lui, va mântui un suflet de la moarte și va acoperi o sumedenie de păcate.”

„Nu dați celor greșiți nicio ocazie de descurajare. Nu permiteți ca o împietrire fariseică să pătrundă și să îl rănească pe fratele vostru. Nu permiteți niciunui rânjet amar să se înalțe în minte sau inimă. Nicio urmă de dispreț să nu se manifeste în voce. Dacă vorbiți vreun cuvânt de-al vostru, dacă luați o atitudine de indiferență, sau arătați suspiciune sau lipsă de încredere, aceasta poate să se dovedească ruina unui suflet. El are nevoie de un frate cu inima plină de simpatie a unui Frate mai Mare, care să îi atingă inima sa umană. Faceți-l să simtă strângerea puternică a unei mâini pline de simpatie, și să audă șoapta: Să ne rugăm. Dumnezeu vă va da amândurora o experiență bogată. Rugăciunea ne unește pe unii cu alții și cu Dumnezeu. Rugăciunea Îl aduce pe Isus de partea noastră, și dă sufletului epuizat și confuz tărie nouă pentru a birui lumea, carnea și pe diavolul. Rugăciunea abate atacurile lui Satan.

Când cineva se întoarce de la imperfecțiunile umane pentru a-L contempla pe Hristos, are loc o transformare divină în caracter. Spiritul lui Hristos lucrând asupra inimii o conformează cu chipul Său. Atunci, efortul vostru să fie de a-L înălța pe Isus. Ochiul minții să fie îndreptat asupra ‚Mielului lui Dumnezeu care îndepărtează păcatul lumii.’ (Ioan 1:29 engl. KJV). Și în timp ce vă angajați în această lucrare, amintiți-vă că ‚cel care convertește un păcătos de la eroarea căii sale, va salva un suflet de la moarte și va ascunde o mulțime de păcate.’ (Iacov 2:20 engl. KJV...) În iertarea lui Dumnezeu, inima celui greșit este atrasă aproape de marea inimă a Dragostei Infinite. Torontul de compasiune divină curge în sufletul păcătosului, și de la el spre sufletele altora.” — *Parabolele Domnului*, p. 250, 251 (cap. 19, *Măsura iertării*).

Vineri

27 decembrie

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

1. În ce momente din viața mea am văzut îndurarea abundentă a lui Dumnezeu față de mine?
2. În ce moduri aș putea fi vinovat de încumetare în ce privește sănătatea mea?
3. Cum a primit răspuns rugăciunea lui Ilie în favoarea națiunii sale?
4. De ce a fost nevoie ca Ilie să se roage de atât de multe ori pentru venirea ploii?
5. Față de cine ar trebui să am o atitudine mai plină de milă, și de ce?

Sugestii pentru ora de studiu din Sabat, după amiază:

Istoria Faptelor Apostolilor

Octombrie — Istoria Faptelor Apostolilor

- 5 — cap. 1: Planul lui Dumnezeu cu biserica Sa
- 12 — cap. 2: Instruirea celor doisprezece
- 19 — cap. 3: Marea însărcinare
- 26 — cap. 4: Ziua cincizecimii - prima parte

Noiembrie — Istoria Faptelor Apostolilor

- 2 — cap. 4: Ziua cincizecimii (continuare)
- 9 — cap. 5: Darul Domnului
- 16 — cap. 6: La poarta templului
- 23 — cap. 7: Avertizare împotriva fățărniciei
- 30 — cap. 8: Înaintea sinedrului

Decembrie — Istoria Faptelor Apostolilor

- 7 — cap. 9: Cei șapte diaconi
- 14 — cap. 10: Primul martir creștin
- 21 — cap. 11: Evanghelia în Samaria
- 28 — cap. 12: Din prigonitor, ucenic

Apusul soarelui pentru diferite zone ale țării:

Octombrie

- 4. B: 18:50; CT: 18:40; IS: 18:43; SV: 18:48; MS: 18:55; CJ: 18:59; SM: 19:01; AR: 19:08
- 11. B: 18:38; CT: 18:28; IS: 18:29; SV: 18:34; MS: 18:41; CJ: 18:45; SM: 18:47; AR: 18:55
- 18. B: 18:26; CT: 18:16; IS: 18:16; SV: 18:21; MS: 18:29; CJ: 18:33; SM: 18:34; AR: 18:43
- 25. B: 18:15; CT: 18:05; IS: 18:04; SV: 18:06; MS: 18:17; CJ: 18:20; SM: 18:22; AR: 18:31

Noiembrie

- 1. B: 17:04; CT: 16:55; IS: 16:53; SV: 16:57; MS: 17:06; CJ: 17:09; SM: 17:10; AR: 17:20
- 8. B: 16:55; CT: 16:46; IS: 16:43; SV: 16:47; MS: 16:56; CJ: 17:00; SM: 17:00; AR: 17:10
- 15. B: 16:48; CT: 16:38; IS: 16:34; SV: 16:38; MS: 16:48; CJ: 16:51; SM: 16:51; AR: 17:02
- 22. B: 16:42; CT: 16:33; IS: 16:27; SV: 16:31; MS: 16:41; CJ: 16:45; SM: 16:44; AR: 16:56
- 29. B: 16:38; CT: 16:29; IS: 16:23; SV: 16:26; MS: 16:37; CJ: 16:40; SM: 16:39; AR: 16:51

Decembrie

- 6. B: 16:36; CT: 16:27; IS: 16:20; SV: 16:23; MS: 16:34; CJ: 16:38; SM: 16:37; AR: 16:49
- 13. B: 16:36; CT: 16:27; IS: 16:20; SV: 16:23; MS: 16:34; CJ: 16:37; SM: 16:36; AR: 16:49
- 20. B: 16:38; CT: 16:29; IS: 16:22; SV: 16:25; MS: 16:36; CJ: 16:39; SM: 16:38; AR: 16:51
- 27. B: 16:43; CT: 16:33; IS: 16:26; SV: 16:30; MS: 16:40; CJ: 16:44; SM: 16:43; AR: 16:55

Darurile Sabatului Întâi

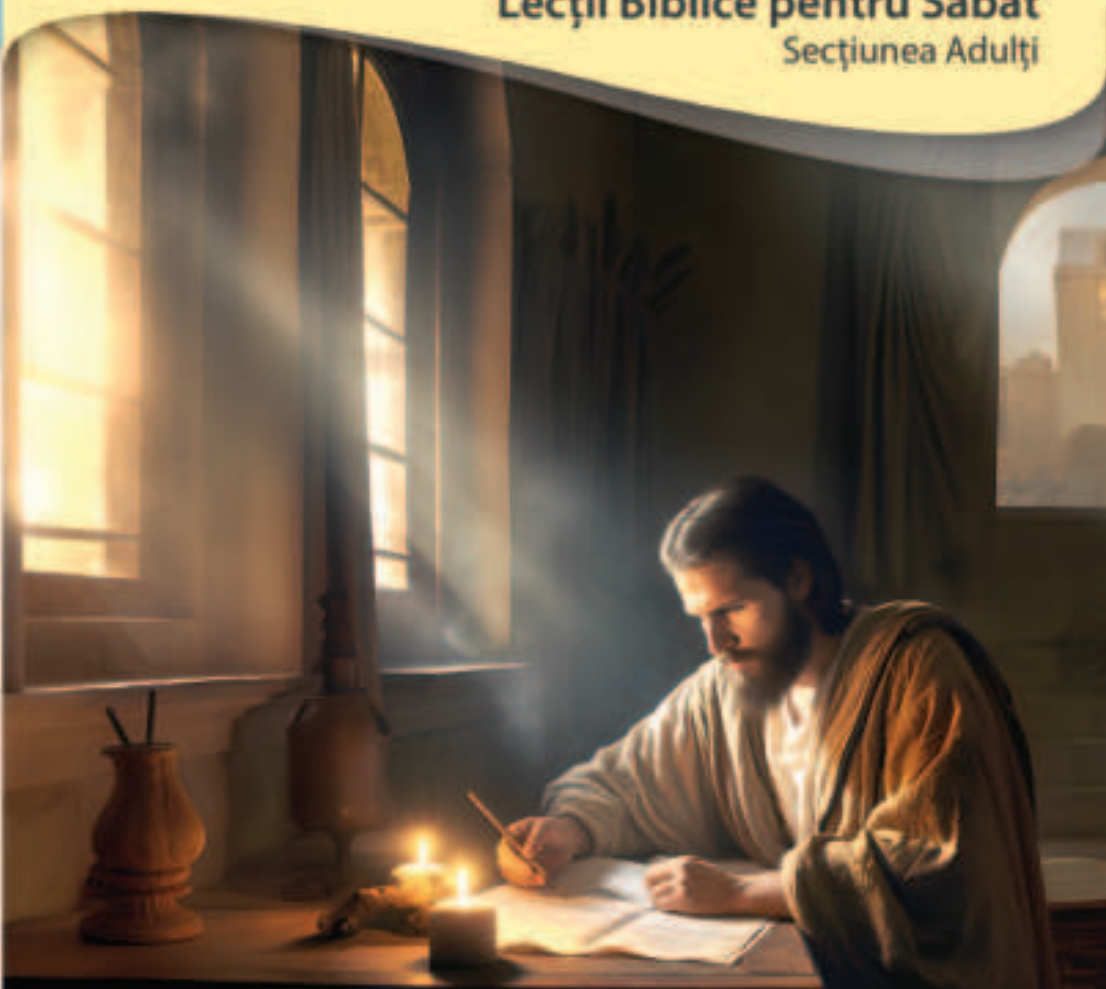
5 Octombrie
Pentru o capelă în
Reading, Pennsylvania,
SUA
(p. 4)

2 Noiembrie
pentru
Departamentul
de Literatură
al Conferinței
Generale
(p. 32)

7 Decembrie
pentru
Sediul
Uniunii
Columbiene
(p. 65)

Lecții Biblice pentru Sabat
Secțiunea Adulți

STUDII
DIN
Epistola lui Iacov

Octombrie - Decembrie 2024